

AGRICULTURA

● ANUL IX — NR. 13 (425) ● JOI — 1 APRILIE 1971 ● 16 PAGINI — 1 LEU ●

LUCRĂRILE CONGRESULUI UNIUNII GENERALE A SINDICATELOR DIN ROMÂNIA

Scrisoarea adresată Comitetului Central al P.C.R. tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

După cinci zile de dezbateri fructuoase care au prilejuit exponenţilor celor cinci milioane de sindicalişti, reprezentând jumătate din populaţia activă a ţării, o analiză profundă şi multilaterală a problemelor construcţiei socialiste în ţara noastră, Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România şi-a încheiat simbătă lucrările.

Delegaţii şi invitaţii au sâlat cu căldură prezenţa la sedinţa de închicere a tovarăşilor: Emil Bodnaraş, Manea Mănescu, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Florian Dănilache, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Gheorghe Stoica.

Erau prezenţi numeroşi invitaţi — membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, conducători de instituţii centrale şi organizaţii obşteşti, activişti de partid şi de stat, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră, ziarişti români şi străini.

În Sala Palatului Republicii se aflau, de asemenea, reprezentanţii organizaţiilor sindicale de peste hotare, invitate la lucrările Congresului.

În prima parte a sedinţei de dimineaţă, Congresul a ales Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, din care fac parte 225 membri şi 79 membri supleanţi, şi Comisia centrală de cenzori, alcătuită din 35 de membri.

S-a anunţat apoi că în prima sedinţă plenară, Consiliul Central al U.G.S.R. a ales Comitetul Executiv, format din 45 de membri, precum şi Biroul Executiv, alcătuit din preşedinte, şapte vicepreşedinţi şi trei secretari.

(Continuare în pag. a 3-a)

Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România intrunzit în perioada de puternic entuziasm şi avânt creator cu care întregul popor întâmpină aniversarea semicentenarului glorioş al partidului nostru — eveniment cu profunde semnificaţii în istoria României socialiste — în numele celor cinci milioane de membri de sindicat, exprimă ataşamentul neţărmurit faţă de politica marxist-leninistă a partidului şi se angajează solemn în faţa Comitetului Central, a dumneavoastră, tovarăş Nicolae Ceauşescu, să militeze neabătut pentru îndeplinirea exemplară a obiectivelor Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, pentru edificarea socialismului şi comunismului în scumpa noastră patrie.

Reunind reprezentanţi ai clasei muncitoare, ai celorlalte categorii de oameni ai muncii — bărbaţi şi femei, vîrstnici şi tineri, români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi — Congresul nostru a făcut bilanţul activităţii organizaţiilor sindicale şi a relevat contribuţia lor valoroasă la îndeplinirea politicii partidului şi statului, la construcţia socialismului, la progresul multilateral al întregii ţări.

Desfăşurîndu-se sub semnul profundelor sentimente patriotice, animat de aprecierea şi îndrumările deosebite de preţioase pe care Comitetul Central al Partidului le-a acordat activităţii sindicatelor, Congresul s-a afirmat ca o înaltă tribună a opiniei muncitoreşti, ca un larg forum democratic de analiză şi dezbateră a problemelor esenţiale ale construcţiei noastre socialiste, stabilind cu claritate rolul şi locul sindicatelor în dezvoltarea societăţii româneşti contemporane.

Sintetizînd experienţa acumu-

lată şi manifestînd o exigenţă sporită în spiritul criticii şi autocriticii faţă de lipsurile care au existat în munca sindicatelor, Congresul a reliefat pregnant coordonatele activităţii de viitor, în consens cu atribuţiile sporite cu care partidul a investit sindicatele în etapa actuală a edificării socialismului în patria noastră.

Sindicatelor — organizaţia profesională care uneşte clasa muncitoare, toţi salariaţii, în dubla lor calitate de proprietari ai mijloacelor de producţie, ai avuţiei naţionale şi de principali producători ai bunurilor materiale, se angajează să nu precupească nici un efort pentru îndeplinirea cu înaltă responsabilitate a planului cincinal 1971—1975. Pe baza dezvoltării continue a democraţiei muncitoreşti, a democraţiei socialiste, sindicatele vor asigura participarea tot mai intensă şi eficientă a oamenilor muncii la conducerea societăţii, constituind cadrul de desfăşurare organizată a consultării maselor, de dezbateră a tuturor problemelor construcţiei socialiste. Participanţii la Congres consideră ca o obligaţie fundamentală a Uniunii Generale a Sindicatelor, a uniunilor pe ramuri, a tuturor sindicatelor, stimularea şi valorificarea iniţiativei creatoare a maselor, în vederea îndeplinirii exemplare a planului de stat pe întreaga economie, pe fiecare ramură şi întreprindere.

Dezbătînd pe larg sarcinile ce revin sindicatelor pentru continuarea dezvoltării bazei materiale a societăţii, pentru creşterea avuţiei naţionale — condiţie esenţială a ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc — sindicatele vor acorda atenţia necesară problemelor sociale, de viaţă şi de muncă ale clasei muncitoare, ale tuturor salaria-

ţilor, militînd pentru realizarea politicii partidului şi statului în acest domeniu, preocupîndu-se consecvent de promovarea principiilor dreptăţii şi echităţii sociale, folosind posibilităţile ample create de orînduirea socialistă pentru creşterea bunăstării materiale şi spirituale a celor ce muncesc.

Asigurăm partidul nostru, Comitetul Central, pe dumneavoastră personal, tovarăş Nicolae Ceauşescu, că sindicatele îşi vor îndeplini tot mai bine sarcinile deosebite de însemnate ce le revin în formarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii, în educarea acestora în spiritul idealurilor comuniste, folosind mai eficient baza materială de care dispun, pentru a cuprinde în sfera muncii educative, masa largă a salariaţilor, tineretul muncitor.

Sindicatelor vor contribui mai susţinut la însuşirea şi aprofundarea de către toţi oamenii muncii a principiilor fundamentale ale politicii partidului şi statului, vor cultiva în rîndul masei devotamentul fără margini faţă de patrie şi partid, faţă de cauza socialismului, vor educa masele în spiritul internaţionalismului socialist.

Aplicînd consecvent politica externă a Partidului Comunist Român, sindicatele din ţara noastră vor extinde şi adînci şi în viitor relaţiile multilaterale de colaborare şi cooperare cu sindicatele din toate statele socialiste, cu sindicatele din ţările capitaliste şi din cele în curs de dezvoltare; vor milita neobosit pentru întărirea unităţii de acţiune şi solidarităţii clasei mun-

citoare din întreaga lume în lupta pentru apărarea intereselor vitale ale celor ce muncesc, împotriva exploatării şi asupririi, a imperialismului şi colonialismului, pentru triumful păcii, libertăţii şi independenţei popoarelor.

Însuşindu-ne intrutotul orientarea dată activităţii sindicatelor de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, vă asigurăm că vom acţiona cu hotărîre şi perseverenţă pentru dezvoltarea democraţiei sindicale şi muncitoreşti, pentru îmbunătăţirea stilului şi metodelor de lucru ale sindicatelor, bîzîndu-ne în toate măsurile ce le vom lua pe experienţa şi înţelepciunea clasei muncitoare, a tuturor oamenilor muncii.

Exprimînd voinţa şi hotărîrea clasei muncitoare, a tuturor salariaţilor, Congresul sindicatelor se angajează să aducă în noul cincinal o contribuţie şi mai substanţială la îndeplinirea programului de dezvoltare economică, socială şi culturală a patriei.

Considerînd hotărîrile Congresului nostru ca un început al procesului de perfecţionare continuă a muncii sindicatelor, vom milita fără preget pentru ca întreaga activitate a organelor şi organizaţiilor sindicale să fie străbătută de suflul înnoitor promovat de partid în întreaga viaţă a ţării, devenind un factor activ, dinamic şi eficient, în ridicarea patriei pe trepte tot mai înalte de civilizaţie, progres social şi bunăstare, pentru făurirea societăţii socialiste şi comuniste în scumpa noastră patrie, Republica Socialistă Româna.

Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă Româna

O BAZĂ TEHNICO-MATERIALĂ MODERNĂ

ÎN AGRICULTURA ROMÂNIEI

Prof. univ. Simion I. POP

Universitatea Bucureşti

O retrospectivă întreprinsă asupra drumului parcurs de România pe calea construcţiei socialiste pune pregnant în lumină, pe lângă rezultatele remarcabile obţinute în industrializarea ţării, transformările structurale care au avut loc în agricultură, ca urmare a politicii ştiinţifice, marxist-leniniste, pe care Partidul Comunist Român a stabilit-o cu privire la dezvoltarea acestei importante ramuri a economiei naţionale. Ceea ce se cuvine subliniat în mod deosebit este faptul că politica agrară a partidului nostru s-a în-

temeiat, înainte de toate, pe necesitatea obiectivă a creării unei puternice baze tehnico-materiale, în concordanţă cu revoluţia tehnico-ştiinţifică ce se desfăşoară tumultuos în epoca contemporană. Pe această bază, a unei puternice înzestrări tehnice, s-a desfăşurat întregul proces de socializare a agriculturii, cu toate consecinţele sale pe plan politic, economic şi social pe care le-a avut asupra satelor. Lungă e calea străbătută, dar bogat în realizări este bilanţul prefacerilor intervenite în agricultură, în viaţa satului ro-

mănesc. Memoria, dar mai ales statistica, cu datele sale riguroase, ne permit să refacem, etapă cu etapă, întreg acest proces, să ne dăm seama exact de unde am plecat.

Înainte de instaurarea regimului democrat-popular, România era o ţară slab dezvoltată din punct de vedere industrial, în care precumpănea o agricultură înapoiată, cu puternice rămăşiţe semifeudale. Prin reforma agrară din 1918—1921, după cum bine se ştie, nu s-a desfiinţat marea proprietate moşierească, ci doar s-a reajustat şi s-a redus rolul ei.

Agricultura a continuat să rămînă într-o evidentă stare de înapoiere şi degradare, reflectată îndeosebi în slaba înzestrare cu mijloace tehnice, în lipsa de cadre de specialitate, în nivelul cantitativ şi calitativ cu totul necorespunzător al producţiei. Iată, de altfel, câteva din cifrele care oglindesc înzestrarea tehnică a agriculturii noastre înainte de cel de-al doilea război mondial.

În anul 1938, în cele 2 701 300 exploataţii agricole, cu o suprafaţă de 10 092 800 hectare, existau numai 4 049 de tractoare, revenind un tractor la 268 de gospodării, cu o încărcătură de 841 de hectare. Numărul plugurilor era de 1 713 826, în marea lor majoritate fiind din lemn, ori doar cu brăzdare din fier, iar grapele, din care mai bine de două treimi erau din lemn, reveneau una la trei gospodării. Tracţiunea mecanică reprezenta doar 5,1%. Despre îngrăşăminte chimice aproape că

(Continuare în pag. a 6-a)

În pag. 8-9

În atenţia specialiştilor:

TEHNOLOGIA CULTURII DE SOIA

(Recomandări ale Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii şi Apelor)

AGRICULTURA

Revistă săptăminală de știință și practică, editată sub egida Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor și a Uniunii Sindicatelor din agricultură, industrie alimentară, silvicultură și ape.

Nr. 13 (425)

Joi, 1 aprilie 1971

SUMAR

- O întrebare de actualitate: **IN CE CONDIȚII SE DESFĂȘOARĂ LUCRĂRILE AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ ÎN JUDEȚUL DV.?** (pag. 7)
- Popas la Fabrica de preparate din carne „Mistretul”: **ORELE FEBRILE ALE ÎNTRECERII**; Experiința C.A.P. Zărnești privind îngrășarea tineretului taurin: **IZVOR DE ÎNVAȚĂMINTE PREȚIOASE** (pag. 10)
- Desfășurarea ritmică a producției solicită: **PERFECTIONĂRI ÎN SISTEMUL APROVIZIONĂRII TEHNICO-MATERIALE**; În județul Iași: **PINĂ LA „MAJORAT” SECȚIILE DE MECANIZARE AU NEVOIE DE SPRIJIN!** (pag. 11)
- **PE CE CĂI SE POATE REDUCE INVESTIȚIA SPECIFICĂ LA AMENAJĂRILE DE ÎMBUNĂȚĂRI FUNCIONARE?**; În atenția silvicultorilor — reușita culturilor speciale pentru celuloză: **O ACȚIUNE LA CARE SĂ CONCURĂ TOȚI FACTORII ÎNTERESAȚI!** (pag. 12)
- **TREPTELE ÎNVAȚĂTURII** (pag. 13)

COLEGIUL DE REDACȚIE

Ing. Emilian ALBULESCU (secretar general de redacție); Dr. ing. Octavian CĂRARE; Ing. Vasile CIAUȘU (redactor șef); Ing. Sonia DIRADURIAN; Ing. Eugen GRIGORESCU; Ing. Nicolae MANTZ; Dr. ing. Teodor MARIAN; Ing. Gheorghe MOLDOVAN; Ing. Ioan MOLDOVAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Dr. ing. Mircea MOJOC, membru corespondent al Academiei R. S. România; Ing. Tiberiu MUREȘAN, membru titular al A.S.A.S.; Ing. Lucian ROȘCA; Ing. Mihai SEMENESCU; Anton STOIANOVICI; Ing. Nicolae STOICA; Dr. ing. Nicolae ȘTEFAN, membru titular al A.S.A.S.; Conf. ing. Vasile TEȘAN, membru corespondent al A.S.A.S.; Ing. Ion TEȘU; Ing. Ion TOMA; Prof. dr. Sergiu VREJBA.

Redacția: București, Piața Științei nr. 1 Sectorul 1. Oficiul poștal 33. Căsuța poștală 4105. Telefon 17.32.73.

Abonamentele se fac la oficiile și agențiile poștale prin factorii poștali și difuzorii procentuali. Comenzile pentru publicitate (reclame) se primesc la redacție.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

40.000

BLOC-NOTES

Consfățuirea viticultorilor din județul Vrancea

Vineri, la Casa agronomului din Panciu s-au desfășurat lucrările consfățuirii viticultorilor din județul Vrancea. Au participat șefi de echipă, mecanizatori, brigadierii, președinți, ingineri, șefi de fermă din I.A.S. și C.A.P., specialiști ai Stațiunii experimentale viticole Odobești și de la Direcția generală județeană a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

La consfățuire a luat parte tovarășul Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor. Au fost prezenți, de asemenea, tovarășii Iosif Sas, adjunct de șef de secție la C.C. al P.C.R. și Nicolae Ștefan, adjunct al ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor.

Lucrările consfățuirii au fost deschise de tovarășul Simion Dobrovici, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Vrancea al P.C.R.

La primul punct al ordinea de zi, tovarășul Vasile Măluțan, director general al Direcției generale județene Vrancea, a prezentat „Raportul cu privire la realizările obținute în sectorul viticol al județului Vrancea în anul 1970 și măsurile care trebuie luate pentru realizarea producției pe anul 1971.”

În cadrul discuțiilor, participanții au prezentat aspecte și cifre din unitățile în care și desfășoară activitatea, reliefând resursele mari care există în sporierea producției de struguri. Totodată, s-a insistat asupra faptului că via a iernat bine, vegetația pornind în condiții mai bune celor din anii precedenți, că dotarea unităților este superioară celei din anul 1970, încercările pe tractor fiind de 39 de hectare față de 166 de hectare în anul trecut.

Luând cuvântul, tovarășul Iosif Banc s-a referit pe larg la sarcinile viticultorilor izvorâte din documentele Congresului al X-lea al P.C.R., privind sporierea producției de struguri, diversificarea producției, organizarea superioară a muncii, aplicarea corectă a principiilor cointeresării materiale, în vederea realizării sarcinilor stabilite.

Ing. Ion Davidoiu, președintele cooperativei agricole din Tîmboești, a propus să fie chemate la întrecere toate întreprinderile agricole de stat, stațiunile experimentale viticole și cooperativele agricole de producție din țară,

în vederea depășirii actualelor prevederi ale planului cincinal la producția de struguri.

Participanții au aprobat cu entuziasm Chemarea la întrecere cu următoarele obiective:

- obținerea unui spor de producție, în acest an, de 12% pe cele 22 400 hectare care reprezintă suprafața ocupată cu viță de vie în județ;

- realizarea unei producții medii pe județ, de 8 550 kg de struguri la hectar în 1971, și de 10 000 kg struguri la hectar în 1975, ceea ce reprezintă o creștere cu 12 și, respectiv, 16 % față de prevederile planului pentru primul și ultimul an al cincinalului;

- dobîndirea, în cooperativele agricole, a unei producții medii de 8 000 kg de struguri la hectar în 1971 și de 8 740 kg de struguri la hectar în 1975, reprezentînd o creștere de 10 și, respectiv, 15% față de producțiile planificate;

- obținerea, în întreprinderile agricole de stat, a unei producții medii de 10 000 kg de struguri la hectar în 1971 și 11 000 kg de struguri la hectar în 1975, depășind cantitățile planificate cu 21 și, respectiv, 30%;

- depășirea planului de către Stațiunea experimentală viticolă Odobești cu 22 % în 1971 și cu 30% în 1975, ceea ce, în cifre absolute, reprezintă producții medii de 11 000 și, respectiv, 13 000 kg de struguri la hectar;

- livrarea la fondul de stat, în cursul actualului cincinal, a unei cantități de 350 000 tone de struguri peste plan, cu urmare a sporurilor de producție cu care s-au angajat unitățile agricole să și depășească sarcinile;

- sporirea patrimoniului viticol al județului cu 1 000 de hectare în acest an și cu 6 000 de hectare în actualul cincinal;

- obținerea, numai în acest an, a 3,5 milioane de vițe din soiurile cele mai productive;

- obținerea unor beneficii peste plan, în acest an, de 14 milioane lei și reducerea cheltuielilor materiale în cooperativele agricole cu 8%.

Într-o atmosferă entuziastă s-a adoptat textul telegrammei adresate COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R., TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, prin care lucrătorii din viticultura județului Vrancea se angajează să muncească pentru ca obiectivele din Chemarea să devină realitate.

ARADUL VA PRODUCE MAI MULTE LEGUME

Este cunoscută priceperea locuitorilor din județul Arad — români, maghiari, germani și de alte naționalități — în cultivarea legumelor. Avînd în vedere experiența dobîndită de lucrătorii unităților agricole din această zonă, ca și posibilitățile existente, comitetul județean de partid a elaborat un minuțios plan de măsuri, menit să asigure creșterea producției legumicole.

În urma analizei întreprinse și a măsurilor stabilite, comitetul județean de partid, în numele oamenilor muncii din unitățile cultivatoare de legume, a trimis o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, prin care se angajează ca județul Arad să depășească producția totală de legume de cîmp cu 12,5% față de plan, ceea ce reprezintă 12 200 tone și să suplimenteze livrările la fondul de stat cu 10%, respectiv cu 9 400 tone. Angajamentul mai prevede sporirea pînă la 30% a sortimentelor de legume timpurii și extratimpurii în cadrul fondului total de marfă, precum și livrarea a 47 000 tone de legume, cu 5 300 tone peste prevederi, pentru export.

CONDUCEREA PROCESELOR ECONOMICE ÎN AGRICULTURĂ

Aceasta este tema centrală a sesiunii științifice festive, care a avut loc în zilele de 25 și 26 martie, la Institutul de cercetări pentru economia agrară și organizarea întreprinderilor agricole socialiste, în cinstea apropiatei împliniri a 50 de ani de la crearea P.C.R. La ședința plenară au vorbit: Prof. M. Stancu, membru al Academiei de științe agricole și silvice, despre „Factorii obligați în planificarea și dezvoltarea agriculturii” academicianul O. Onicescu despre „Metode matematice în sprijinul cercetărilor de economie agrară” și D. Dumitru, membru corespondent al Academiei de științe agricole și silvice, directorul institutului, despre „Agricultura și creșterea economică — Pledoarie pentru decizia multidimensională”.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat ulterior, în trei secții.

SESIUNEA JUBILIARĂ A AGRONOMILOR CLUJENI

În cinstea apropiatei aniversări a semicentenarului partidului, recent la Cluj a avut loc sesiunea de comunicări științifice a cadrelor didactice de la Institutul agronomic „Dr. Petru Groza”. La lucrările sesiunii au participat, ca invitați, cercetătorii de la stațiunile experimentale agricole, horticole, pomicole, viticole, zootehnice și veterinare din Geoagiu, Oradea, Cluj, Turda, Bistrița, Blaj, Bonțida, Livada, Tg. Mureș.

Lucrările sesiunii s-au desfășurat pe 12 secții întrunind un număr de 194 de comunicări.

Discuțiile care s-au purtat pe marginea referatelor au scos în evidență importanța contribuției originale pe care autorii au adus-o la cercetarea temelor respective (Dr. Mihai MITEA).

DIALOG CU CITITORII

Luna martie a fost marcată, în corespondența noastră, prin numeroase informații despre pregătirea campaniei agricole de primăvară, din care unele au fost publicate în coloanele revistei. Și în cursul acestei luni au sosit la redacție multe scrisori în care semnatarii lor ne solicită diverse probleme ce preocupă, desigur, pe mulți dintre cititorii noștri.

Inginerul Ion Palgan, șef de fermă la cooperativa agricolă din Cozmești, județul Iași, ne scrie — după mărturisirea sa — pentru prima dată. În planul de producție al fermei zootehnice — se arată în scrisoare — a fost prevăzută și suprafața destinată asigurării bazei furajere, respectiv 162 ha cu plante de nutreț cultivate, 23 ha cu fînețe și 144 ha cu pășuni. Pentru acoperirea deficitului de masă verde necesară animalelor, a mai fost prevăzută o suprafață de 170 ha pentru culturi duble după recoltarea cerealelor păioase. Am consemnat aceste date, tovarășe Palgan, pentru că important este ca ele să se înfăptuiască; cum veți organiza munca și cum veți contabiliza valoarea producției din cultura dublă, aceasta este o chestiune de discutat și de hotărît în cadrul consiliului de conducere al cooperativei din care faceți și dv. parte. Ceea ce vă putem spune în legătură cu întrebarea pe care ne-o adresați este că evidența producției se face, de regulă, după destinația terenului respectiv. Așteptăm să ne mai scrieți despre rezultatele obținute.

Corespondentul nostru Nicolae Bogluț, Inginer șef la cooperativa agricolă din Călacea, județul Bihor, are de cultivat în acest an o plantă medicinală nouă, despre care ne cere unele amănunte. Coincidența a făcut ca, în aceeași zi, să primim din partea Editurii „Ceres” noua lucrare „Plante medicinale și aromatice” de Răz C. Laza A și Coicui E. Despre Armurariu, la pagina 147, se spune că reușește în toate zonele agricole ale țării, prin semănat direct în cîmp, primăvara devreme. Frunzele și tulpinile tinere ale acestei plante constituie un bun nutreț pentru taurine. Inginerul Gh. Hristea, de la cooperativa agricolă din Bălățești, județul Neamț, ne-a adresat două întrebări ale căror răspunsuri depind, în general, de înțelegerea de care se bucură specialiștii din partea consiliilor de conducere ale C.A.P. Timpul liber în agricultură, tovarășe Hristea, este o noțiune relativă, el depinzînd de gradul de intensitate a lucrărilor în anumite perioade.

Dv. știți mai bine ce înseamnă, în prezent, folosirea din plin a fiecărei clipe prielnice de lucru pentru efectuarea însămînțărilor în epoca optimă. În ce privește casa specialistului, în care locuiți împreună cu colegul dv. ca chiriași, condițiile de întreținere și de reparații sint aceleași ca și la fondul de locuințe.

Mulțumindu-ne pentru solicitudine, tehnicianul veterinar Mihai Vornicu, de la ferma Ardeani a I.A.S. Bacău, și-a completat corespondența de rîndul trecut, precizînd mai clar intențiile sale în pregătirea profesională. Nouă nu ne mai rămîne decît să vă urăm mult succes, tovarășe Vornicu, iar amănunțele ce vă interesează în legătură cu transferul le puteți afla chiar de la liceu. Cît privește propunerea de a deschide o nouă rubrică, intitulată „Colțul specialistului zoo-veterinar”, vă comunicăm că în revista noastră apar periodic „Agerda veterinară” și „Recomandări ale I.C.V.B.-Pasteur”, în cadrul cărora au fost publicate articole despre noile medicamente, tratamente aplicate și alte acțiuni de combatere a bolilor mai frecvente la animalele crescute în sistem industrial. Desigur, vom mai reveni cu astfel de teme. Vă rugăm să urmăriți cu regularitate revista „Agricultura”.

Ocotirea vinatului a constituit tema multor scrisori primite în ultima vreme. Din păcate, faptele relatate sint tot mai îngrijorătoare. Tov. Dumitru I. Vișan din comuna Popești, județul Vâlcea, ne scrie că vinătorii din partea locului au continuat împușcarea iepurilor și în lunile februarie — martie, deși sezonul de vînatore a această specie s-a încheiat încă de la 15 ianuarie. Braconajul s-a extins aici și asupra căprioarelor! Deși a sesizat aceste fapte Asociația județeană a vînatoret și pescarilor sportivi, pînă în prezent nu s-a luat nici-o măsură. Ce părere are conducerea A.G.V.P.S. despre modul în care este apărut fondul cinegetic din acest județ?

Mulți cititori ne întrebă cum se va desvolta baza tehnico-materială a agriculturii, despre producțiile planificate în acest an. Tovarășel Elena Brădățan, din Suceava și altora le răspundem că planul de stat pe 1971 prevede fabricarea a 32 500 de tractoare de diferite tipuri, din care o parte vor intra în dotarea agriculturii. De asemenea, anul acesta sint prevăzute să se obțină următoarele producții totale: 5 575 mil de tone la grîu și secară, 9 060 mil de tone la porumb, 4 800 mil de tone la sfecla de zahăr și 976 mii tone la floarea-soarelui.

Tovarășei Georgeta Acatrinei din comuna Mărgineni, județul Neamț, și celorlalți participanți la concursul organizat pentru lucrătorii din agricultură, le reamintim că răspunsurile trebuie expediate pe adresa Ministerului Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor, așa cum am precizat în numerele trecute.

Ing. Vasile CIAUȘU

Lucrările Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din România

(Urmare din pag. 1)

Președinte al Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România a fost ales, în unanimitate, tovarășul **Virgil Trofin**, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R.

Alegerea președintelui Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România și a celorlalte organe de conducere a fost primită cu vii și îndelungi aplauze.

În prima sa ședință, Comisia centrală de cenzori a ales președinte pe tovarășul **Csopor Ludovic**.

Tovarășul **Virgil Trofin** a rostit apoi cuvântul de încheiere a Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

Într-o atmosferă de puternic

entuziasm, Congresul a hotărât să adreseze o scrisoare Comitetului Central al Partidului Comunist Român, secretarului său general, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**. Scrisoarea, citită la tribuna Congresului, a fost aprobată cu ovații puternice, cu aplauze prelungite. Delegații și invitații scandau: „P.C.R.-P.C.R.!” „Ceașescu-P.C.R.!”

Congresul a luat sfârșit într-o atmosferă însuflețitoare. Delegații și invitații aplaudau îndelung. Minute în șir au răsunat, în marea sală a Palatului Republicii, urale și ovații la adresa Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Republicii Socialiste România, pentru unitatea și solidaritatea oamenilor muncii din întreaga lume. Delegații și invitații și-au reunit vocile, intonând imnul de luptă al clasei muncitoare — „Internațională”.

SEDINȚA PLENARĂ

Ă CONSILIULUI CENTRAL AL U.G.S.R.

Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România, ales de Congres, s-a întrunit în prima sa ședință plenară și a ales, în unanimitate, membrii Comitetului Executiv al Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România.

COMITETUL EXECUTIV AL U.G.S.R.

Ion Alexandru, președinte al Consiliului județean Prahova al sindicatelor; **Marin Avram**, șef de echipă la Uzina Electroputere Craiova; **Paraschiv Benescu**, președinte al Consiliului județean Galați al sindicatelor; **Gheorghe Bory**, președinte al Consiliului Municipal București al sindicatelor; **Iosif Burian**, președinte al consiliului județean Harghita, al sindicatelor; **Floarea Bucur**, președinta comitetului sindicatului de la Întreprinderea Textilă Pucioasa; **Constantin Buzatu**, președintele comitetului sindicatului de la Uzina Utilaj Chimic „Grivița Rosie” București; **Floarea Chitu**, șef secție la Consiliul Central al U.G.S.R.; **Iacob Coțoveanu**, activist al Consiliului Municipal București al Sindicatelor; **Petru Despot**, șef de secție la Consiliul Central al U.G.S.R.; **Constantin Dinculescu**, președinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor; **Zoltan Faluvegi**, președintele Comitetului sindicatului de la Întreprinderea de utilaj pentru Industria ușoară — Tirgu Mures; **Margareta Filipaș**, director al Întreprinderii „Crinul” — București; **Nicolae Gavrilăscu**, membru supleant al Comitetului Central al P.C.R.; **Ion Gălteanu**, redactor șef al zărilor „Munca”; **Mircea Georgescu**, președintele Uniunii Sindicatelor din Construcții și Industria Materialelor de Construcții; **Maria Giligor**, președinta Comitetului sindicatului de la Fabrica de antibiotice — Iași; **Ioana Grozea**, secretar al Consiliului orașenesc al sindicatelor Fetești; **Constantin Herescu**, președinte al Uniunii Sindicatelor din agricultură, industrie alimentară și silvicultură; **Marin Ioan**, președintele Comitetului sindicatului de la Uzina de Aluminiu-Slatina; **Gheorghe Ion**, președintele Comitetului sindicatului de la Întreprinderea agricolă de Stat — Murfatlar; **Francisc Kronaweter**, maestru principal la Uzinele de Construcții de Mașini — Reșița; **Vasile Lupșe**, șef de echipă la Uzina „Înfrățirea” — Oradea; **Viorica Maxim**, președinta Comitetului sindicatului

de la Fabrica „Mondiala”, — Satu Mare; **Nicolae Moraru**, președinte al Uniunii Sindicatelor din Întreprinderile Industriale Metalurgice și Construcțiilor de Mașini; **Larisa Munteanu**, **Paul Nagy**, membru supleant al C.C. al P.C.R.; **Elena Nae**, președinta Comitetului sindicatului de la Combinatul de confecții și tricotate — București; **Constantin Năstase**, președinte al Comitetului sindicatului de la Exploatarea minieră — Lupeni; **Aurelian Nistor**, președintele Comitetului sindicatului de la Uzina de autocamioane „Steagul Rosu” — Brașov; **Lidia Orădean**, președinta Uniunii Sindicatelor din Unitățile Sanitare; **Arpad Orban**, președintele Uniunii Sindicatelor din Industria Lemnului; **Ștefan Pavel**, membru al Comitetului Central al P.C.R.; **Gheorghe Petrescu**, membru supleant al Comitetului Central al P.C.R.; **Ileana Peter**, tehniciană la Fabrica de Încălțăminte — „Clujana”; **Roman Pircea**, președinte al Consiliului județean Timiș al sindicatelor; **Teodor Prunea**, membru supleant al Comitetului Central al P.C.R.; **activist al Consiliului Central al U.G.S.R.**; **Ion Radu**, președinte al Consiliului județean Mehedinți al sindicatelor; **Oliviu Rusu**, vicepreședinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor; **Maria Stănescu**, președinta Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățământ și cultură; **Gheorghe Stuparu**, președintele Comitetului sindicatului de la Uzinele „23 August” — București; **Virgil Trofin**, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al Comitetului Central al P.C.R.; **Ioana Tutor**, președinta Comitetului sindicatului de la Fabrica de stofe „Argeșana” — Pitești; **Traian Vasiliu**, președintele Comitetului sindicatului de la Complexul de Celuloză și Hârtie Suceava; **Matel Wiserner**, inginer la Uzina „Balanta” — Sibiu, membru al Biroului Executiv al Consiliului municipal al sindicatelor.

BIROUL EXECUTIV AL U.G.S.R.

Președinte: **VIRGIL TROFIN**, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al Comitetului Central al P.C.R.

Vicepreședinți: **GHEORGHE PETRESCU**, membru supleant al C.C. al P.C.R.; **NICOLAE GAVRILESCU**, membru supleant al C.C. al P.C.R.; **MARIA GILIGOR**, președinta Comitetului sindicatului de la Fabrica de Antibiotice — Iași; **FRANCISC KRONAWETER**, maestru principal la Uzinele de Construcții de Mașini — Reși-

ța; **PETER ILEANA**, tehniciană la Fabrica de Încălțăminte „Clujana”; **OLIVIU RUSU**, vicepreședinte al Consiliului Național al Inginerilor și Tehnicienilor; **GHEORGHE STUPARU**, președintele Comitetului sindicatului de la Uzinele „23 August” — București.

Secretari: **ȘTEFAN PAVEL**, membru al Comitetului Central al P.C.R.; **NAGY PAUL**, membru supleant al Comitetului Central al P.C.R.; **LARISA MUNTEANU**.

DIN CUVÎNTUL PARTICIPANȚILOR

În cuvântul său, Eroul Muncii Socialiste **Nicolae Szekely** a spus:

Lucrez la Întreprinderea agricolă de stat Turda, ca îngrijitor de animale, de 20 de ani, unde — alături — muncitorii români și maghiari, am reușit să obținem an de an producții ridicate de la efectivul pe care îl creștem.

Rezultatele muncii noastre se datoresc îndrumării permanente primite de la organizația de partid, precum și sprijinului ce ne-a fost acordat de comitetul sindicatului și conducerea administrativă, care s-au preocupat să ne asigure totdeauna cele mai bune condiții de muncă și de viață.

Secretul — dacă îl putem numi așa — succeselor noastre constă în acțiunile întreprinse de comitetul sindicatului pentru organizarea unei reproducții și selecții științifice la fiecare fermă din complex, pentru organizarea de loturi de animale recordiste și de elită, organizarea unei furajări diferențiate de la un lot la altul, precum și pentru continuarea pregătire profesionale a îngrijitorilor mulgători. Eu, personal, am reușit printr-o muncă susținută să fac ca vacile pe care le îngrijesc, ca și produșii lor, să devină recordiste.

De altfel, de aproape 15 ani eu obțin de la cele 18 vaci pe care le îngrijesc o producție medie anuală de 6500 litri de lapte de la fiecare vacă furajată. Aceste rezultate mi-au adus nu numai câștiguri lunare și anuale foarte bune, dar și bucuria unei înalte prețurii. În colecția mea am tot atâtea insigne de frunză, cîți ani sint de la înființarea Întreprinderii agricole de stat „Mihai Viteazul” Turda, precum și Ordinul Muncii clasa a III-a, iar acum o lună, la prima consfătuire pe țară a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, am primit titlul de Erou al Muncii Socialiste. Mă bucur că partidul și guvernul României socialiste se interesează permanent de oamenii muncii, români, maghiari și de alte naționalități, care prin strădania lor făuresc bunuri materiale.

Recomandarea făcută sindicatelor din agricultură de tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru a colabora mai strîns cu C.A.P.-urile este foarte importantă și pentru comitetul sindicatului nostru. De aceea, la întoarcerea mea la întreprindere, mă gîndesc să organizăm cîteva schimburi de experiență la cooperativele agricole vecine, precum și acțiuni directe, capabile să îmbunătățească calitatea efectivelor din fermele lor și să influențeze simțitor creșterea producției de lapte.

Am ascultat cu viu interes documentele prezentate, ca și dezbaterile de pînă acum ale Congresului și apreciez marea lor valoare teoretică și practică și-a început cuvîntul **Florea Turcu**, președintele Comitetului sindicatului de la Fabrica de zahăr Corabia, județul Olt. Dar, pe lângă aprecierile pozitive făcute la adresa activității sindicale din țara noastră s-au adus, pe bună dreptate, și o seamă de critici îndreptate organizațiilor sindicale, uniunilor pe ramură, Consiliului Central al U.G.S.R., critici referitoare la stilul și metodele de muncă, manifestarea unor forme de centralism excesiv, de formalism și birocrațism, practici ale căror efecte dăunătoare le-am simțit și noi.

Deși fabrica noastră de zahăr din Corabia este o unitate nouă, cu un colectiv de salariați în a cărui componență sînt tineri muncitori aflați la primul contact cu profesia, proveniți în majoritate din mediul rural, trebuie să spun

deschis că nu am primit sprijinul necesar de care aveam mare nevoie, nici din partea Consiliului județean al sindicatelor Olt, și nici din partea Uniunii sindicatelor pe ramură. În continuare, vorbitorul a arătat că există neajunsuri și în direcția pregătirii proceselor tehnologice. La centrala termo-electrică, de pildă, nu au fost soluționate în mod corespunzător încălzirea și ventilația, neexistînd o instalație de încălzire proprie, din care cauză muncitorii sînt nevoiți să lucreze în condiții necorespunzătoare.

În încheiere, vorbitorul a apreciat că măsura de reorganizare a agriculturii și industriei alimentare va permite ca și în domeniul activității sindicatelor din aceste ramuri să se realizeze o mai strînsă legătură.

Am plăcutul prilej — a spus **Ștefan Drăgulin**, președintele comitetului sindicatului de la Stațiunea centrală de cercetări zootehnice Peris-Ilfov — ca în numele colectivului Stațiunii să expun de la această înaltă tribună adeziunea noastră totală față de analiza făcută de partid activității sindicatelor, față de importantele documente pe care Congresul le dezbate în aceste zile.

Stațiunea noastră este profilată pe cercetarea științifică pentru ameliorarea raselor de porcine și crearea de tehnologii adecvate sistemului de exploatare industrială. În paralel cu activitatea de cercetare, prin sectorul de producție realizăm anual 50000 porci bacon și 2000 tone carne și preparate din carne. Deși sîntem o unitate economică foarte tînără, harnicul nostru colectiv a reușit ca prin depășirea sporurilor de creștere în greutate planificate și prin reducerea consumului de unități nutritive pe kilogram, spor să realizeze peste veniturile planificate 8,3 milioane lei.

Rezultatele obținute în activitatea economică au fost influențate pozitiv și de grija care a existat și există pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților. Pentru a ilustra acest lucru, este suficient să amintesc că în prezent în stațiunea noastră salariații au la dispoziție 146 apartamente cu o suprafață locuibilă de 3250 mp și un cabinet medical înzestrat cu cele necesare unei bune asistențe medicale.

Printre alte probleme ridicate în fața Congresului, vorbitorul arată că „actualul sistem premial este bine legiferat și că el cointerează pe toți lucrătorii în vederea obținerii unor producții cît mai mari. Dar ce se întîmplă? În aplicarea lui se manifestă unele deficiențe și anume că pentru rezultatele anuale de producție, premiile se acordă în lunile a 6-a sau a 7-a ale anului următor, deși bilanțul se încheie în ianuarie. După părerea mea această întîrziere reduce mult rolul stimulativilor premieri și de aceea propun să se ia măsuri pentru ca asemenea situații să nu se mai repete”.

Ascultînd cu atenție expunerea făcută în cadrul Congresului nostru de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, precum și raportul prezentat de tovarășul Virgil Trofin, președintele Consiliului Central al U.G.S.R., — a relatat **Alexandru Clichici**, inginer la I.M.A. Botoșani — mi-am dat seama mai bine de orientarea calitativă nouă care se imprimă activității sindicale din țara noastră în etapa actuală de construcție a socialismului.

În condițiile realizării unei autonomii proprii, sindicatelor din întreprinderi și instituții li se pretinde astăzi să-și aducă o contribuție sporită la viața economică a unităților, să participe în mod nemijlocit la dezvoltarea forțelor de producție, la elaborarea și înfăptuirea planurilor de stat anuale și de perspectivă. Privind din acest unghi activitatea de pînă acum a sindicatelor din stațiunile de mecanizare a agriculturii ale județului nostru, nu-i greu să descoperim deficiențele serioase care s-au manifestat în munca lor.

Tochmai de aceea, în lumina noilor orientări, ne propunem să asigurăm o mai strînsă legătură între comitetele de direcție ale stațiunilor de mecanizare a agriculturii și comitetele sindicatelor din aceste unități, ca, pe baza unor acțiuni comune, să mobilizăm mecanizatorii din cadrul secțiilor ce deservesc cooperativele agricole de producție, la folosirea mai deplină a capacității de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole.

Așa cum s-a apreciat și cu prilejul consfătuirii pe țară a lucrătorilor din agricultura de stat — a spus în încheiere vorbitorul — în domeniul asigurării condițiilor de muncă și viață a lucrătorilor de pe ogoare, syndicatele, Uniunea noastră de ramură, sînt chemate să-și aducă o contribuție cu mult mai mare decît pînă acum.

Măsurile preconizate pentru îmbunătățirea activității sindicatelor — a spus tovarășul **Savin Cazacu**, președintele Comitetului sindicatului de la Fabrica de ulei din Slobozia — se includ în contextul politicii profund științifice a Partidului Comunist Român de perfecționare a întregii vieți economice și sociale a țării noastre.

O problemă însemnată la care vreau să mă opresc, reieșită din documentele supuse dezbaterii Congresului, o constituie activitatea cultural-educativă a sindicatelor, care, în condițiile actuale trebuie să-și sporească eficiența pentru a influența tot mai mult conștiința salariaților.

Analizînd însă activitatea noastră în lumina sarcinilor reieșite din raportul prezentat la Congres, considerăm că nu am făcut încă totul pentru a ne aduce contribuția la rezolvarea tuturor problemelor pe care le ridică munca și viața în fabrica noastră.

Nu am reușit să realizăm o colaborare permanentă și eficientă cu organizația U.T.C., cu comitetul de direcție, din care cauză nu am putut să ne coordonăm întotdeauna acțiunile pe linia educării salariaților, și îndeosebi a tineretului, în pregătirea profesională și ridicarea nivelului lor de cunoștințe tehnico-economice, etice și estetice, a le insufla mai multă dragoste față de unitatea în care lucrează și a face totul pentru ridicarea prestigiului fabricii noastre. Neajunsurile existente se datoresc și faptului că sindicatul nu s-a bucurat de o deplină autonomie, fiind puși de multe ori în situația să rezolvăm unele probleme nu așa cum am fi dorit noi, ci cum ni se indica de organele superioare.

Întors la locul meu de muncă împreună cu colectivul în care muncesc, vom revedea în mod amănunțit sarcinile ce ne revin în lumina documentelor Congresului și mă angajez, în numele membrilor de sindicat din fabrica noastră, că nu vom precupeți nici un efort pentru aplicarea în practică a hotărîrilor ce se vor adopta

REZOLUȚIA CONGRESULUI U. G. S. R.

Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România, întrunit în zilele de 23—27 martie 1971, a făcut bilanțul realizărilor obținute de la precedentul congres, a stabilit rolul și sarcinile ce revin sindicatelor în actuala etapă de dezvoltare a țării, pentru îndeplinirea hotărârilor celui de-al X-lea congres al Partidului Comunist Român, Congresul și-a desfășurat lucrările în spiritul unei largi democrații muncitorești și sindicale, generat de suflul înnoitor inițiat și promovat de Partidul Comunist Român, pentru continuarea perfecționării vieții economice și social-politice a țării.

Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor a primit cu viu interes și puternic entuziasm cuvântarea rostită în fața Congresului de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România — document deosebit de importantă teoretică și practică pentru întreaga activitate de viitor a sindicatelor, pentru creșterea rolului și răspunderii lor în viața economică și socială a patriei.

Congresul aprobă Raportul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România asupra activității desfășurate de la Congresul precedent și sarcinile ce revin sindicatelor în îndeplinirea hotărârilor celui de-al X-lea congres al Partidului Comunist Român. Congresul își exprimă deplina satisfacție pentru succesele remarcabile obținute de oamenii muncii din patria noastră în cîncinalul recent încheiat, în dezvoltarea economiei, științei, culturii, în creșterea nivelului de trai. Toate aceste realizări s-au obținut datorită muncii eroice a clasei muncitoare, a întregului popor, politicii Partidului Comunist Român. Congresul apreciază că sindicatele, ca organizații ale clasei muncitoare, ale oamenilor muncii, au jucat un rol de seamă în viața societății noastre, au desfășurat o intensă activitate pentru organizarea și unirea eforturilor oamenilor muncii la îndeplinirea planului de stat, la promovarea noului și perfecționarea continuă a muncii în toate sectoarele economice și sociale.

Prin activitatea lor politică și cultural-educativă, sindicatele au contribuit la dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, ridicarea nivelului de cultură generală și profesională a salariaților la educarea lor în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist.

Congresul a subliniat în același timp, existența unor neajunsuri în munca sindicatelor, în activitatea cărora s-au manifestat un centralism excesiv, fenomene de formalism și burocratism care au diminuat capacitatea și forța de mobilizare a sindicatelor. Organizațiile sindicale nu au acordat atenția necesară problemelor legate de organizarea producției și a muncii, nu s-au ocupat în suficientă măsură de rezolvarea cerințelor de ordin social ale oamenilor muncii și în special ale femeilor și tineretului. Sindicatele nu au folosit pe deplin baza materială existentă pentru organizarea unei intense activități culturale-educative de masă; multe din acțiunile organizate de sindicate au avut un caracter formal.

În prezent, clasa muncitoare, întregul nostru popor muncesc cu entuziasm pentru îndeplinirea planului cincinal pe 1971—1975. Partidul și statul nostru își concentrează, de asemenea, atenția pentru perfecționarea continuă a conducerii economiei, pentru asigurarea participării și mai active a oamenilor muncii la conducerea întregii societăți, pentru dezvoltarea și întărirea continuă a democrației socialiste. În aceste condiții, Congresul consideră necesară îmbunătățirea întregii activități a sindicatelor, pentru participarea lor mai activă la întreaga activitate de conducere a construcției socialiste. În sindicate, clasa muncitoare, ceilalți salariați trebuie să găsească cadrul cel mai propice pentru a participa, sub conducerea Partidului Comunist Român, la conducerea treburilor economice și sociale, la guvernarea țării. Pentru aceasta este necesar să se asigure întărirea și dezvoltarea democrației muncitorești — parte integrantă a democrației socialiste — autonomiei organizațiilor sindicale, să se perfecționeze structura organizatorică și să se îmbunătățească stilul și metodele de muncă ale tuturor organizațiilor sindicale.

Congresul dă o înaltă apreciere analizei făcute activității sindicatelor de către Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 10—11 februarie 1971, dezbaterilor desfășurate în toate organizațiile sindicale și în presă pe baza Tezelor și proiectelor de statute elaborate de Consiliul Central, dezbaterilor competente, pline de răspundere desfășurate în spiritul criticii și autocriticii care au avut loc în plenul Congresului și pe comisi, în urma cărora se desprinde cu claritate rolul, locul și sarcinile sindicatelor în etapa actuală de dezvoltare a societății noastre socialiste.

I.

1. Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor consideră că în stadiul actual de dezvoltare socialistă a României, rolul fundamental al sindicatelor — care unesc clasa muncitoare și ceilalți oameni ai muncii, în calitate de producători și în același timp de proprietari ai mijloacelor de producție, ai avuției naționale — este să asigure cadrul organizat prin care oamenii muncii să-și exercite atît drepturile cît și obligațiile ce le revin, să participe la rezolvarea tuturor sarcinilor construcției socialiste, a problemelor care privesc progresul multilateral al societății românești contemporane.

2. Participînd la activitatea Frontului Unității Socialiste, a Marii Adunări Naționale, a guvernului și organelor de conducere colectivă ale ministerelor, sindicatele trebuie să contribuie efectiv la elaborarea, adoptarea și îndeplinirea hotărârilor și măsurilor care privesc mersul înainte al societă-

ții, perfecționarea activității în toate domeniile construcției socialiste. Sindicatele trebuie să asigure participarea tuturor celor ce muncesc la elaborarea planurilor de stat, la evidențierea și valorificarea rezervelor și posibilităților de care dispune economia națională, la stabilirea și îndeplinirea măsurilor care să asigure dezvoltarea continuă a economiei, științei și culturii, creșterea nivelului de viață al tuturor oamenilor muncii.

Pentru a se îmbunătăți activitatea generală a sindicatelor și pentru a da mai multă eficacitate participării reprezentanților acestora în organele colective de conducere economică și de stat, se impune ca reprezentanții sindicatelor să cunoască temeinic realitățile, să-și îmbunătățească continuu pregătirea profesională și politică, iar principalele probleme pe care aceștia le supun spre soluționare guvernului, colegiilor ministerelor, comitetelor executive ale consiliilor populare, consiliilor de administrație ale centralelor industriale, comitetelor de direcție, consiliilor de conducere din unitățile social-culturale, să fie rezultatul consultării organizațiilor sindicale, expresia gândirii colective a celor ce muncesc.

3. Una din sarcinile principale ale sindicatelor, este de a asigura participarea oamenilor muncii la conducerea și buna desfășurare a întregii activități economico-sociale din întreprinderea sau instituția respectivă. Împreună cu organele de conducere colectivă pe linie de stat, ele organizează și conduc adunările generale ale salariaților, expresie a democratismului profund al orînduirii noastre socialiste, formă superioară de conducere colectivă a unităților economice. Sindicatele trebuie să creeze toate condițiile necesare pentru ca oamenii muncii să aibă posibilitatea ca în adunările generale să participe nemijlocit la analiza modulului în care se realizează planul de producție, asigurarea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților, să poată critica nestingherit neajunsurile existente în activitatea întreprinderilor și instituțiilor, să ia parte activă la rezolvarea tuturor problemelor economice, sociale și culturale din aceste unități. Sindicatele au obligația de a urmări ca problemele care se ridică și propunerile ce se fac în adunările generale să-și găsească rezolvarea, iar oamenii muncii să fie informați asupra soluțiilor date. Organizațiile sindicale, împreună cu conducerea unităților trebuie să asigure ca adunările generale să exercite controlul maselor asupra felului cum se aduce la îndeplinire în unitatea respectivă hotărârile de partid și de stat, propriile hotărâri, să asigure controlul muncitoreș asupra activității desfășurate de conducerea unității respective.

II.

1. Însușindu-și pe deplin vastul program al construcției economice și sociale elaborat de Congresul al X-lea al partidului, Congresul stabilește ca sarcină fundamentală a sindicatelor stimularea inițiativii creatoare a maselor largi de oameni ai muncii, asigurarea participării lor active la îndeplinirea ritmică a planului de stat pe întreaga economie, pe fiecare ramură și întreprindere la toți indicatorii, la toate sortimentele, atît pentru piața internă, cît și pentru export.

2. Fiecărui colectiv de muncă dintr-o întreprindere sau instituție îi este încredințată, spre gospodărire, o parte din mijloacele de producție ale societății și în această calitate îi revine responsabilitatea socială de a asigura utilizarea lor eficientă, contribuind astfel la creșterea avuției naționale și, pe această bază, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor. Congresul cere organelor și organizațiilor sindicale să pună în centrul activității lor problemele organizării științifice a producției și a muncii, valorificării depline a tuturor resurselor interne ale întreprinderii sau organizației economice, a potențialului tehnico-economic al unităților, a energiei și experienței maselor de salariați.

Sindicatele trebuie să se ocupe și să vegheze ca organele colective de conducere ale întreprinderilor să asigure toate condițiile materiale: aprovizionarea ritmică cu materii prime și materiale, încheierea la timp a contractelor economice, o justă folosire a mașinilor, utilajelor etc., pe baza cărora oamenii muncii să poată realiza sarcinile de plan în mod ritmic, atît cantitativ cît și calitativ. Acolo unde, din cauza neglijenței sau a atitudinii birocratice, nu se rezolvă aceste probleme, cei ce se fac vinovați să fie puși în discuția adunărilor generale ale salariaților și să se adopte cele mai hotărîte măsuri împotriva lor.

Comitetele uniunilor și comitetele sindicatelor să organizeze consultarea largă a salariaților și atragerea acestora la elaborarea și îndeplinirea măsurilor menite să contribuie la creșterea producției și productivității muncii, a eficienței întregii activități economice, să inițieze acțiuni pentru îmbunătățirea indicilor de utilizare a mașinilor și a timpului de lucru, realizarea de economii, reducerea cheltuielilor de producție. Sindicatele trebuie să se preocupe îndeaproape de participarea intelectualității la soluționarea problemelor legate de promovarea progresului tehnic, extinderea proceselor tehnologice moderne, dezvoltarea acțiunii de autoutilitare, mecanizarea lucrărilor grele și cu volum mare de muncă, dezvoltarea mișcării de invenții și inovații.

Sindicatele să susțină și să dezvolte spiritul novator în muncă, să generalizeze inițiativele valoroase ce apar în activitatea de realizare a sarcinilor de plan, să valorifice și să extindă experiența înaintată a celor mai buni muncitori, ingineri, tehnicieni, să acorde, împreună cu conducerea administrativă, stimulente morale și materiale salariaților și colectivului care au obținut cele mai bune rezultate în producție și în activitatea economică.

3. Pentru satisfacerea tot mai deplină a cerin-

țelor consumului intern și asigurarea competitivității pe piața externă, sindicatele să pună în centrul activității lor — ca o problemă esențială — îmbunătățirea permanentă a calității produselor, ridicarea parametrilor tehnico-economici ai mărfurilor fabricate. Este datoria sindicatelor să cultive în rîndul salariaților interesul general pentru sporirea calității produselor, să dezvolte responsabilitatea și autocontrolul în producție, opinia largă de masă împotriva neglijenței și superficialității în muncă.

4. Creșterea considerabilă în actualul cincinal a numărului de salariați, introducerea pe scară largă a cuceririlor științifice și tehnice solicită sporirea răspunderii sindicatelor pentru calificarea și perfecționarea profesională a cadrelor necesare economiei naționale. Împreună cu comitetele de direcție și consiliile de administrație, sindicatele sînt chemate să participe direct la pregătirea, perfecționarea și specializarea profesională a salariaților, la organizarea cursurilor de scurtă durată și a uceniciei la locul de muncă, a policalificării și reciclării cunoștințelor salariaților, să urmărească aplicarea prevederilor legii privind perfecționarea pregătirii profesionale a salariaților din unitățile socialiste de stat.

Organizînd propaganda și informarea tehnico-economică, sindicatele, cu participarea largă a intelectualității tehnice, în colaborare cu organizațiile Uniunii Tineretului Comunist, vor acorda o atenție specială însușirii de către salariați a cunoștințelor legate direct de specificul profesiei, de știința conducerii și organizării științifice a producției și a muncii. Este necesar ca uniunile sindicatelor pe ramuri, Consiliul Național al Inginerilor și Tehnicienilor, ministerele și instituțiile tehnice de specialitate să-și sporească contribuția la întreaga muncă de concepție, organizare și desfășurare a propagandei și informării tehnico-economice a oamenilor muncii.

5. Un loc central în preocupările sindicatelor trebuie să-l ocupe educarea tuturor salariaților în spiritul unei înalte discipline în producție, al grijii și răspunderii față de mașinile și instalațiile pe care le folosesc, față de avutul obștesc, pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor profesionale. Sindicatele trebuie să pună în discuția colectivelor de salariați pe toți cei care comit abateri de la disciplina muncii, nu-și îndeplinesc îndatoririle de serviciu, pentru ca înșiși oamenii muncii din colectiv să analizeze, să judece cazurile respective, iar în situațiile mai deosebite să hotărască dacă mai e cazul să-l mențină în colectivul respectiv.

6. Congresul consideră că sindicatele din unitățile agricole de stat au datoria să aducă întreaga lor contribuție la îndeplinirea sarcinilor privind modernizarea agriculturii, dezvoltarea bazei sale tehnico-materiale, extinderea mecanizării, electricității și chimizării pentru creșterea producției agricole, realizarea programelor naționale de dezvoltare a zootehniei, de îmbunătățiri funciare și irigații, precum și sarcinile de intensificare a producției legumicole și pomiviticole.

Ținînd seama de faptul că procesul de producție în agricultură devine tot mai unitar, se extinde și se dezvoltă cooperarea în producție și în valorificarea produselor între cooperativele agricole și întreprinderile agricole de stat, se impune găsirea unor forme care să permită mai buna unire de către sindicate și uniuni cooperatiste a eforturilor țărănimii și lucrătorilor din unitățile agricole de stat.

7. Dezvoltarea întregii economii naționale, realizarea ritmurilor și nivelurilor prevăzute în actualul cincinal sînt asigurate de un amplu program de investiții la a cărui îndeplinire exemplară sindicatele sînt chemate să-și aducă o contribuție efectivă. Sindicatele din construcții au datoria de a mobiliza proiectanții și constructorii pentru pregătirea temeinică a lucrărilor de investiții, accelerarea ritmului de execuție a construcțiilor, dară în funcțiune a capacităților de producție și atîngerea parametrilor proiectați; să militeze pentru îmbunătățirea organizării muncii pe șantier, întărirea ordinii și disciplinei, împotriva risipei de materiale.

8. Evoluția dinamică a economiei naționale, modernizarea și dezvoltarea rapidă a transporturilor și telecomunicațiilor impun organizarea și desfășurarea de către sindicatele din această ramură a unor acțiuni eficiente pentru mobilizarea salariaților la îndeplinirea integrală a planului de transport, satisfacerea la timp și în bune condiții a tuturor cerințelor economiei naționale în domeniul transporturilor.

9. Mersul înainte al societății noastre solicită sporirea rolului sindicatelor din instituțiile de învățămînt și cultură, din sectoarele sănătății publice și administrației de stat, din comerț. Avînd în vedere că în aceste compartimente lucrează un mare număr de membri ai sindicatelor de care depinde în mare măsură funcționarea normală a întregii vieți economice și social-culturale a țării, satisfacerea cerințelor zilnice ale milioanei de cetățeni ai patriei, este necesar ca sindicatele din aceste sectoare de activitate să se afirme puternic în viața instituțiilor respective, să dezvolte răspunderea și competența oamenilor muncii care lucrează în acest domeniu, să-și aducă întreaga contribuție la îndeplinirea politicii partidului și statului privind dezvoltarea învățămîntului, ocrotirea sănătății, buna servire a populației.

III.

Congresul consideră că un loc primordial în activitatea sindicatelor trebuie să-l ocupe problemele sociale, asigurarea unor condiții tot mai bune de muncă și de viață clasei muncitoare, tuturor sa-

(Continuare în pag. a 5-a)

REZOLUȚIA CONGRESULUI U. G. S. R.

(Urmare din pag. a 4-a)

lariaților, participarea nemijlocită la înlăturarea măsurilor stabilite de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român pentru continuarea ridicării a bunăstării celor ce muncesc.

1. Pe măsura dezvoltării economiei, a creșterii venitului național, statul alocă fonduri tot mai importante pentru sporirea salariilor, a pensiilor, pentru asigurări sociale și protecția muncii, pentru construirea de cantine, creșe și alte obiective sociale. Congresul consideră că sindicatele, ca organizații profesionale ale oamenilor muncii, trebuie să participe la elaborarea tuturor măsurilor și hotărârilor care privesc viața oamenilor muncii, la elaborarea tuturor reglementărilor privind raporturile de muncă ale salariaților. Ele trebuie să ia parte activă la realizarea în întregime a prevederilor de ordin social cuprinse în planul de stat, să asigure folosirea judicioasă a fondurilor alocate de stat în acest scop.

2. Sindicatele trebuie să ia parte activă la elaborarea și aplicarea sistemului de salarizare și de premiere, a normelor și nivelurilor de muncă, să urmărească încadrarea și remunerarea salariaților conform legislației în vigoare, să susțină și să asigure soluționarea, potrivit legilor, de către comitetele de direcție a observațiilor, sugestiilor și cerințelor îndreptățite ale salariaților în legătură cu remunerarea muncii lor.

3. Sarcini deosebit de importante revin sindicatelor în organizarea controlului obștesc asupra protecției muncii, a modului în care conducerile tehnico-administrative își îndeplinesc obligațiile ce le revin prin lege în acest domeniu. Sindicatele trebuie să participe la elaborarea și respectarea normativelor privind echipamentul de protecția muncii. Ele trebuie să dezvolte un climat de înaltă exigență pentru respectarea strictă a normelor de protecția muncii, să ceară tragerea la răspundere și să pună în discuția adunărilor generale pe toți cei ce se fac vinovați de încălcarea regulilor de tehnica securității și igiena muncii, neglijență, târâgănează sau manifestă birocrațism în rezolvarea problemelor privind condițiile de muncă ale angajaților, instruirea salariaților în problemele protecției muncii.

Sindicatele trebuie să asigure ca, periodic, în comitetele de direcție, consiliile de administrație și colegiile ministerelor să se analizeze și să se stabilească măsuri concrete pentru prevenirea accidentelor și îmbolnăvirilor profesionale, eliminarea noxelor și îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă, să vegheze ca să nu se permită punerea în funcțiune de către organele de stat a unităților care nu îndeplinesc condițiile de securitate și igienă a muncii.

4. O grijă deosebită trebuie manifestată pentru apărarea sănătății oamenilor muncii, pentru menținerea și dezvoltarea capacității de muncă a acestora. În acest scop sindicatele, împreună cu conducerile tehnico-administrative și cadrele medico-sanitare, comitetele uniunilor și colegiile ministerelor să analizeze sistematic cauzele îmbolnăvirilor și să stabilească măsuri de prevenire a acestora, de reducere a incapacității de muncă. Sindicatele au datoria să participe la elaborarea și aplicarea legislației privind acordarea drepturilor de ajutoare materiale și pensii, să analizeze modul cum se realizează bugetul de asigurări sociale. Sindicatele trebuie să dezvolte activitatea Caseilor de ajutor reciproc și să urmărească buna gospodărire și utilizare a fondurilor.

5. Congresul cere sindicatelor să acorde o atenție sporită condițiilor de odihnă și tratament balnear pentru oamenii muncii — factor important de întărire a sănătății și prevenirii îmbolnăvirilor. Sindicatele vor administra fondurile alocate pentru tratament și odihnă din bugetul asigurărilor sociale de stat și împreună cu organizațiile de turism se vor îngriji de repartizarea mai echitabilă a locurilor în stațiunile balneo-climaterice și în taberele de copii, astfel ca an de an și în toate sezoanele, un număr tot mai mare de muncitori, alți salariați și copiii acestora să beneficieze de condițiile create pentru odihnă și tratament. Uniunea Generală a Sindicatelor va lărgi baza proprie de tratament și odihnă și va participa efectiv la stabilirea tuturor măsurilor care vizează dezvoltarea stațiunilor balneo-climaterice din țara noastră.

6. Cerințele participării active a maselor la rezolvarea problemelor sociale impun ca sindicatele, în colaborare cu celelalte organizații de masă și obștești din cadrul Frontului Unității Socialiste, să dezvolte și să intensifice controlul obștesc-muncitoresc în întreprinderile producătoare de bunuri de consum, în unitățile comerciale, medico-sanitare, în stațiunile balneo-climaterice și taberele de copii. În același timp, sindicatele trebuie să desfășoare o exigență activitate de îndrumare și control asupra funcționării bufetelor, grupurilor sociale și altor unități de servicii a salariaților din întreprinderi și instituții.

Sindicatele trebuie să participe activ la folosirea cât mai rațională a fondurilor alocate de către stat și din veniturile suplimentare ale centrelor și întreprinderilor pentru construirea de cantine, cămine pentru tineret, creșe și alte edificii sociale pentru oamenii muncii. Repartizarea locuințelor construite din fondurile statului, ale întreprinderilor, se va face cu acordul sindicatelor în urma consultării colectivelor de oameni ai muncii din unitățile respective.

7. Militând permanent pentru organizarea superioară a producției, sindicatele au datoria să urmărească folosirea judicioasă și respectarea timpului legal de lucru al salariaților. Sindicatele trebuie să participe activ la înlăturarea hotărârilor adoptate de conducerea partidului cu privire la studierea posibilităților și crearea condițiilor ca în actualul cincinal să se treacă treptat la reducerea săptămânii de lucru. Sindicatele au datoria de a participa atât la elaborarea acestui

program, cât și la stabilirea măsurilor organizatorice și tehnice care se impun pentru a asigura ca reducerea duratei timpului de lucru să se facă în condițiile creșterii continue a producției și productivității muncii, iar salariile oamenilor muncii să nu fie afectate.

8. Congresul consideră că este de datoria sindicatelor să manifeste o grijă deosebită pentru problemele profesionale și sociale ale femeilor. Sindicatele și conducerile tehnico-administrative sînt chemate să acționeze energic pentru respectarea legislației cu privire la femeile mame, pentru continuarea ușurării a condițiilor de muncă și de viață ale femeii salariate, pentru asigurarea igienei muncii. Sindicatele trebuie să se preocupe mai îndeaproape de promovarea în diferite funcții de răspundere în activitatea economică și obștească a femeilor, în funcție de aptitudinile și capacitățile lor. Sindicatele trebuie să militeze pentru lărgirea surselor și îmbunătățirea calității bunurilor de consum, extinderea rețelei comerciale, diversificarea serviciilor publice, dezvoltarea producției de aparate de uz casnic și a altor activități menite să ușureze munca femeii salariate, să contribuie la o mai bună și judicioasă folosire a timpului său liber.

9. Organele și organizațiile sindicale, conlucrând strins cu organizațiile U.T.C., trebuie să manifeste o preocupare mai mare pentru formarea profesională și integrarea în producție a tinerilor muncitori, pentru dezvoltarea în rîndurile acestora a spiritului de responsabilitate în îndeplinirea sarcinilor profesionale, a pasiunii pentru meseria aleasă, a dorinței de autodepășire, pentru soluționarea problemelor legate de munca și viața tinerilor. Împreună cu Uniunile Cooperativelor Agricole de Producție, sindicatele de la sate vor lua măsuri pentru îmbunătățirea condițiilor social-culturale ale tineretului, pentru a asigura stabilitatea forței de muncă necesare unităților agricole socialiste și celorlalte întreprinderi și instituții din mediul rural.

10. Comitetele uniunilor și sindicatele vor lua măsuri pentru perfecționarea conținutului contractului colectiv de muncă, în așa fel încât acesta să devină un instrument care reglementează obligațiile salariaților privind îndeplinirea tuturor sarcinilor profesionale și, în același timp, obligațiile conducerilor tehnico-administrative privind organizarea producției și a muncii, înlăturarea unor obiective sociale menite să contribuie la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale salariaților. Sindicatele sînt obligate să analizeze, periodic, împreună cu conducerile unităților economice, modul cum se realizează prevederile contractelor colective și să informeze despre aceasta adunarea generală a salariaților.

IV.

Complexitatea și amploarea sarcinilor economice stabilite de partidul nostru pentru dezvoltarea actuală și de perspectivă a societății socialiste în România impun ca întreaga activitate politică și cultural-educativă de masă desfășurată de sindicate să răspundă cerințelor ridicării continue a conștiinței socialiste a colectivelor de salariați, lărgirii orizontului lor politic, de cultură generală și profesională, dezvoltării atitudinii înaintate față de muncă și proprietatea obștească, față de răspunderile și îndatoririle lor sociale.

1. Sindicatele, care dispun de importante mijloace culturale în întreprinderi și instituții și răspund de organizarea activității culturale-artistice de masă în rîndul salariaților, să organizeze o activitate educativă vie și eficientă, să-și aducă contribuția la formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste, la educarea oamenilor muncii în spiritul patriotismului, al hotărârii de a participa activ la înlăturarea planului de stat, la dezvoltarea economică și social-culturală a țării. Sindicatele trebuie să propage concepția materialistă despre lume și societate, să combată mentalitățile retrograde, orice manifestare antisocială, să cultive trăsăturile morale corespunzătoare principiilor etice comuniste și echității socialiste.

Colaborînd strins cu organizațiile Uniunii Tineretului Comunist, sindicatele să organizeze în întreprinderi și instituții o largă popularizare a politicii interne și externe a partidului și statului, informarea sistematică a tuturor oamenilor muncii asupra legilor țării, a evenimentelor social-politice interne și internaționale, pentru cunoașterea și înțelegerea sensului și semnificației transformărilor și perfecționărilor ce au loc în întreaga viață economică, politică și social-culturală a patriei; atenție specială se va acorda cunoașterii de către oamenii muncii a aprecierilor și punctelor de vedere ale Partidului Comunist Român în problemele construcției socialiste și ale relațiilor internaționale.

Folosind toate mijloacele de care dispun, sindicatele vor cultiva în rîndul maselor de salariați sentimentul atașamentului nemărginit față de patria socialistă, de Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare a societății noastre, mîndria pentru tradițiile de luptă ale clasei muncitoare, ale poporului român, frăția dintre oamenii muncii români, maghiari, germani și de alte naționalități, uniți în munca nobilă de înflorire a patriei comune, Republica Socialistă România. Sindicatele trebuie să desfășoare o intensă activitate politică de educare a oamenilor muncii în spiritul internaționalismului socialist, de cultivare a sentimentelor solidarității cu clasa muncitoare, cu toți cei ce muncesc de pretutindeni.

2. Sindicatele își vor spori preocupările pentru folosirea integrală a bazei materiale, pentru îmbunătățirea substanțială a conținutului și formelor de deservire culturală a maselor de salariați. Cluburile, casele de cultură, bibliotecile sindicatelor vor desfășura o activitate permanentă, cu-

prinzînd în programele lor acțiuni pentru răspîndirea cunoștințelor politice, cultural-științifice și tehnico-economice, spectacole teatrale, muzicale, folclorice, filme, manifestări instructiv-distractive. Ele trebuie să dezvolte activitatea cercurilor literare, artistice, de muzică, de dansuri și turifice, a cînecluburilor, cluburilor tehnico-aplicative, care să contribuie la ridicarea cunoștințelor tehnico-profesionale și de cultură generală ale oamenilor muncii și în special ale tineretului. În cadrul acestor instituții să fie organizate activități specifice, diferențiate, care să se adreseze tinerilor și femeilor, iar în localitățile cu populație aparținînd naționalităților conlocuitoare, să se organizeze manifestări și în limba acestora.

Congresul consideră că activitatea caselor de cultură din centrele muncitorești să fie îndrumată și condusă de sindicate, în colaborare cu comitetele de cultură și artă, organizațiile Uniunii Tineretului Comunist și alte organizații obștești, asigurîndu-se satisfacerea cerințelor cultural-educative ale tuturor salariaților și ale familiilor acestora, ale întregii populații din localitatea respectivă.

Sindicatele să asigure o mai bună organizare, desfășurare și permanentizare a activității artistice de amatori din întreprinderi și instituții, îmbunătățirea conținutului repertoriului, diversificarea manifestărilor, creșterea viabilității și influenței educative a acestei activități.

3. Consiliul Central și organele teritoriale ale sindicatelor să conlucreze permanent cu organele de stat pentru cultură și artă, cu organele și organizațiile U.T.C., cu celelalte organizații de masă și obștești pentru îmbunătățirea muncii cultural-educative de masă din întreprinderi și instituții, pentru organizarea în afara programului de lucru a unor bogate și variate activități recreativ-distractive.

Reprezentanții sindicatelor în conducerea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, în Consiliul Național pentru Radioteleviziune, precum și în celelalte organe de stat și obștești, care se ocupă de munca cultural-educativă, trebuie să-și aducă o contribuție substanțială la îmbunătățirea programelor de radio și televiziune, astfel ca acestea să slujească în mai mare măsură creșterii conștiinței socialiste a maselor, a nivelului cultural-științific, pentru propagarea a tot ce e frumos și innoabilează viața omului societății noastre. Creația cinematografică, activitatea editorială, să răspundă în mai mare măsură cerințelor pe care partidul, poporul, le pune în fața acestor instituții.

4. Congresul cere presei sindicale centrale, departamentale și de uzină să contribuie mai activ la mobilizarea oamenilor muncii, a sindicatelor, la realizarea sarcinilor de plan, să acorde o mai mare atenție generalizării experienței înaintate, combaterii neajunsurilor din activitatea întreprinderilor, instituțiilor, a organelor și organizațiilor sindicale, a unor salariați, să militeze pentru întărirea ordinii și disciplinei în muncă. Publicațiile sindicale să devină, în mai mare măsură, o tribună de dezbateri publică în cadrul căroră muncitorii, maeștrii, tehnicienii, inginerii și alți oameni ai muncii să-și spună părerea cu privire la problemele actuale ale construcției socialiste, ale activității întreprinderilor și instituțiilor respective, să facă propuneri pentru îmbunătățirea conducerii economiei, pentru perfecționarea întregii vieți sociale în patria noastră.

5. Uniunea Generală a Sindicatelor din România răspunde de întreaga activitate de educație fizică și sport din întreprinderi și instituții de stat. În colaborare cu organizațiile locale ale Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și Uniunii Tineretului Comunist, sindicatele să se preocupe de consolidarea asociațiilor și cluburilor sportive din întreprinderi și instituții, să desfășoare o activitate susținută de atragere a oamenilor muncii, în special a tineretului la practicarea sistematică a educației fizice, turismului și sportului, înțîind o gamă mai variată de forme atractive, pentru asigurarea odihnei active, recreerii și refacerii capacității de muncă a salariaților.

Continuă dezvoltarea a sportului de performanță din întreprinderi și instituții, afirmarea lui pe plan intern și internațional, impune o mai strînsă colaborare a sindicatelor cu organele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport și organizațiile Uniunii Tineretului Comunist, în vederea dezvoltării cu prioritate a acelor ramuri de sport pentru care sînt create condiții materiale, există cadre tehnice și posibilități de selecționare a unor elemente tinere și talentate.

Sindicatele, asociațiile și cluburile sportive, cu sprijinul organizațiilor U.T.C., al consiliilor populare și al conducerilor întreprinderilor să extindă acțiunile de muncă voluntar-patriotică, de valorificare a posibilităților materiale și financiare locale pentru amenajarea de noi terenuri sportive pe lângă întreprinderi, cartiere de locuințe și în zone de agrement, înființarea de baze turistice și de odihnă proprii, să se îngrijească permanent de buna utilizare și gospodărire judicioasă a bazelor sportive și turistice existente.

V.

Apreciînd sarcinile mari și de răspundere ce le au de îndeplinit sindicatele în viața societății noastre, cerințele dezvoltării capacității lor de cuprindere și de influențare a maselor, Congresul consideră necesar ca organele și organizațiile sindicale să asigure în continuare democratizarea conducerii sindicatelor, să promoveze în întreaga lor activitate democrația muncitorească și autonomia sindicatelor, să perfecționeze structura organizatorică, stilul și metodele lor de muncă.

1. Congresul consideră că baza activității sindi-

(Continuare în pag. a 6-a)

REZOLUȚIA CONGRESULUI U. G. S. R.

(Urmare din pag. a 5-a)

cale o constituie sindicatul fiecărei întreprinderi și al fiecărei instituții care să se bucure de autonomie în munca sa, în organizarea dezbaterii și rezolvării problemelor producției, ale activității economice, sociale și culturale din unitatea respectivă. Desfășurându-și activitatea pe baza Statutului-cadru adoptat de Congres, fiecare sindicat trebuie să completeze prevederile acestui statut cu problemele specifice ramurii, sectorului respectiv de activitate sau ale unității respective și să manifeste inițiativă și responsabilitate în rezolvarea tuturor problemelor legate de planul de producție, de problemele sociale și ale activității politico-educative.

2. Consiliul Central, uniunile sindicatelor, consiliile teritoriale și sindicatele trebuie să asigure consultarea și participarea maselor la dezbaterile și soluționarea problemelor economice și social-culturale. Măsurile elaborate de organele și organizațiile sindicale să fie rezultatul consultării membrilor de sindicat, a colectivului de salariați sau a reprezentanților acestora.

În componența tuturor organelor de conducere și executive ale sindicatelor, să se asigure cu preponderanță alegerea unor reprezentanți ai muncitorilor și altor categorii de salariați români, maghiari, germani și de alte naționalități care își desfășoară activitatea nemijlocit în producția materială și spirituală. Candidații pentru organele de conducere de la toate nivelele să fie discutați și aprobați în cadrul colectivului de muncă în care aceștia își desfășoară activitatea.

3. Uniunile sindicatelor pe ramuri de activitate sint chemate să-și îmbunătățească substanțial metodele, formele și stilul de muncă, să asigure conducerea și îndrumarea sindicatelor afiliate, în soluționarea problemelor de producție, profesionale, sociale și culturale, în organizarea întregii lor activități, fără a știrbi autonomia acestora. Reprezentanții uniunilor sindicatelor în colegiile ministerelor au datoria să manifeste inițiativă și răspundere în adoptarea hotărârilor și măsurilor privind dezvoltarea ramurilor economice, realizarea sarcinilor de plan, perfecționarea și organizarea producției, asigurarea permanentă a unor condiții tot mai bune de muncă și de viață pentru salariați. Uniunile sindicatelor vor organiza întâlniri cu conducerea ministerelor și organelor centrale de stat, pentru analizarea modului cum se îndeplinesc măsurile stabilite în comun.

4. Consiliile județene, municipale și orașenești, respectând autonomia sindicatelor, sint chemate să asigure îndrumarea și coordonarea activității organizațiilor sindicale din teritoriu, pentru îndeplinirea sarcinilor în domeniul economic, social și cultural-sportiv, preocupându-se de generalizarea experienței pozitive din munca acestora; ele co-

laborează cu organele locale ale administrației de stat, cu celelalte organizații de masă și obștești în rezolvarea problemelor de interes comun.

5. Uniunea Generală a Sindicatelor din Republica Socialistă Română reunește în rindurile sale, pe baza adeziunii libere, uniunile sindicatelor de ramuri și organizațiile sindicale, înfăptuind unitatea organizatorică și de acțiune a sindicatelor din țara noastră. Ea are îndatorirea, pe baza centralismului democratic, să conducă și să îndrume organele sindicale subordonate, să se ocupe permanent de perfecționarea formelor de organizare, a stilului și metodelor de muncă ale organelor și organizațiilor sindicale, de coordonarea muncii lor pentru îndeplinirea rolului și atribuțiilor ce le revin în viața politică, economică și social-culturală a țării.

VI.

1. Congresul aprobă activitatea internațională desfășurată de Uniunea Generală a Sindicatelor și cere Consiliului Central și comitetelor uniunilor pe ramuri să aplice cu consecvență în activitatea lor internațională principiile politicii externe a Partidului Comunist Român și guvernului Republicii Socialiste România de dezvoltare a relațiilor cu toate țările socialiste, cu toate statele lumii, indiferent de orientarea socială, de largă colaborare și cooperare între națiuni pe baza respectării independenței și suveranității naționale, egalității depline în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, a dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, fără nici un amestec din afară.

Sindicatul din România sprijină activ politica externă a Partidului Comunist Român de solidaritate internațională cu partidele comuniste și muncitorești, cu organizațiile democratice, progresiste, cu mișcările de eliberare națională, cu toate forțele antiimperialiste ale lumii contemporane. În acest spirit Uniunea Generală a Sindicatelor va participa activ la întărirea și dezvoltarea unității de acțiune a mișcării sindicale mondiale, a tuturor forțelor care servesc și apără interesele clasei muncitoare, ale oamenilor muncii, pentru îndeplinirea aspirațiilor vitale ale celor ce muncesc, a năzuințelor lor de pace și progres social.

2. Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor din România reafirmă că și în viitor, în centrul activității sale internaționale, va sta întărirea legăturilor de prietenie și cooperare frățescă cu sindicatele din toate țările socialiste, în spiritul ideologiei marxist-leniniste și al țelurilor comune — construirea socialismului și comunismului.

3. Uniunea Generală a Sindicatelor din România va dezvolta legăturile de prietenie și relațiile de colaborare cu clasa muncitoare din țările capitaliste și cu organizațiile lor sindicale, pornind

de la interesele comune ale celor de muncesc. Sindicatul din România își vor manifesta și în viitor deplina lor solidaritate internațională cu lupta clasei muncitoare, împotriva asupririi și exploatații, împotriva monopolurilor, reacțiunii și imperialismului, pentru apărarea intereselor celor ce muncesc, pentru drepturi și libertăți democratice, pentru pace și progres social.

4. Clasa muncitoare, toți oamenii muncii din țara noastră și organizațiile sindicale se solidarizează cu lupta curajoasă a popoarelor din Africa, Asia și America Latină pentru drepturi și libertăți democratice, pentru cucerirea și consolidarea independenței lor naționale, pentru o dezvoltare de sine stătătoare a țărilor lor, fără amestec din afară. Ne exprimăm deplina solidaritate cu lupta popoarelor împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru lichidarea oricărei forme de dominație politică, economică sau militară, împotriva amenințării cu forța, pentru lichidarea focarelor de război.

5. Congresul cere Uniunii Generale a Sindicatelor din România să-și aducă și în viitor întreaga contribuție și să militeze pentru îmbunătățirea continuă a activității Federației Sindicale Mondiale, sporirea eficienței acțiunilor acesteia, promovarea neabătută a principiilor democrației muncitorești și respectarea autonomiei centrelor naționale afiliate, pentru dezvoltarea legăturilor cu organizațiile sindicale internaționale, cu alte forțe progresiste, pentru apărarea drepturilor și libertăților clasei muncitoare, pentru întărirea unității de acțiune a mișcării sindicale mondiale, în lupta împotriva imperialismului, pentru progres social, pentru menținerea și apărarea păcii în lume.

★

Congresul își exprimă convingerea că îndeplinirea hotărârilor și măsurilor adoptate va duce la sporirea rolului sindicatelor în viața socială a patriei, va crea condiții și mai bune pentru participarea lor efectivă la conducerea societății socialiste, la îndeplinirea politicii partidului.

Congresul Sindicatelor din România își exprimă convingerea că toate organizațiile sindicale, membrii de sindicat, clasa muncitoare, animați de un fierbinte patriotism, vor munci cu dăruire și abnegație pentru a îndeplini cu noi și remarcabile realizări gloriosul jubileu de 50 de ani al Partidului Comunist Român. Adresăm chemarea tuturor oamenilor muncii să depună întreaga noastră capacitate creatoare, întregul nostru elan, pentru îndeplinirea programului insufletitor elaborat de Congresul al X-lea al Partidului Comunist Român, asigurând dezvoltarea viguroasă a economiei, științei și culturii, creșterea bunăstării materiale și spirituale a poporului nostru, propășirea și continuarea înfloririi a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

(Urmare din pag. 1)

nici nu se putea discuta, iar suprafața amenajată pentru irigații se ridică la numai 15 400 ha. Cei 1 892 ingineri agronomi, 697 medici veterinari, 356 conducători agricoli și 2 019 administratori de moși formau întregul aparat tehnic de specialitate pentru agricultură.

În cadrul programului de refacere și dezvoltare economică a țării — elaborat de Conferința Națională a Partidului Comunist Român din 1945 — s-a stabilit, pe baza învățăturii leniniste, că singura cale pentru lichidarea stării de inapoiere tehnico-economică și pentru asigurarea unui înalt nivel de viață materială și culturală a populației este îndeplinirea industrializării țării.

Pentru refacerea agriculturii, a organizării și dezvoltării ei pe baze rațional-științifice, s-a relevat necesitatea creării unei baze tehnico-materiale moderne. În acest scop, în cadrul programului general de industrializare a țării, s-au stabilit unele obiective industriale principale, ca înființarea unei uzine de tractoare și a unor fabrici de unelte și mașini agricole.

Înfăptuirea reformei agrare din 1944-1945 pe cale revoluționară — care a lichidat marea proprietate moșierască și moșierimea ca clasă și a contribuit la întărirea gospodăriilor țărănești mici și mijlocii — ajutorul multilateral acordat de stat țărănimii pentru refacerea și dezvoltarea gospodăriilor, dezvoltarea unei puternice industrii de tractoare, unelte și mașini agricole, organizarea și dezvoltarea întreprinderilor agricole de stat și a stațiilor de mașini și tractoare care au acordat un sprijin agrotehnic important țărănimii, au contribuit la făurirea și consolidarea alianței clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare, la sporirea încrederii țărănimii în politica partidului. Prin aceasta s-au creat premisele materiale și politice care au făcut posibilă trecerea, începând din martie 1949, la cooperativizarea agriculturii țărănești.

Încheierea procesului revoluționar de transformare socialistă a agriculturii românești, în primăvara anului 1962, a dus la victoria deplină a socialismului la state,

la făurirea bazei economice a socialismului, a economiei socialiste unitare.

În anii construcției socialiste, în agricultura României au avut loc mari schimbări atât în privința organizării și a înzestrării tehnice, cât și a creșterii producției. În locul unei agriculturi extensive, fărâmițate în mici gospodării, lipsite de inventarul agricol necesar și cu o producție scăzută, prin grija permanentă a partidului s-a dezvoltat o agricultură socialistă înfloritoare. Ea este organizată în mari întreprinderi agricole socialiste care dispun de o bază tehnico-materială modernă, în continuă dezvoltare și perfecționare. Locul celor 3 142 877 exploatații agricole existente în 1948 a fost luat de marile întreprinderi agricole de stat — dotate azi cu 29 700 tractoare, 10 870 combine și mii de mașini agricole — care dispun de

față de 578 000 ha și s-au executat lucrări de îndiguiri și desecări pe 567 000 ha. Suprafața protejată de inundații a ajuns la sfârșitul anului 1970 la 1 500 000 ha. În 1970, în agricultură lucrau 26 000 specialiști cu studii superioare și alte zeci de mii cu studii medii.

Pentru dezvoltarea agriculturii, an de an, statul a alocat investiții sporite. Numai în ultimul cincinal, acestea s-au ridicat la 37 miliarde lei, depășind prevederile cu 1,2 miliarde lei. În același timp, cooperativele agricole au investit peste 11 miliarde lei din fonduri proprii.

Sint numai câteva din coordonatele care definesc drumul străbătut de agricultura țării noastre pe făgașul socialismului, relevând importanța pe care Partidul Comunist Român, statul o acordă acesteia, în cadrul politicii generale de dezvoltare a

O bază tehnico-materială modernă

2 112 100 ha teren agricol, precum și de cooperativele agricole de producție având 9 069 700 ha teren agricol. Întreprinderile pentru mecanizarea agriculturii dispun, de asemenea, de 77 800 tractoare și multe mii de mașini agricole.

La sfârșitul anului 1970, agricultura noastră avea un parc de 107 500 tractoare în unități fizice, revenind 91 ha pe un tractor fizic, 50 200 combine cerealiere, peste 55 000 semănători mecanice, peste 15 000 mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice etc. Aceasta a făcut să crească gradul de mecanizare a lucrărilor agricole în mod considerabil.

Dar iată și alte câteva cifre care evidențiază progresul agriculturii românești, realizat din indicația și sub permanenta grijă a partidului. În perioada cincinalului 1966-1970, agricultura a primit 2 700 000 tone de îngrășăminte chimice, față de numai 22 600 tone în 1950, a fost amenajată pentru irigații o supra-

economiei naționale. Referindu-se la însemnătatea dezvoltării și modernizării acestei ramuri de bază a economiei țării, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sublinia în cuvântarea rostită la Plenara C.C. al P.C.R. din 17-19 martie 1970: „este limpede că fără o agricultură intensivă, modernă, de înaltă productivitate, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei, nu se poate asigura nici făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, nici edificarea comunismului în patria noastră”.

Tocmai de aceea, analizând rezultatele obținute, care se apreciază că nu s-au ridicat încă la nivelul posibilităților existente, conducerea de partid — pe baza hotărârilor Congresului al X-lea al P.C.R. și a celor două programe naționale elaborate ulterior — a luat o serie de măsuri menite să asigure modernizarea și intensificarea pe mai departe a agriculturii.

În acest scop se prevede: sporirea parcului de tractoare și mașini agricole prin dotarea agriculturii cu o gamă mai variată, adecvată diferitelor lucrări și utilizarea lor mai rațională; folosirea mai eficientă a fondului funciar prin realizarea unui amplu program de irigații, îndiguiri, desecări și de combatere a eroziunii solului; asigurarea unor semințe de înaltă productivitate; sporirea cantităților de îngrășăminte chimice și folosirea lor eficientă; îmbunătățirea raselor de animale și ridicarea potențialului lor biologic; organizarea creșterii animalelor în ferme mari și complexe de tip industrial; îmbunătățirea zonării producției; intensificarea procesului de profilare a întreprinderilor și fermelor pe baza concentrării și specializării producției.

În perioada 1971-1975, numai din fondurile statului se vor investi în agricultură peste 80 miliarde lei, care vor fi orientate spre tehnici și tehnologii de tip industrial, menite să asigure creșterea producției și a productivității muncii.

Concomitent cu sporirea Investițiilor, cu intensificarea înzestrării tehnice, în ultimul timp s-au luat importante măsuri de perfecționare a organizării și conducerii agriculturii, în rindul cărora se numără reorganizarea întreprinderilor de mecanizare a agriculturii, organizarea de asociații intercooperatiste pentru legumicultură, zootehnie etc., ce asigură o mai bună specializare a producției și folosirea specialiștilor; dezvoltarea cooperării între unitățile agricole etc.

S-au luat, totodată, măsuri în vederea creșterii rolului organelor județene și al cooperativei în planificarea producției. Înfăptuirea acestui program de măsuri, inițiat și aplicat prin grija partidului nostru, va determina neîndoiește o puternică dezvoltare a agriculturii României. Această se va reflecta în perspectiva creșterii potențialului tehnico-economic al agriculturii, în modernizarea bazei tehnico-materiale, în creșterea volumului și a calității producției agricole, pentru asigurarea aprovizionării în mai bune condiții a populației cu produse agroalimentare și a disponibilităților de export.

O întrebare de actualitate:

ÎN CE CONDIȚII SE DESFĂȘOARĂ LUCRĂRILE AGRICOLE DE PRIMĂVARĂ ÎN JUDEȚUL DV. ?

INTERLOCUTOR: ing. N. STOICA, director general al Direcției generale a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, a județului Ilfov

Comunicatul privind rezultatele întrecerii desfășurate în 1970 între unitățile agricole socialiste situează județul Ilfov pe locul al treilea. Este un rezultat meritoriu, care evidențiază seriozitatea și competența tuturor celor care lucrează în agricultura județului și care au reușit să ridice acest sector la nivelul actualelor cerințe ale economiei noastre naționale. Distincția acordată constituie pentru fiecare o cinste și un imbold spre noi realizări. Baza lor se pune acum, în această cea dintâi primăvară a noului plan cincinal.

În desfășurarea acțiunilor de sezon se generalizează experiența valoroasă, își spun cuvântul formele superioare de conducere și organizare a muncii și a producției.

— Putem afirma — ne-a spus interlocutorul — că în județul Ilfov sosirea primăverii a fost marcată nu de echinocțiu ci, cu mult mai devreme, de preocupările și realizările unităților agricole. Până la 27 martie s-au semănat 7 100 ha cu mazăre de câmp, adică toată suprafața prevăzută, s-a terminat semănatul mazării de grădină, realizându-se o mai bună eșalonare ca în alți ani a epocii de semănat, se apropie de sfârșit semănatul borceagurilor.

Mai devreme ca în alți ani a început și semănatul celor peste 12 000 ha cu sfeclă, lucrarea fiind încheiată acum pe mai bine de 85 la sută din suprafață. În această realizare se concretizează efectul unor importante măsuri organizatorice și tehnice: cultura a fost concentrată în două zone — Giurgiu și Urziceni — Oltenița — pe suprafețe de 400—500 ha în fiecare unitate; s-a mărit numărul mașinilor adaptate pentru semănatul pe 9 rânduri, s-au asigurat din vreme substanțele necesare tratării semințelor și, lucru deosebit de important, pe o suprafață de 9 700 ha terenul a fost nu numai arat, ci pregătit pentru însămînțare încă din toamnă.

Au existat, este drept, și mai există unele probleme într-o serie de unități din Lunca Dunării, unde excesul de umiditate a creat dificultăți la pregătirea terenului. S-au introdus însă dragline, cooperatorii au lucrat intens la executarea canalelor de scurgere, astfel că nu vor exista întârzieri peste epoca optimă. Putem considera astfel că data de 1 aprilie ne va găsi cu toate culturile din prima epocă semămate.

Acum se lucrează din plin la pregătirea terenului pentru semănatul porumbului și al celorlalte culturi din epoca a doua.

— În succesiunea lucrărilor nu pot interveni, desigur, schimbări de la un an la altul. Ritmul de desfășurare și calitatea lor pot fi însă considerabil influențate de condițiile care se creează în acest sens. Din cele expuse de dv., și din modul în care se desfășoară activitatea pe teren, progresul față de anul trecut este evident. Ce factori îl favorizează ?

— În primul rând faptul că întreaga suprafață ce va fi semănată în aceste săptămâni a fost arată din toamnă. S-a exclus astfel situația din anul trecut când, pe o bună parte din cele peste 100 000 ha arate în primăvară s-a semănat și în cursul lunii iunie.

Esențială ni se pare, de asemenea, existența unui mai mare număr de unități de mecanizare, ca efect al reorganizării activității acestui sector. Cele 33 S.M.A. din județ — față de numai 20 înainte — au capacitatea de a îndruma mai concret și mai operativ activitatea secțiilor, de a urmări mai bine calitatea lucrărilor.

Disponem, totodată, de un număr mai mare de mașini agricole. Nu mă refer numai la cele primite din dotație ci și la mașinile adaptate pentru diferite lucrări speciale, realizate în județul nostru: un număr mai mare de semănători, S.P.C.—6 pentru semănatul pe 9 rânduri, adaptarea cutiilor de la S.P.C.—2 pentru distribuția îngrășămintelor o dată cu prașitul mecanic, mărirea numărului de mașini adaptate pentru semănatul mecanizat al arpagicului și usturoiului etc.

Disponem anul acesta de mai multe îngrășăminte și, ceea ce este foarte important, există o preocupare mai mare pentru utilizarea lor eficientă. Până a-

cum s-au fertilizat peste 90 000 ha cu grâu de toamnă și aproape în întregime suprafețele destinate porumbului și culturilor tehnice.

Mai bine ca în alți ani se rezolvă acum problema semințelor, care au fost ridicate la timp de toate unitățile. Lărgindu-și sfera de activitate și atribuțiile, laboratorul pentru controlul semințelor urmărește și prin verificare în fiecare unitate calitatea materialului folosit la însămînțare.

Tot în rîndul factorilor de progres trebuie inclusă și generalizarea unor măsuri tehnice menite să evite repetarea unor neajunsuri care s-au făcut simțite în anii trecuți. Așa, de pildă, s-au asigurat condițiile pentru ca în toate unitățile floarea-soarelui să nu ocupe decât terenuri pe care nu a mai fost cultivată în ultimii 6—7 ani. A fost necesară în acest scop reducerea suprafeței în fiecare unitate, mărindu-se în schimb numărul unităților cultivatoare și excluderea însămînțării în culturi furajere.

Cu mai multă grijă ne-am ocupat de stabilirea structurii hibridilor de porumb în raport cu condițiile de care dispunem în județ; s-a mărit ponderea hibridilor din grupele 300 și 400, hi-

brizii din grupa 200 au fost menținuți pe suprafețele ce urmează a fi ocupate cu grâu de toamnă și s-a introdus un hibrid nou H.S. 400, pe terenurile irigate și pe solurile cu apă freatică la suprafață din zona Urziceni și Drăgoiești.

Cu o tehnicitate superioară se lucrează în legumicultură, sector cu pondere în agricultura județului. Aș aminti aici doar un singur, dar deosebit de concludent fapt: 80 la sută din răsadurile necesare culturilor timpurii se produc în sistem industrial.

— Superioritatea tehnică impune și o organizare avansată. Cum se evidențiază această corelație în desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară ?

— Își spun cuvântul măsurile luate în ultima vreme de partid și de stat în direcția îmbunătățirii conducerii și organizării agriculturii. Asistăm astfel la o participare masivă la lucru a membrilor cooperativelor agricole, care se simt acum direct legați de rezultatul final al propriei lor activități.

Au început, de asemenea, primele acțiuni de cooperare, în domeniul producției vegetale între C.A.P. și unitățile agricole de stat sau institutele de cercetări. Au încheiat, de asemenea,

contracte de cooperare I.C.C.P.T.-Fundulea — cu 9 C.A.P., pentru cultivarea unei suprafețe de 23 000 ha., I.A.S. Urziceni, Giurgiu, Oltenița și Prundu pentru 24 000 ha, Institutul de cercetări pentru legumicultură și floricultură de la Vidra cu 5 unități etc.

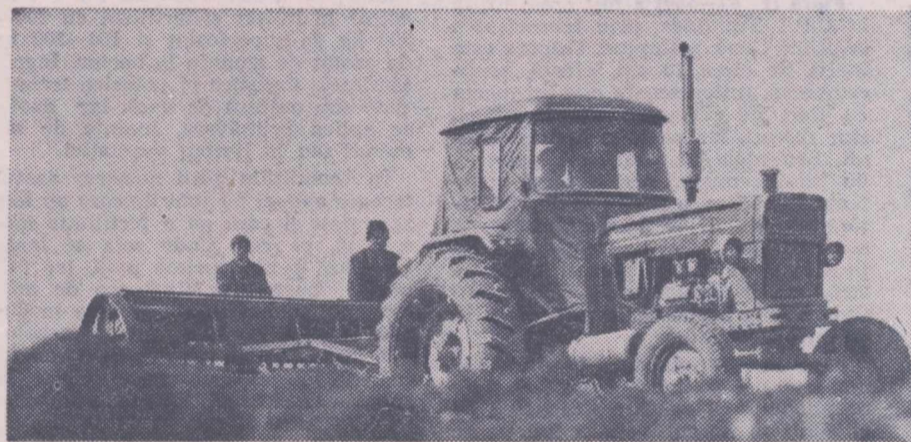
Nu este vorba aci numai de folosirea la un nivel ridicat a mijloacelor materiale — tractoare, îngrășăminte, seminte etc. — ci și de utilizarea unor forme superioare de organizare a muncii, de respectarea unei anumite discipline tehnice, absolut obligatorii atunci când se tinde spre producții maxime. Ceea ce anul acesta se va realiza pe tarlău intrată în „cooperare” se va putea extinde și generaliza apoi pe întregul teren al cooperativelor agricole. De aceea, direcția generală urmărește cu atenție felul în care se concretizează încă din primăvară contractele de cooperare încheiate.

O importantă pirghie prin care putem acționa în direcția bunei desfășurări a complexei activități din această primăvară, o constituie și cele 33 de consilii intercooperatiste din județ. Faptul că mijloacele mecanice sînt repartizate pe raza de activitate a consiliilor permite acestora să urmărească modul în care ele sînt folosite și să acționeze operativ cînd se ivesc rămîneri în urmă la o unitate sau alta, prin redistribuirea mașinilor necesare.

Una din unitățile județene ale cărei atribuții s-au lărgit și care are un rol deosebit în perioada lucrărilor agricole de primăvară este și întreprinderea de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor. În județul nostru, avînd o pondere însemnată în aprovizionarea cu legume a Capitalei, întreprinderea trebuie să facă față unor importante sarcini. S-au și întreprins numeroase acțiuni. La transpunerea în practică se ivesc însă dificultăți: trecerea de la preocupări exclusive de valorificare a legumelor și la cea de organizare a producției se realizează cu greutate. Pe de o parte pentru că centrele și întreprinderea se mărginesc doar la relații cu fermele, pe de alta pentru că atribuțiile lor nu sînt suficiente de cunoscute de conducerile unităților cooperatiste. Este nevoie de o rapidă schimbare de concepție pentru ca acțiunile curente, esențiale în legumicultură — producerea răsadurilor, semănatul, plantatul — să se desfășoare sub o îndrumare competentă și în mod organizat. În realizarea acestui deziderat ne buzim și pe sprijinul Centralei de producere, valorificare și industrializare a legumelor și fructelor.

Complexa activitate ce se desfășoară acum în agricultura județului, ne obligă la o perfectă cunoaștere a realității și deci la o permanentă legătură cu unitățile de producție. Rezultatele lor vor reflecta în final și nivelul capacității profesionale — tehnice și organizatorice — a fiecăruia din lucrătorii direcției generale județene.

Ing. Sonia DIRADURIAN

La cooperativa agricolă „Unirea” din comuna Ștefănești, județul Ilfov, sub îndrumarea directă a inginerului Dinu Ștefănașche, se execută intens însămînțatul borceagului.

Foto : M. NIEDL

PRODUCĂTORI !

Valorificînd cartofii de toamnă, pe bază de contract sau achiziții, pe grupe și clase de mărime, obțineți prețuri avantajoase, așa cum rezultă din tabelul alăturat.

PRODUCĂTORI !

Însămînțați cartofii de toamnă numai pe soiuri.

Livrați la punctele de recepție, cartofii numai pe soiuri, clase și mărime, beneficiînd în acest fel de prețuri avantajoase.

PRODUCĂTORI !

Pentru cartofii livrați în saci puși la dispoziție de către ILF se va plăti cîte 25 lei/tonă în plus.

Pentru cartofii păstrați în timpul iernii se va plăti peste prețurile prevăzute în Hotărîre, chestiunile de păstrare, astfel :

— 200 lei/tonă pentru cartofii de toamnă păstrați și livrați de producători pînă la 15 martie ;

— 300 lei/tonă pentru cartofii de toamnă păstrați și livrați de producători după 15 martie.

PRODUCĂTORI !

H.C.M. nr. 1613/1970 prevede că începînd cu recolta anului 1971, cooperativele agricole de producție, membrii acestora și producătorii individuali din zonele specializate în cultura cartofului și care nu produc porumb, vor putea cumpăra din fondul de stat la prețul de vinzare cu amănuntul, cîte 1 kilogram de porumb pentru 3 kg cartofi din clasa I, grupele A și B și cîte 1 kilogram porumb pentru 5 kilograme cartofi din clasa a II-a, grupele A și B, vinduți statului pe bază de contract.

	GRUPA A		GRUPA B		Număr de bucăți la kg	Greutatea minimă a unui tuberoul grame
	cuprinde soiurile: Bintje, Brașovean, Bucur, Carpatin, Colina, Desirée, Ella, Epoka, Erstling, Flisak, Gûlbaba, Irish Cobbler, Jaerla, Kiting, Măgura, Merkur, Ostara, Pierwiosnek, Ressa, Saskia, Săpunar, Somohovski, Sirtema, Spartan, Urgenta		cuprinde soiurile: Ora, Pioner, Uran, Voran precum și amestecuri de soiuri			
	lei/kg		lei/kg			
a) Contractări						
- clasa I	1,00		0,90		max. 9	80
- clasa II	0,85		0,75		max. 18	40
- clasa III	0,70		0,60		max. 25	30
b) Achiziții						
- clasa I	0,95		0,85		max. 9	80
- clasa II	0,80		0,70		max. 18	40
- clasa III	0,65		0,55		max. 25	30

TEHNOLOGIA CULTURII DE SOIA

Dezvoltarea sectorului zootehnic și sporirea producției animale la nivelul sarcinilor prevăzute în documentele de partid și de stat este indisolubil legată de îmbunătățirea continuă a bazei furajere atât sub aspect cantitativ cât și calitativ. Din punct de vedere al conținutului în proteină — element de mare valoare în structura rației — soia este planta cea mai valoroasă. În același timp, după cum se știe, această plantă are utilizări multiple.

Datorită unor astfel de considerente, cultura soiei în țara noastră se va extinde de la 50 000 ha cîte se cultivau în anii precedenți, la 300 000 ha în anul 1975. Cooperativele agricole vor cultiva cu soia 40 000 ha în 1971 și 150 000 ha în anul 1975, urmînd ca producția medie să ajungă la cel puțin 1 500 kg/ha în 1975. Aceste prevederi pot fi realizate și chiar depășite prin extinderea în cultură a soiurilor productive, amplasarea culturii în zonele favorabile și practicarea unei tehnologii moderne, bazată pe cele mai noi realizări științifice din țară și de peste hotare. Iată ce recomandă în această privință Ministerul Agriculturii, Industriei Alimentare, Silviculturii și Apelor :

Amplasarea culturii

Cerințele mari ale soiei față de umiditate, atît în faza de germinare a semințelor, cît și în perioada de înflorire și formare a boabelor, ne obligă să o amplasăm pe soluri adînci, bine aprovizionate cu apă (la nivelul a cel puțin 70% din capacitatea de reținere), fie pe cale naturală, fie prin intermediul irigației, cu o reacție de la slab-alkalină, la slab-acidă, bogate în humus, fosfor, potasiu și calciu, cu o textură medie argilooasă și cu un bun drenaj.

Pentru a nu compromite culturile de soia, la însămînțare se vor evita terenurile prea joase, unde solul prezintă exces de umiditate, solurile cu un strat adînc de nisip, lipsite de umiditate, superficiale, cu aciditate mare, care nu pot fi amendate economic, cele insuficient drenate, precum și solurile care în mod frecvent sînt supuse inundațiilor.

În cultură neirigată, soia se va cultiva în nordul Moldovei, Cîmpia Transilvaniei, în Banat și Crișana. Condiții foarte favorabile pentru culturi irigate sînt în sudul Olteniei, Munteniei, în Dobrogea și în Lunca îndiguită a Dunării

Soiurile cultivate

Pînă în prezent, ponderea cea mai mare o au soiurile Chippewa și Merit, iar în curînd, pe măsura înmulțirii lor, se vor extinde noile soiuri Flora și Violeta, create la I.C.C.P.T.-Fundulea.

Chippewa 64, a fost creat în S.U.A., prin încrucișarea soiurilor Chippewa x Blackhawk.

Tulpina are înălțimea de 60—70 cm, este erectă, mijlociu de ramificată. Inflorescența este formată dintr-un racem cu 3—5 flori violete. Perii sînt deși, de culoare roșcată. Păstăia, puțin curbată, are lungimea de 3,2—4,5 cm și este de culoare cafenie la maturitate. Semințele sînt sferice, de culoare galbenă, cu hilul negru. Este rezistent la cădere, cu perioada de vegetație cuprinsă între 120—137 zile și este raionat pentru producția de boabe în zonele favorabile din toată țara.

Merit a fost obținut în Canada prin încrucișarea soiurilor Blackhawk x Capital. Are tulpina înaltă de 50—60 cm, erectă, potrivit de ramificată. Inflorescența este tot un racem cu flori albe. Perii sînt deși, de culoare albă. Păstăia, lungă de 3—4 cm, este de culoare cafenie la maturitate. Semințele sînt sferice, de culoare galbenă, cu hilul cafeniu. Este soi rezistent la cădere, cu perioada de vegetație de 110—125 zile. Are o capacitate de producție mai scăzută față de soiul Chippewa 64, dar superioară altor soiuri timpurii.

În afara soiurilor susmenționate, care au fost raionate, mai există în cultură, pe suprafețe mai restrînse, și alte soiuri ca: Lincoln (soi tardiv, cultivat pentru producerea de furaj verde), Secca, Acme, Portage (soiuri timpurii indicate și pentru cultura a doua în condiții de irigare), precum

și unele soiuri importate mai recent (Wayne, Amsoy).

Violeta (F. 63—493) a fost creat la I.C.C.P.T.-Fundulea, prin încrucișarea soiurilor Clark x Capital. Are tulpina înaltă de 70—80 cm, erectă, semi-compactă. Inflorescența este un racem cu flori de culoare violacee. Culoarea perilor este roșcată, iar cea a păstăilor mature — cafenie. Semințele sînt mijlocii, de culoare galbenă, cu hilul cenușiu deschis. Este un soi rezistent la cădere, cu perioada de vegetație asemănătoare cu a soiului Chippewa. Are o capacitate de producție ridicată, realizînd sporuri de producție pînă la 35% față de Chippewa și preîndu-se atît la cultura irigată, cît și la cea neirigată.

Flora (F. 63—560) a fost creat tot la I.C.C.P.T.-Fundulea, prin încrucișarea soiurilor Clark x Capital. Tulpina este înaltă de circa 70 cm, erectă, semi-compactă. Inflorescența este un racem cu flori de culoare violacee. Perii sînt roșcați, iar păstăile mature-cafenii. Semințele sînt mijlocii, galbene, cu hilul cenușiu. Are o bună rezistență la cădere, o perioadă de vegetație mai scurtă — în comparație cu soiul Chippewa — și o capacitate de producție ridicată (sporuri pînă la 20% față de Chippewa), putînd fi cultivat atît în regim de irigare, cît și în cultură neirigată.

Pînă la introducerea în proporție mai mare a soiurilor autohtone, este recomandat ca soiurile Chippewa 64 și Merit să fie cultivate în funcție de condițiile de climă și sol specifice fiecărei zone în parte. În unitățile agricole din vestul Banatului, partea centrală și de sud a Olteniei, întreg Burasul, Cîmpia Bărăganului, partea de sud a Dobrogei și Lunca Dunării, este indicat să se cultive 65—70% soiul Chippewa 64 și 30—35% soiul Merit; în unitățile agricole din nordul Moldovei, centrul Transilvaniei și zona Oradiei, 20—25% soiul Chippewa și 75—80% soiul Merit.

Rotația culturii

În condițiile țării noastre, premergătoare foarte bune pentru soia sînt cerealele de toamnă și de primăvară, deoarece părăsesc terenul devreme și permit o bună pregătire a solului. Mai puțin indicate sînt prășitoarele care, uneori, părăsesc terenul prea tîrziu și nu ne dau posibilitatea să executăm arături corespunzătoare. După ea însăși, soia se poate cultiva, cu rezultate bune, timp de 3 ani, dar nu mai mult deoarece rădăcinile ei secretă unele substanțe toxice care, acumulîndu-se în sol, influențează negativ creșterea plantelor, determină căderea frunzelor, facilitează apariția bolilor.

În condiții de irigare, soia se va amplasa după porumb sau sfeclă, urmînd ca după soia să se cultive grîu de toamnă. Unele soiuri precoce de soia, cum ar fi Secca, se pot semăna ca a doua cultură după recoltarea orzului sau a grîului de toamnă.

Sistemul de îngrijire

Soia, ca și celelalte culturi, are nevoie de elemente nutritive care să-l asigure o creștere corespunzătoare și producții mari de boabe. Avînd o în-

rădăcinare puternică, soia exploatează pămîntul pe o adîncime de 0,912—1,216 m, sau chiar mai mult. Fiînd una din plantele cu cel mai ridicat conținut de proteină, soia are nevoie de cantități mari de azot. Consumul specific de substanțe nutritive, în kg substanță activă, este de 58—N și 14—P₂O₅, pentru o tonă de produs principal și de 13—N și 4—P₂O₅, pentru o tonă de produs secundar.

Soia are cel mai mare consum de elemente nutritive în perioada înfloritului, în special de potasiu și azot. După înflorit și pînă la coacerea deplină, cerințele față de potasiu se micșorează, astfel încît în faza de maturitate plantele își satisfac necesarul de potasiu din cel care există în organele vegetative.

În afară de azot și potasiu, o importanță deosebită o are fosforul, deoarece acesta intră în compoziția boabelor și le mărește conținutul în substanțe proteice și grăsimi. Cerințele față de fosfor cresc din faza de înflorit și pînă la coacerea deplină. Cu toate că are mari cerințe față de principalele elemente nutritive, totuși, soia este una din plantele de cultură care reacționează mai puțin la aplicarea directă a îngrășămintelor. În condiții de cultură neirigată, sporul obținut prin aplicarea îngrășămintelor chimice depinde foarte mult de gradul de fertilitate naturală a tipului de sol și, în special, de cantitatea de precipitații din timpul vegetației.

Sola reușește să dea producții foarte mari în zonele mai răcoase, cu precipitații mai multe în timpul vegetației. În aceste zone predomină însă solurile sărace, podzoluri cu aciditate pronunțată. Pe un astfel de sol, la Stațiunea zootehnică Livada, s-au obținut, în fiecare an, producții de peste 2 000—2 500 kg de soia boabe la hectar, pe teren amendat cu 5 tone calcar la hectar și fertilizat cu 200—300 kg de superfosfat și 150—200 kg de azotat de amoniu la hectar. Îngrășămintele fosfatice și potasice trebuie date sub arătura de bază, iar azotul se aplică primăvara, înainte de semănat sau în timpul vegetației.

În condițiile țării noastre, azotul trebuie aplicat pe solurile care au fost amendate și care au o fertilitate mai scăzută, pe cele unde soia se însămînțează pentru prima dată, iar numărul bacteriilor fixatoare de azot este mai mic (sămînța trebuie inoculată în mod corespunzător), pe solurile unde soia se cultivă după cereale păioase sau după graminee perene. În aceste cazuri, cantitățile administrate variază între 16—32 kg N la hectar, în funcție de analiza solului, condițiile de climă, planta premergătoare etc.

În condiții de irigare folosirea azotului este obligatorie, doza recomandată fiind de 70—80 kg la hectar.

Fertilizarea soiei cu fosfor este necesară pentru a obține o producție bună. O cantitate ridicată de fosfor utilizabil în sol este urmată de o producție mare de soia.

În condițiile de la noi, cele mai bune rezultate s-au obținut cînd s-au aplicat cantități de 36—45 kg P₂O₅ în condiții de neirigare. La cultura irigată se recomandă 40—50 kg P₂O₅ la hectar.

Potasiul este necesar culturii de soia în cantități destul de mari. Pe terenurile unde analiza solului indică un conținut scăzut sau foarte scăzut, potasiul se poate aplica în cantități de 44—67 kg K₂O pe hectar. Cînd solurile sînt amendate, plantele de soia folosesc cantități mai mari de potasiu, dezvoltîndu-se mai bine.

În general, pe solurile noastre nu se aplică potasiul. Elementele secundare, calciul și magneziul, necesare culturii de soia, există în cantități suficiente în sol, ca urmare a programului de amendare. Carențele de sulf nu sînt cunoscute la soia.

Dintre microelementele necesare culturii de soia, manganul se aplică extraradicular (circa 1,1 kg ha în circa 94 litri de apă), cînd plantele au înălțimea de 15—25 cm, sau se administrează concomitent cu îngrășămintele chimice 1,1—5,6 kg ha mangan. Molibdenul se folosește la semînțe

în momentul însămînțării, utilizîndu-se 17—34 grame molibdat de sodiu sau echivalentul acestuia.

Lucrările solului

Lucrările solului au ca scop principal distrugerea buruienilor, îmbunătățirea însușirilor fizice, chimice și biologice ale solului, precum și crearea de condiții optime pentru introducerea semințelor în sol, germinarea acestora și dezvoltarea ulterioară a plantelor în mod corespunzător. În cazul în care soia urmează după cereale păioase, în funcție de condițiile climatice și de posibilitățile fiecărei ferme cultivatoare, se va trece imediat la executarea lucrării de bază și anume arătura. Dacă nu se poate face o arătură superficială, se va executa mai întîi o lucrare cu grapa cu discuri care, în asemenea situații, este mult mai indicată și mai economică. După efectuarea arăturilor de vară în agregat cu grapa stelată, terenul se întreține curat de buruieni pînă toamna, prin lucrări repetate cu grapa cu discuri în agregat cu grapa cu colți.

După porumb sau alte plante care se recoltează toamna, este bine ca înainte de a se face arătura respectivă să se mărunțească resturile vegetale cu grapa cu discuri, pentru a putea fi încorporate mai bine în sol, concomitent cu efectuarea arăturii de toamnă. Arăturile au dat rezultate bune atunci cînd au fost efectuate la adîncimea de 25—30 cm.

De la desprimăvărare și pînă la semănat, o atenție deosebită trebuie acordată lucrărilor de întreținere a terenului. Dintre toate leguminoasele, soia se caracterizează prin cea mai mare sensibilitate la îmburuienire în prima fază a vegetației. Pentru a se reduce la minimum concurența buruienilor, prin distrugerea lor cît mai mult posibil, este necesar ca, pînă la semănat, rezerva de semînțe de buruieni din stratul de 0—12 cm să fie cît mai redusă, astfel încît plantele să răsără și să crească într-un teren cît mai curat de buruieni. În acest scop, suprafața ce urmează a se însămînța cu soia va fi întreținută, după caz, prin grăpări, discuri sau cultivații, în așa fel încît să se înlăture toate buruienile răsărite sau în curs de răsărire. Adîncimea lucrărilor de întreținere se stabilește în funcție de tipul de sol. În general, este bine să nu depășească 5—8 cm. Adîncimea poate fi mai mare cînd se face prima și a doua lucrare pentru distrugerea speciilor de buruieni perene. O condiție esențială este ca ultima lucrare de pregătire a patului germinativ — care se execută de obicei cu grapa cu discuri în agregat cu grapa stelată — să nu fie mai adîncă de 4—5 cm în medie, pentru a conserva umiditatea și a evita uscarea solului, pînă la adîncimea de îngropare a semințelor, precum și pentru a aduce cît mai puține semînțe de buruieni la suprafață, unde găsesc condiții prielnice de germinare. Rezultatele cele mai bune se obțin atunci cînd această lucrare se execută cu o zi înainte de semănat sau chiar în ziua semănatului.

Dată fiind importanța respectării uniformității adîncimii de încorporare a semințelor de soia, acolo unde terenul nu este uniform, în mod obligatoriu se va executa nivelarea lui înainte de însămînțare

Sămînța și semănatul

Un mare accent trebuie să se pună pe calitatea semințelor. Deoarece soia își pierde vitalitatea mult mai repede decît alte semînțe de leguminoase, se exclude de obicei semînțele mai vechi de un an. O culoare și un luciu bun ne asigură că sămînța este sănătoasă. Greutatea hectolitrică a semințelor de soia de bună calitate trebuie să fie cuprinsă între 72—80 kg. De asemenea, semînțele trebuie să aibă o germinație de cel puțin 85% și o puritate biologică de 98%.

Inocularea seminței reprezintă o operațiune deosebit de importantă în cultura soiei.

Prezența nodozităților pe rădăcini, numărul, mărimea și locul de inserție, indică realizarea simbiozei dintre bac-

terile din genul Rhizobium japonicum și plantele gazdă, fenomen de intensitate foarte vizibilă în funcție de diferite condiții.

De aceea, intensificarea procesului de fixare simbiotică a azotului, prin popularea solului cu bacterii foarte active și crearea de condiții optime de înmulțire și activitate microbiologică optimă, reprezintă măsuri importante pentru obținerea unor producții ridicate de soia.

Din experiențele executate în ultimii ani la o serie de stațiuni ale I.C.C.P.T.-Fundulea, sporul de producție la această cultură, prin aplicarea bacterizării cu sușe foarte active de Rhizobium japonicum a fost, în medie, de 430 kg/ha, remarcându-se totodată o creștere substanțială a conținutului de proteină din boabe. De aceea, bacterizarea semințelor trebuie să fie o metodă obligatorie pentru toate unitățile cultivatoare de soia. În țara noastră, inoculantul folosit pentru bacterizarea semințelor de soia este Nitraginul. Efectul lui depinde, în primul rând, de condițiile din sol. Prin aplicarea lucrărilor agrotehnice la un nivel calitativ superior și la timpul oportun, se creează condiții bune de dezvoltare, atât pentru plante, cât și pentru bacterii. În solurile acide este necesar să se aplice amendamentele respective, deoarece bacteriile sunt active când mediul din sol este apropiat de neutru. De asemenea, un conținut mai ridicat de fosfor, molibden și bor, ajută la o activitate mai accentuată în fixarea azotului atmosferic, având ca rezultat o sporire simțitoare a recoltelor. Bacterizarea semințelor se face în mod practic folosind 2—3 flacoane de Nitragin pentru sămânța necesară unui hectar. După bacterizare, semințele se întind la umbră, ferite de soare, pentru a se zvînta. Cantitatea de sămânță ce se inoculează trebuie să fie limitată, pentru a putea fi însămîntată în totalitate, înainte de a i se usca complet învelișul.

Epoca de semănat marchează un alt moment important în cultura soiei.

După cerințele biologice, soia este o plantă tipic termofilă. Pentru a ajunge la maturitatea deplină, suma gradelor de căldură variază foarte mult în funcție de perioada de vegetație a soiurilor. Soiurile cu o perioadă de vegetație de 100—120 zile au nevoie de 2200—2400°C, iar cele cu 120—150 zile, de 2500—2800°C.

În condițiile țării noastre, se recomandă ca semănatul soiei să înceapă când temperatura solului a atins 10°C, iar timpul este în continuă încălzire, încît să existe garanția că soia va răsări în 8—10 zile, respectiv înainte de apariția buruienilor. Este foarte important ca fiecare inginer, în funcție de condițiile locale de climă și sol, să stabilească cu multă atenție momentul optim de însămîntare, deoarece, dacă soia va fi însămîntată prea devreme, va fi puternic imbușurată în prima perioadă de vegetație, fapt ce va diminua producția în mod considerabil. Calculul numărului de semănători trebuie făcut în așa fel încît să asigure semănatul în fiecare unitate de timp de 6—7 zile bune de lucru.

Fiecare șef de fermă trebuie să facă proba germinăției de 4—5 ori pînă la însămîntare, pentru a fi sigur de calitatea seminței. Cele mai bune rezultate în producție s-au obținut cînd soia s-a cultivat în rînduri mai apropiate, cuprinse între 70—80 cm, în funcție de vigurozitatea solului; față de semănatul la distanța de 45—50 cm, prezintă avantajul că prașitul între rînduri se poate executa cu aceleași mașini pe care le folosim la cultura porumbului, iar în cazul aplicării erbicidelor pe rînd, este necesară o cantitate mai mică de erbicid. La semănatul cu distanțe de 45—50 cm între rînduri, se folosește aceeași schemă ca la sfecla de zahăr, cu SPC-6 (65—70 cm pe intervalul rîndurilor din dreptul roților de tractor și de 45—50 cm la restul rîndurilor). În această situație, aplicarea erbicidelor se va face pe toată suprafața și nu în benzi.

În ceea ce privește desimea optimă a plantelor, practica evidențiază că aceasta se realizează prin semănatul unei cantități de sămînță de 70 kg/ha, care asigură o densitate de 50 boabe germinabile la m.p. În condiții de irigare, densitatea optimă este aceeași ca la cultura neirigată. Cînd folosim mașina SPC-6, desimea optimă stabilită pe m.p. și respectiv pe hectar, se poate realiza folosind discurile cu 45—48 sau 50 de orificii.

Pentru a germina cît mai repede, sămînța trebuie încorporată suficient de adînc pentru a fi în contact cu umiditatea din sol, însă niciodată mai mult de 5 cm.

Ținînd cont de faptul că, în condițiile normale, răsărirea plantelor în cîmp este cu 5—10% mai redusă decît capacitatea germinativă determinată în laborator, însămîntarea la adîncime prea mare poate dubla pierderile de plante, mai ales cînd solul formează crustă.

Combaterea buruienilor

Avînd o creștere înceată în primele săptămîni după răsărire, infestarea terenului de buruieni în această perioadă determină, la soia, o scădere a producției cu 25—40%. Eficiența tuturor măsurilor agrotehnice aplicate, inclusiv irigarea, poate să fie mult redusă dacă nu se reușește ca lanul să fie menținut curat de buruieni. Lupta cu buruienile se face pe cale mecanică și pe cale chimică, folosind erbicide selective.

Dacă după semănat au căzut ploii și terenul a început să se îmburuieneze, se va face o lucrare cu sapa rotativă — lucrînd cu colții în poziție inversă pentru a se evita ruperea plantelor tinere. După răsărit, cînd plantele au 8—10 cm înălțime și s-au înrădăcinat bine, se poate executa încă o lucrare cu sapa rotativă, cu condiția ca buruienile să fie în faza cotiledonară sau cu maximum 1—2 frunze. Pentru a diminua procentul plantelor ce se rup cu sapa rotativă, lucrarea respectivă se va face numai după orele 10, cînd plantele nu mai sînt atît de fragile ca în cursul dimineții.

În cazul cînd nu se aplică erbicide, nivelul recoltei depinde de prașilele mecanice și manuale. Prima prașilă mecanică între rînduri, urmată imediat de prașila manuală pe rînd, trebuie executată imediat ce solul a început să se îmburuieneze. În timpul vegetației se vor executa minimum 3 prașile mecanice și 3 prașile manuale, care vor menține cultura curată de buruieni.

Combaterea buruienilor pe cale chimică, cu ajutorul erbicidelor selective, este o metodă modernă, care a început să fie practică în multe întreprinderi agricole de stat. Înainte de semănat se folosește erbicidul Treflan, în doză de 4—5 litri/ha, produs comercial. Erbicidul fiind volatil, se încorporează imediat în sol cu polidiscul în două urme. Se poate aplica și concomitent cu lucrarea de discuire a terenului în vederea pregătirii patului germinativ, așezînd duzele în fața tractorului sau polidiscului. Treflanul nu combate speciile de buruieni din familia Solonaceelor, Compozeelor și Cruciferelor (Sinapis arvensis, Raphanus raphanistrum). De aceea, se va aplica singur numai pe terenurile unde predomină gramineele. Treflanul combate foarte bine și plantele de Sorghum halepense, care răsar din sămînțe. În situația cînd pe teren există mai multe crucifere, se recurge la combinarea Treflanului cu alte erbicide (Gesagard, Afalon).

Concomitent cu semănatul se recomandă folosirea erbicidului Amiben. Efectul acestui erbicid depinde foarte mult de tipul de sol și precipitațiile căzute după tratament. În condițiile țării noastre, cu Amiben se obține un efect bun cu o doză de 20—30 litri la hectar, în cazul tratamentului integral (pe toată suprafața). Din cauza acestor doze neeconomice, se recomandă aplicarea Amibenului în benzi, concomitent cu semănatul cu SPC-6, în doze de 7 litri la hectar pe solurile podzolice și brun-roșcate de pădure din zonele mai umede și 10 litri la ha în zonele din sudul și vestul țării, pe soluri cernoziomice. În cultură irigată prin aspersiune, efectul erbicidelor poate să fie asigurat printr-o irigare suplimentară de 20 litri la m.p., care să se execute în decurs de 2—10 zile de la tratament (în cazul cînd nu a intervenit o ploaie de peste 15mm). Pentru a mări eficacitatea Amibenului, se poate combina cu Gesagard,

folosind circa 1—1,5 kg/ha + Amiben 7 litri la hectar la tratamentul în benzi. Gesagardul nu se va adăuga la Amiben în culturile de soia pe solurile podzolice fiindcă, în asemenea condiții, s-a dovedit fitotoxic.

Irigarea

Soia este o cultură pretențioasă față de nivelul de aprovizionare cu apă. De aceea, în condițiile cîmpiei din sudul țării cultivarea cu rezultate bune a soiei este legată de posibilitățile de irigare. Extinderea culturii soiei pe terenurile amenajate pentru irigare este o necesitate economică. Fiecare mm de apă dată prin irigare asigură un spor de producție în valoare de 9—24 lei. În experiențele executate la Fundulea, Brăila și Mărculești, irigarea și îngrășarea au sporit recolta soiei, în medie pe mai mulți ani, de la 1270 la 3160 kg/ha, deci de două ori și jumătate.

Soia are un consum ridicat de apă care anual ajunge la 600 mm. Consumul mediu zilnic de apă al soiei crește de la 2—3 mm în mai, la 3—5 mm în iunie și la 5—7 mm în iulie și scade la 4—5 mm în august.

Fazele critice ale soiei — în privința cerințelor sale față de apă — sînt în perioada de la înflorit și pînă la formarea boabelor. Aceasta are loc din ultima decadă a lunii iunie pînă la ultima decadă a lunii iulie.

Rezultatele obținute în experiențele executate la stațiunile din sudul țării arată că, în general, soia a necesitat 2—4 udări, care au totalizat 2000—3000 mc/ha. Aceste udări trebuie să asigure menținerea umidității solului pe adîncimea de 80 cm la peste 50% din umiditatea accesibilă. Pentru asigurarea apei pe faze de vegetație este necesar să se înceapă udarea soiei în a treia decadă a lunii iulie, continuîndu-se apoi la interval de 10—15 zile (în funcție de mersul vremii) pînă la începutul lunii august. Norma optimă de udare, pe majoritatea solurilor din sudul țării, este de 60—80 mm (600—800 m³/ha).

Cît privește eficiența principalelor metode de irigație, la norme egale de apă, rezultatele de producție sînt apropiate. Inconveniențele irigației prin aspersiune, printre care provocarea căderii plantelor, pot fi înlăturate prin folosirea utilajului corespunzător unei ploii lente, paralel cu alegerea soiurilor mai rezistente și a metodelor de semănat adecvate. La irigarea pe brazde se impune controlul riguros al normelor de udare care, dacă sînt prea mari, provoacă creșterea luxuriantă și căderea plantelor.

Oricare ar fi metoda de irigare folosită, este necesar ca ultimele udări să nu fie executate prea tîrziu sau cu norme mari de apă, întrucît prelungesc perioada de vegetație și provoacă căderea plantelor. În timpul perioadei de înflorire maximă, irigația nu este indicată.

Recoltarea și depozitarea

Una din cele mai importante și dificile lucrări în procesul tehnologic de cultivare a soiei, care merită o mare atenție din partea fiecărui specialist, este recoltarea.

Dificultatea cea mai mare la recoltare o constituie, pe de o parte, buruienile ce apar tîrziu în cultură și, pe de altă parte, inserția joasă a păștăilor. ceea ce face ca multe din acestea să rămînă sub nivelul cuțitului de tăiere.

În scopul remedierii acestor neajunsuri se urmărește combaterea buruienilor ce apar tîrziu, în lan pentru realizarea unor cîmpuri cît mai curate, cît și cultivarea de soiuri care să aibă inserția cît mai înaltă a păștăilor. Diminuarea pierderilor se poate realiza prin echiparea combinei cu dispozitive care să permită tăierea plantelor la înălțimea cît mai mică (7—8 cm), condiționată de executarea nivelării terenului o dată cu pregătirea pentru semănat.

Momentul optim de recoltare a soiei este atunci cînd 70% din păștăi

sînt uscate, au culoare brună, iar boabele au ajuns la culoarea și luciul specific soiului. Acest moment mai este marcat și de zgomotul provocat de jocul boabelor în păștăile coapte. Unele soiuri au particularitatea că la maturitatea deplină pierd frunzele, în timp ce altele prezintă deficiența că păștăile de la bază se deschid foarte ușor. Aceste însușiri condiționează stabilirea cu mult discernămint a momentului optim de intrare în lan. În situația în care acest moment a fost depășit este bine ca lucrarea să se efectueze pe cît posibil dimineața și să se continue spre seară. Practic, perioada de timp în care soia poate fi recoltată cu minimum de pierderi trebuie să dureze numai 5—6 zile și, ca atare, să înceapă imediat ce boabele au umiditatea de 13% și să se termine cît mai repede posibil.

Recoltarea manuală, prin smulgere, este contraindicată, întrucît prin smulgerea plantelor, o mare parte din nodozitățile existente sînt scoase din sol, iar efectul pozitiv al plantelor leguminoase, de îmbogățire a solului în azot este mult diminuat. În plus, această lucrare solicită un mare număr de brațe de muncă. Recoltarea cu secera, de asemenea, este destul de dificilă din cauza grosimii tulpinelor de soia, iar recoltarea cu coasa, deși pare ceva mai ieftină, prin lovirea tulpinelor, un mare număr de păștăi se deschid, provocînd pierderi considerabile.

În situația actuală de creștere a suprafețelor cu soia, trecerea la recoltarea mecanizată este o condiție obligatorie. Pentru a ușura recoltarea cu mașinile, în sensul ca în momentul recoltării majoritatea păștăilor să aibă același grad de coacere, se poate interveni cu desicantul „Reglone”, care acționează ca deshidratant și face ca planta să ajungă, cu toate păștăile, la același grad de uscare. Cultura de soia, iar recoltarea cu coasa, deși pare ceva mai ieftină, prin lovirea tulpinelor, un mare număr de păștăi se deschid, provocînd pierderi considerabile.

În ce privește procentul de spargeri, acesta variază în funcție de gradul de umiditate la care se recoltează soia și turația tobei (vezi tabelul).

Dificultățile de păstrare ale soiei datorită procentului ridicat de grăsimi solicită unele măsuri speciale. Condiția principală pe care trebuie să o îndeplinească sămînța de soia, pentru a putea fi păstrată, este reducerea umidității sub 13%. De aceea, grosimea stratului de depozitare depinde de umiditatea boabelor. La o umiditate mai mică de 13%, grosimea stratului poate să ajungă cel mult pînă la 1 m. În schimb, la umiditatea de 14—15% grosimea stratului nu trebuie să depășească 30—40 cm.

Condiționarea semințelor înainte de păstrare este obligatorie. În acest scop, se elimină atît boabele sparte cît, mai ales, resturile vegetale provenite de la treierat, care mențin umiditatea ridicată a boabelor.

În lunile de toamnă, cînd umiditatea boabelor variază între 16—18% chiar și atunci cînd stratul nu depășește grosimea de 10—12 cm este obligatorie lopătarea zilnică. După reducerea umidității sub 16%, lopătarea se face la un interval de 2 zile. Lunar, se trimit probe la laboratorul de controlul semințelor pentru a se cunoaște calitatea seminței aflate în stoc.

Umiditatea boabelor	Turația tobei rotației pe minut	450	475	500	550	600	650	700
11 %	Procentul de spargeri	9,94	9,56	9,64	11,86	13,82	16,02	17,02
13 %	Procentul de spargeri	2,18	2,38	3,06	4,11	5,06	5,29	7,38

Pentru noi bucureștenii, și nu numai pentru noi, denumirea a devenit mai mult decât familiară. Parcă însăși noțiunea respectivă și-a schimbat conținutul. E suficient să auzim rostindu-se cuvântul „Mistrețul”, pentru ca în minte să ne răsăre nu chipul faimosului rîmător sălbatic, cu coama-i veșnic zbîrlită, ci imaginea apetisantă a unor batoane de salam, ori a unor calupuri de șuncă presată. Sînt preparate din carne cu care întreprinderea centenară din strada Tăbăcari nr. 6-10 a Capitalei ne desfață zilnic, și a căror calitate de necontestat a adus fabricii un bine meritat prestigiu în rîndul unităților de industrie alimentară. În prezent, se produc aici aproape 120 de sortimente de preparate din carne, începînd cu parizerul sau cremvurștii și terminînd cu mușchiul țigănesc, mușchiul filé ori delicioasa pastramă de porc.

Am poposit, așadar, la „Mistrețul”, într-una din zilele de la sfîrșitul săptămîni trecute, nu mult îndepărtată de gloriosul eveniment pe care cu toții ne pregătim să-l sărbătorim, aniversarea semicentenarului partidului.

Cu zorul, cu clocolul insufletitor al muncii ne-am întîlnit încă înainte de a trece pragul întreprinderii. Aici, în fiecare zi, aproape la orice oră, șiruri de mașini autofrigorifice așteaptă la intrare; din unele se descarcă materia primă pentru fabricare, iar altele, burdușite cu tot felul de delicii, stau gata să ia drumul marilor magazine.

Deși nu lucrăm în schimburi, ne spune tovarășul Gheorghe Cațavei, șeful serviciului administrativ, președinte al comitetului sindicatului ne putem socoti totuși printre întreprinderile „cu foc continuu”. Pentru a putea livra zilnic produse pe piață, este nevoie ca fumăriile, camerele de uscare a preparatelor să funcționeze neîntrerupt, ziua și noaptea.

Prins într-un moment mai puțin aglomerat, îl solicităm mai mult pe președintele sindicatului. Aflăm, printre altele, că în anul trecut, cu toate că au existat unele dificultăți în aprovizionarea cu materie primă, întreprinderea — care pe lângă fabrica de aici, din Tăbăcari, dispune de alte cinci secții situate în diferite sectoare ale Capitalei — și-a realizat și chiar depășit indicatorii de plan și angajamentele asumate. Valoarea producției globale, a „Mistrețului”, de pildă, a fost cu 8% mai mare decît cea înscrisă în plan, iar producția fizică realizată a depășit prevederile cu 11%. Creșteri importante s-au înregistrat și la capitelele productivității muncii și beneficii. De altfel, pe parcursul întregului cincinal pe care l-am încheiat, realizările fabricii, în ansamblul lor, se situează „la înălțime”. În condiții relativ constante de producție — în ceea ce privește capacitatea și mijloacele tehnice — fabrica a reușit să mărească, față de 1965, producția fizică și valoarea producției globale cu 25%, ceea ce în cifre absolute înseamnă un spor de producție valorînd 68 971 000 lei. Productivitatea muncii a crescut, în aceeași perioadă, cu 39%, ajungînd în 1970 la 513 000 lei pe salariat.

Dar, să părăsim terenul cifrelor, pentru a face loc citorva considerații ale interlocutorului nostru cu privire la organizarea activității, la stilul și metodele de muncă.

— Pentru întreprinderea noastră — remarcă tov. Cațavei — în care, prin specificul său, predomină munca manuală, buna organizare a fiecărui loc

ORELE FEBRILE ALE ÎNTRECERII

Popas la Fabrica de
preparate din carne

„Mistrețul”

de muncă, și mai ales gradul de calificare al lucrătorilor constituie, mai mult ca oriunde, elementele esențiale ale producției. Tocmai de aceea, atît comitetul de direcție, cit și cel al sindicatului, se preocupă permanent de aceste aspecte majore. Prin ucenicie la locul de muncă, însoțită de cursuri teoretice, am căutat să ne asigurăm pentru fiecare secție oameni cu pregătire desăvîrșită. Cit de mari sînt exigențele noastre în această privință, se poate deduce dintr-un singur fapt. Recent, și-au susținut examenul 50 de ucenici calificați la locul de muncă. În urma examenului, doar 25 dintre ei au fost socotiți însă apti să lucreze în fabrică. Restul... În felul acesta, nu există muncitor care să nu stăpînească așa cum se cuvine meseria. De altfel, de lucrul acesta vă puteți convinge vizitînd oricare dintre secțiile unității noastre.

Intr-adevăr, vizitînd întreprinderea, consemnăm ca notă dominantă îndemnarea muncitorilor, operativitatea și precizia cu care se lucrează. Iată-l, la secția de măcelărie, pe Nicolae Iliescu, muncitor cu un stagiu de peste 30 de ani în întreprindere, socotit pe drept cuvînt „artist” în desosarea și tranșarea cărnii. Nu mai puțin reputat în cadrul întreprinderii este mezelarul Marin Ștefănescu, „nea Marin” cum i se spune în întreaga fabrică, brigadierul de la atelierul de specialități.

— Eu unul, ne mărturisește dinsul, trăiesc încă sub impresia puternică produsă de vizita pe care tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, a făcut-o cu o lună în urmă la întreprinderea noastră. Felul profund omenesc în care ne-a vorbit, indicațiile prețioase pe care ni le-a

dat cu privire la îmbunătățirea și diversificarea gamei produselor, constituie pentru noi un puternic imbold în muncă. La puțin timp după aceea, am luat parte la o ședință, în cadrul municipiului, care a dezbătut problemele industriei alimentare. Indicațiile secretarului general al partidului, concluziile ședinței amintite sînt acum jaloane ale muncii întreprinderii. Dorința noastră este ca evenimentul mare în preajma cărora sîntem — semicentenarul partidului — să ne găsească cu realizări superioare celor din anii trecuți. De altfel, angajamentele pe care ni le-am luat în întrecere țintesc tocmai către asemenea rezultate.

Aceleași gînduri, aceeași hotărîre de a munci mai bine le aflăm și la brigadierul Alexandru Toma, de la fabricație, sau la muncitorul mezelar Gheorghe Petrescu, și ei lucrători de primă mînă ai fabricii. Așa cum, aceeași atmosferă de muncă încordată, febrilă (deși în unele locuri se lucrează la o temperatură apropiată de zero grade) — aveam s-o întîlnim și în secția de conservare, ori în sala mașinilor, unde domina o mașină gigant pentru tocat carne și un malaxor nu mai puțin uriaș, ca și la laboratorul C.T.C., „inima și creierul întreprinderii”, unde anul trecut s-au efectuat peste 22 500 de analize ale materiei prime și produselor finite.

În încheierea vizitei noastre la fabrica de preparate din carne „Mistrețul” stăm de vorbă cu medicul veterinar Gheorghe Motorga, inginerul șef al unității. Reținem, înainte de toate, din spusele sale, preocuparea pentru diversificarea sortimentelor de preparate din carne, care să corespundă gustului și posibilităților de cumpărare ale tuturor categoriilor de oameni ai muncii.

Notăm însă în această privință și o seamă de neajunsuri existente. Pe lângă neritmicitatea aprovizionării cu unele materii prime necesare realizării preparatelor mai ieftine, se constată o nepermisă tergiversare a omologării unor noi produse. În întreprindere s-a realizat, de pildă, un nou sortiment de tobă, prin folosirea șoricului provenit de la tranșarea cărnii de porc. Deși documentația respectivă a fost înaintată Comitetului alimentar încă din luna august 1970, nici pînă azi produsul nu a fost omologat, fabrica fiind nevoită să valorifice șoricul respectiv în mod cu totul neeconomic. Consemnăm, de asemenea, insuficiența membranelor, în special pentru tobă, atît naturale cit și artificiale. Și, o dată cu aceasta, ne manifestăm o sîntă nedumerire: de ce oare în preocupările fabricii noastre de mase plastice și ale cercetătorilor de specialitate nu intră și cea privitoare la realizarea unor astfel de membrane, pentru a nu mai fi nevoiți să le importăm?

Dar, cum în rîndurile acestea ne-am propus să surprindem doar cîteva gînduri și fapte ale lucrătorilor de la „Mistrețul” în preajma unui eveniment social-politic scump poporului nostru, ne rezervăm dreptul de a reveni asupra unor asemenea aspecte cu alte prilejuri.

P. VOICULESCU

Recomandări ale

I. C. V. B. „Pasteur”

SERUL ANTICOLIBACILAR POLIVALENT PENTRU PURCEI

Intrucît o mare parte din pierderile înregistrate în efectivele de porci sînt provocate din cauza infecțiilor cu E. coli, în urma cercetărilor efectuate, I.C.V.B. Pasteur pune la dispoziția specialiștilor din fermele de animale un nou produs biologic: serul anticolibacilar polivalent, pentru combaterea acestei boli.

Serul anticolibacilar polivalent homologic este un ser hiperimun obținut pe porci inoculați cu doze crescînde de culturi vii și extracte somatice de E. coli, aparținînd mai multor serotipuri întîlnite frecvent la specia porcînă în diversele focare de boală din țară.

Produsul, de culoare galben-roșatică și cu miros de fenol, se livrează în flacoane de 100 și 250 ml capsulate metalice și etichetate.

Preventiv serul se folosește la efectivele de porci din gospodăriile în care se semnalează cazuri frecvente de enterite, enterotoxiemii sau septiciemii produse de E. coli.

Produsul se inoculează subcutan, în doze de 1-2 ml pe kilogram greutate vie și se administrează porciilor în primele ore după fătare sau cu 1-2 zile înainte de înțărare.

Atunci cînd se administrează cantități mai mari de ser, se injectează în mai multe puncte separate cite 5-10 ml într-un punct.

Tratamentul curativ cu ser se aplică la porcii cu enterite sau enterotoxiemii colibacilare și se administrează în doze de 3 ml pe kg greutate, inocularea făcîndu-se subcutan sau intramuscular.

În funcție de gravitatea bolii, tratamentul se poate repeta după 1-2 zile și poate fi completat cu medicație de susținere a organismului, corespunzător complicațiilor instalate (soluții rehidratante, vitamina A. C. E. dezinfectante ale tubului digestiv etc.), precum și cu măsuri sanitare-veterinare.

Serul se păstrează în încăperi întunecoase, uscate și răcoroase la temperatură +4° +10°C și va fi folosit în limita termenului înscris pe eticheta de pe flacon.

Deoarece serul anticolibacilar pentru porci este un produs biologic nou pentru practica veterinară, rugăm specialiștii care-l folosesc ca, toate observațiile privind comportarea acestui preparat să fie comunicate pe adresa I.C.V.B. „Pasteur”, Șoseaua Giuleștii 333, Sector VII, București, telefon 18.04.90.

Toate cererile pentru procurarea acestui produs vor fi adresate Depozitului D.G.A.D. Întreprinderea 17, București, str. 7 Drumuri nr. 4, sau depozitelor din țară.

Izvor de învățăminte prețioase

Disponind de o suprafață de 1862 ha de fînețe naturale, 1787 ha de pășuni și numai 981 ha de teren arabil, cooperativa agricolă din Zărnești, județul Brașov, și-a orientat activitatea, îndeosebi, spre dezvoltarea sectorului zootehnic. În vara anului 1968, cu sprijinul organelor agricole județene, aici s-a înființat o îngrășătorie de tineret taurin, care ulterior a devenit o fermă specializată. În prezent, cooperativa dispune de două mari ferme zootehnice, una pentru creșterea și îngrășarea tineretului taurin și alta pentru creșterea ovinelor, ambele cu bune rezultate economice. Anul trecut, de exemplu, ferma de creștere și îngrășare a tineretului taurin și-a depășit sarcinile de plan cu șase tone de carne (planul prevedea livrarea unei cantități de 420 tone).

Avîndu-se în vedere posibilitățile existente și condițiile nou create pentru acest an s-a stabilit creșterea și îngrășarea a 2580 taurine tinere în greutate totală de cel puțin 765 tone.

Creșterea substanțială a volumului producției se bazează, în bună parte, pe efectuarea unor lucrări de modernizare și de generalizare a unor tehnologii avansate. În vara anului 1970, cu sprijinul

Experiența

C. A. P. Zărnești privind îngrășarea tineretului taurin

și sub îndrumarea organelor agricole județene, a început o amplă acțiune de modernizare a adăposturilor existente (6 grajduri) și de introducerea unor tehnologii noi în creșterea animalelor. Modernizarea primului grajd s-a încheiat la 19 noiembrie 1970, avantajele

acestei lucrări fiind evidente. În vechiul sistem de cazare, cu iesle pe ambele părți, capacitatea grajdului respectiv era de numai 160 locuri. Pentru utilizarea mai completă a spațiului s-au construit două rînduri de boxe, cite 9 pe o parte, capacitatea aceluiași adăpost crescînd la 360 de locuri. În noile condiții, cînd alimentarea, adăparea și curățenia se fac în bună parte mecanizate, un om poate îngriji 180 și chiar 200 de viței față de 35-40, înainte de modernizare. Acum, viței nu mai sînt legați unul lângă altul la iesle ci sînt înuși liberi, cite 18-25 (după vîrstă și greutate), în boxe cu pereții din beton. Furajarea se face cu ajutorul unei remorci tehnologice. Încă de a fi administrate în hrana animalelor, nutrețurile sînt preparate într-o bucătărie furajeră special amenajată. În acest fel, operațiunea de alimentare a celor 360 de viței din grajdul modernizat nu durează mai mult de o jumătate de oră. Adăpatul se face automat, cu ajutorul unei instalații care funcționează

pe principiul vaselor comunicante. Ingenios a fost rezolvată și problema evacuării dejecțiilor. Pozeaua este confecționată acum din grătare rezistente. Sub acestea se află două canale betonate, cu o pinză permanentă de apă, care antrenează dejecțiile într-un canal colector și apoi într-un bazin construit în afara grajdului. Din două în două zile, cu ajutorul unei cisterne vidanjoare, bazinul este golit, iar îngrășămîntul natural este transportat pentru fertilizarea trifolienelor și fînețelor naturale.

Deși noul sistem de creștere și îngrășare a tineretului taurin a fost introdus numai de la 19 noiembrie 1970 (dată cînd s-a terminat modernizarea grajdului amintit) pe lângă avantajele mari enunțate mai sus, cu același număr de unități nutritive sporul mediu zilnic de creștere în greutate a fiecărui vițel a crescut de la 0,650 kg la 0,800 kg. În noul sistem deci, cu aceleași cantități de furaje, se obțin cantități mult mai mari de carne, într-un timp mai scurt și cu un preț de cost mai redus.

În prezent se lucrează din plin la modernizarea grajdului nr. 2 iar pînă la 30 iunie, așa cum s-a stabilit, vor fi terminate lucrările de moder-

nizare la toate grajdurile fermei. Prin modernizarea celor 6 construcții zootehnice existente, capacitatea lor de cazare va crește de la 900 la 2200 de locuri, iar personalul de deservire se va reduce la numai 12 îngrijitori, restul fiind repartizați la alte lucrări în cadrul cooperativei.

Popularea fermei se face cu viței procurați din alte unități din județ, aduși la vîrsta de 4-5 luni și la greutatea medie de 120-150 kg. După fiecare ciclu de producție, grajdurile sînt curățate, dezinfectate și văruite. În vederea evitării unor neajunsuri, s-a preconizat înființarea unui grajd de carantină, unde animalele primite pentru populare vor fi supuse unor probe speciale în vederea depistării anumitor boli; tot aici se fac și tratamentele preventive împotriva bolilor parazitare.

Important de arătat este că aproape întreaga cantitate de furaje necesară fermei (cu excepția concentratelor) se asigură pe plan local. În acest scop, pe cele 1862 ha de fînețe naturale se aplică un complex de lucrări de îmbunătățire, iar o bună parte din terenul arabil s-a repartizat pentru culturi furajere.

I. BRAGHEȘ

— Ce s-a inițiat până acum pe linia perfecționării sistemului de aprovizionare a unităților agricole, de industrie alimentară, silvice și din domeniul gospodăririi apelor ?

— În primul rând, trebuie amintită lichidarea unor paralelisme. Până la începutul acestui an, unitățile agricole erau aprovizionate cu utilaje, piese sau materiale prin două rețele de întreprinderi — ale agriculturii și ale cooperăției agricole. Nu era soluția cea mai economică. Iată de ce, începând cu acest an, în baza indicațiilor date de conducerea de partid și de stat, s-a trecut la un sistem de aprovizionare unitar, veriga principală constituind-o întreprinderea județeană de aprovizionare tehnico-materială. Practic, față de 16 întreprinderi interjudețene, cite erau în trecut, astăzi funcționează 39 de întreprinderi, adică cite una în fiecare județ. Aprovizionarea unitară, creșterea numărului de întreprinderi de aprovizionare determină un important câștig de timp, eliminarea unor cheltuieli cu transporturile, coordonarea mai bună a solicitărilor, onorarea mai operativă a cererilor emise de unități. Menționăm că, în același scop, în județele cu pondere însemnată ca Ilfov, Teleorman, Constanța, Dolj etc., pe lângă întreprinderile de aprovizionare s-au organizat depozite de materiale, astfel ca unitățile să aibă sursa de aprovizionare cit mai apropiată. Astfel, unitățile agricole nu vor mai fi nevoite să meargă cu mijloacele de transport în afara județului lor, la distanțe mari, pentru a se aproviziona cu utilajele și materialele de care au nevoie în procesul de producție. Se poate aprecia că distanțele de deplasare ale unităților agricole de stat se reduc cu 36—60 km, adică cu 30—50 %, ceea ce determină o însemnată economie de carburanți, lubrifianți, amortizări etc.

Prin întreprinderile și depozitele amintite, unitățile agricole, de industrie alimentară, silvice, ca și cooperativele agricole de producție se aprovizionează cu utilaje, unelte, materiale de construcții, metalurgice și lemnoase, produse chimice, îngrășăminte chimice, carburanți, lubrefianți și combustibili, piese de schimb pentru toate mașinile agricole, inclusiv auto etc. Deci o aprovizionare de tip „universală”. Un număr de 20 de întreprinderi specializate vor face însă aprovizionarea unităților

Desfășurarea ritmică a producției solicită

Perfecționări în sistemul aprovizionării tehnico-materiale

Potrivit orientărilor date de Congresul al X-lea al P.C.R., baza tehnico-materială a agriculturii este continuu dezvoltată și modernizată. Unitățile agricole sînt sistematic înzestrate cu mașini, utilaje cu caracteristici tehnico-funcționale tot mai bune. Menținerea lor în stare de funcțiune, la parametri proiectați, buna desfășurare a proceselor de producție sînt condiționate, între altele, de realizarea unei aprovizionări tehnico-materiale operative, economice. În legătură cu îmbunătățirea sistemului de aprovizionare ne-am adresat tovarășului I. BREBAN, director general adjunct al D.G.A.T.M.

agricole cu piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole. Pe măsura creării condițiilor corespunzătoare, și în alte județe se vor organiza depozite de piese, pentru ca unitățile agricole să le poată procura de la distanțe cit mai mici.

Aprovizionarea unităților agricole de stat și a cooperativei agricole de producție, inclusiv a producătorilor individuali, cu produse biologice, medicamente și instrumentar de uz zooveterinar se realizează printr-o întreprindere specializată, care are o rețea formată din 16 filiale interjudețene, farmaciei veterinare și circumscripției sanitar-veterinare în orașele și principalele comune ale țării.

— **Infăptuirea programelor de dezvoltare a agriculturii sporește volumul aprovizionării tehnico-materiale. Ce forme noi se vor extinde pentru asigurarea unei mai mari operativități și economicități în acest domeniu ?**

— Pentru accelerarea aprovizionării tehnico-materiale a unităților agricole de producție se are în vedere, pe lângă cele arătate, extinderea aprovizionării prin tranzit. Această modalitate permite ca produsele să ajungă direct, pe calea cea mai scurtă, cu cheltuieli

mai reduse, de la uzinele producătoare la unitățile agricole beneficiare.

La ședința de lucru de la Comitetul Central al P.C.R., din 23 noiembrie 1970, în expunerea cu privire la îmbunătățirea organizării, planificării și conducerii agriculturii, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, arăta că „Este, de asemenea, necesar să se modifice modul de repartizare a mașinilor și tractoarelor, care acum se face în multe cazuri birocratic, neținându-se seama de nevoile reale ale județelor”. Începînd cu anul curent, contractarea tractoarelor, mașinilor agricole și a celorlalte utilaje necesare unităților se face de către fiecare din cele 39 întreprinderi de aprovizionare din județele respective, pe baza solicitărilor concrete ale unităților.

În același mod se vor procura și materialele necesare lucrărilor de fertilizare a solului, pentru combaterea dăunătorilor, materialele metalurgice, de construcții etc. Prin sistemul contractărilor directe cu furnizorii, întreprinderile au posibilitatea să se aprovizioneze mai operativ, potrivit nevoilor lor. Totodată, se diminuează cheltuielile de aprovizionare, se micșorea-

ză normativele de mijloace circulante etc. Trecerea de la determinarea necesarului și contractarea pe linie centrală a utilajelor și materialelor, la stabilirea lor de către fiecare întreprindere de aprovizionare în parte conduce, în același timp, la înlăturarea stocurilor supranormative ce se creau în unele unități.

— **Simplificarea relațiilor în domeniul aprovizionării tehnico-materiale, creșterea operativității și reducerea cheltuielilor cu aprovizionarea fac necesară perfecționarea în continuare a sistemului existent. Ce se are practic, în vedere ?**

— Caracterul tot mai complex pe care l-a căpătat sistemul de aprovizionare tehnico-materială a agriculturii, ca urmare a diversificării produselor, a introducerii de utilaje și instalații moderne, perfecționate, ridică noi probleme care trebuie soluționate cit mai grabnic. Avem în vedere reglementarea și dimensionarea optimă a stocurilor sub raportul eficienței lor economice. Prin studii și analize amănunțite se va urmări asigurarea unei substanțiale îmbunătățiri a operativității în aprovizionarea tehnico-materială, stabilirea și eliminarea cauzelor care duc la formarea de stocuri supranormative. În preocupările D.G.A.T.M. este, de asemenea, elaborarea unui sistem informațional perfecționat, care să permită cunoașterea, în timp util, a datelor necesare pentru luarea deciziilor celor mai eficiente. Se acționează, de asemenea, în direcția introducerii unui sistem adecvat de prelucrare automată a datelor, astfel ca cele două importante funcții — de informare a conducerii și cea de prelucrare și sinteză — să se poată exercita în mod eficace. Concomitent se urmărește instruirea cadrelor de conducere ca și a personalului de execuție din rețeaua de aprovizionare a agriculturii, în lumina noilor reglementări privind metodologia de elaborare a planului de contractare, de stabilire a nivelelor optime de aprovizionare cu utilaje, piese și materiale.

Rezolvarea acestor probleme de strîngentă actualitate va așeza aprovizionarea tehnico-materială pe o bază riguros științifică, îi va conferi atributele economicității și operativității la toate nivelele.

Ing. V. STANCU

În județul Iași

Pînă la „MAJORAT” secțiile de mecanizare AU NEVOIE DE SPRIJIN!

Integrarea secției de mecanizare în activitatea cooperativei, în urma măsurilor de îmbunătățire a organizării, conducerii și planificării agriculturii, asigură o folosire mai rațională a bazei tehnice, o utilizare coordonată și unitară a mijloacelor mecanice de care dispun atît stațiunile pentru mecanizarea agriculturii, cît și cooperativele agricole.

În noul cadru, cea mai mare parte a secțiilor de mecanizare au reușit să materializeze atribuțiile noi încredințate. La ora actuală, toate tractoarele și mașinile agricole din dotarea stațiunilor pentru mecanizarea agriculturii din județul Iași au fost revizuite și reparate. Recepția finală făcută tractoarelor și parcului de mașini agricole, acțiune la care au participat atît reprezentanții ai S.M.A. cît și ai cooperativei agricole, a marcat încheierea cu succes a acestei etape de activitate. Mai mult, în „ferestrele” din primele luni ale anului, s-au executat peste 5 500 ha de arătură, stropitul a 850 000 de pomi, împrăștiatul îngrășămintelor pe cîmp, precum și transportul unei mari cantități de îngrășămintele naturale. La acestea se adaugă efectuarea — mai ales în timpul impropriu pentru lucrările agricole — a unui volum însemnat de prestații la terți, în special transporturi.

Atelierele din secții și stațiuni au realizat un volum însemnat de reparații și la utilajele aflate în proprietatea cooperativei.

Au fost efectuate și lucrări mai complexe. În această perioadă, S.M.A. Sigca, de exemplu, a executat pentru C.A.P. Bălțați utilajele completă a patru hale de păsări. S-au confecționat și montat adaptoare automate și elevcuze, s-a executat instalația de forță pentru ventilatoare etc.

O serie de probleme care stau în

fața stațiunilor, a secțiilor de mecanizare nu și-a găsit însă rezolvarea cea mai bună. Un raid întreprins atît în stațiunile nou înființate cît și în cele vechi ne-a relevat următorul fenomen: o mutație masivă a reparațiilor de la secții spre atelierele stațiunilor. Aici se execută, de fapt, peste 90 % din volumul reparațiilor. Pentru orice intervenție, mașinile și tractoarele sînt aduse la atelierul de reparații. Or, în condițiile actuale, în care secția a devenit sector mecanic al C.A.P., centrul de greutate al reparațiilor curente ar trebui să se mute la secții.

De ce se produce acest fenomen ? Un răspuns în acest sens l-am primit de la ing. Ion Pădureanu, directorul S.M.A. Podu Iloaie.

— Deservim șase cooperative agricole. Ar fi normal ca, la sediul fiecărei secții, să dispunem de un atelier de reparații dotat cu un minimum de mașini și utilaje cu care să putem executa o serie de remedieri la tractoarele și mașinile noastre sau ale cooperativei agricole. Dar nu este așa! Secția de la Mădîrjac, de exemplu, nu are nici măcar un spațiu unde să-și poată demonta o mașină. În niște ateliere improvizate își desfășoară activitatea și secțiile de la Românești și Toloiești. Doar două secții vor beneficia de construcții adecvate — secția de la Ierbleni, unde a fost terminat atelierul (urmează să fie utilat) și cel de la Popești, unde se va ridica în acest an o clădire nouă. În aceste condiții sîntem nevoiți să facem toate reparațiile în atelierul de la stațiune.

Notăm că, chiar și acolo unde existau posibilități de efectuare a reparațiilor, acestea nu se realizează încă cu operativitatea necesară, deoarece actuala formă de decontare a reparațiilor pe care secția sau stațiunea de mecanizare

le efectuează pentru cooperativele agricole, este greoaie. „Disponem de un atelier în care am putea executa o gamă destul de largă de reparații — ne informa Ștefan Timofte, șeful secției de mecanizare de la Toloiești a S.M.A. Podul Iloaie — dar actuala formă de decontare este complicată.

Pînă la soluționarea acestei probleme propunem ca organele agricole județene, să studieze posibilitatea folosirii actualului „proces verbal de recepție și cont de lucrări” (cu plata în bani) formular L.S. 6-13-1 ca formă oficială de decontare între C.A.P. și secție. Achitarea lui făcîndu-se de îndată ce cooperativa dispune de fonduri, s-ar economisi timp și hîrtie, iar reparațiile ar fi făcute mult mai operativ. Stațiunile și secțiile de mecanizare întîmpină și alte greutăți. În județul Iași au fost create 27 de S.M.A. „În noile condiții — ne informează ing. Constantin Pricop, directorul I.M.A. Iași — controlul și îndrumarea secțiilor se va face mai operativ și cu competență. E un aspect pozitiv. Dar pînă se va intra în normal, este nevoie de un efort serios pentru crearea condițiilor minime de lucru.

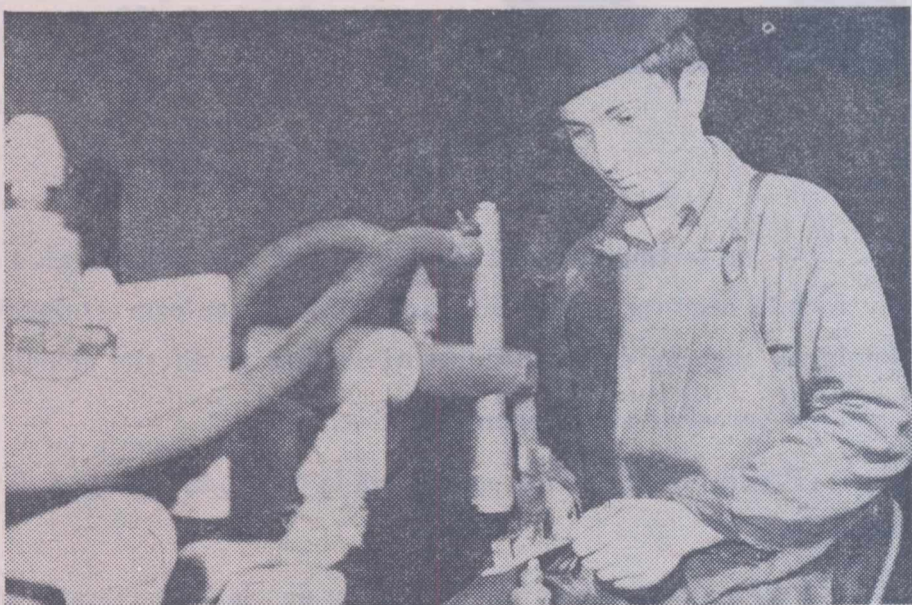
Greutățile sînt într-adevăr numeroase

se, dar ele vor trebui învinse. Este oportun ca direcția generală județeană, consiliul popular județean și Centrala întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii să sprijine mai mult și mai operativ stațiunile nou înființate, pentru ca toate secțiile, respectiv toate cooperativele agricole, să-și poată desfășura activitatea în condiții optime.

Sugerăm organelor în drept cîteva soluții: extinderea folosirii proiectelor tip pentru sediul și atelierul stațiunii, fapt ce ar reduce substanțial perioada de deschidere a finanțării acestora și deci de începere a construcției; livrarea, pe cît posibil, a mașinilor și utilajelor cu prioritate în trimestrele I și II și nu în III și IV așa cum s-a făcut de fapt, defalcarea inițială; preluarea din localitățile învecinate, cu sprijinul consiliilor populare, a unor spații în care să se poată amenaja mici ateliere de reparații și unde să existe măcar un mijloc de comunicație rapid (telefon).

Pînă la „maturizare”, stațiunile și îndeosebi secțiile noi de mecanizare au nevoie de un sprijin puternic și el trebuie dat acum, nu mai tîrziu!

C. STĂNESCU

Uzinele de fabricație, montaj și reparații din rețeaua M.A.I.A.S.A. sînt angrenate într-un intens proces de modernizare, menit să asigure o substanțială creștere a productivității muncii. În fotografie: aparatul de sudură prin puncte de la uzina din Roșiori.

PE CE CĂI SE POATE REDUCE INVESTIȚIA SPECIFICĂ LA AMENAJĂRILE DE ÎMBUNĂȚĂȚIRI FUNCiare ?

NE RĂSPUNDE:

ing. Spiridon BOERU,
directorul direcției
tehnice din Departamentul
de îmbunătățiri funciare

„In cincinalul actual — ne-a relatat interlocutorul — va fi efectuat, potrivit prevederilor Programului național privind gospodărirea rațională a surselor de apă și extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, un volum sporit de amenajări pentru irigații, desecări, îndigui, combaterea eroziunii solului etc. Investițiile importante alocate în acest scop dovedesc grija deosebită pe care partidul și statul nostru o acordă modernizării agriculturii, creării condițiilor necesare sporirii continue a producției agricole. Se impune însă ca aceste fonduri să fie rațional gospodărite astfel încât, cu ajutorul lor să se poată amenaja suprafețe cât mai mari, obținându-se, cu cheltuieli reduse, producții la parametrii proiectați. O sarcină deosebit de importantă — subliniată în documentele de partid și de stat — la îndeplinirea căreia trebuie să-și aducă contribuția în primul rând specialiștii care lucrează în domeniul proiectării și execuției lucrărilor de îmbunătățiri funciare, o constituie reducerea investiției specifice la unitatea de suprafață, prin adoptarea unor soluții și metode mai puțin costisitoare. În acest scop, pe baza indicațiilor date de conducerea de partid, departamentul nostru a întocmit un plan de măsuri ce vor fi transpuse în fapt începând din anul curent. Deosebit de importantă pentru reducerea investiției specifice se dovedește alegerea cu discernământ a celor mai economice metode de udare și tipuri de amenajare, ținând seama de condițiile locale; la irigații, acolo unde există posibilități, se vor extinde suprafețele amenajate pentru udarea prin brazde și se vor diminua, corespunzător, cele irigate prin aspersiune, cu rețele de conducte subterane. În felul arătat se vor micșora substanțial cheltuielile la unitatea de suprafață, creându-se posibilitatea participării maselor largi de țărani cooperatori la executarea amenajărilor și diminuându-se cu 30—40 la sută cheltuielile anuale de exploatare. Bineînțeles, una din măsurile care trebuie asigurate, în cazul irigațiilor prin brazde,

este nivelarea corespunzătoare a terenului. Aceasta s-a dovedit strict necesară și în condiții de neirigare, pentru înlăturarea pierderilor de producție și a cheltuielilor neproductive, determinate de denivelări. Cheltuielile ocazionale de nivelarea terenului și de refacerea fertilității solului se recuperează în 3—5 ani numai pe seama înlăturării acestor pagube.

O altă cale de economisire a fondurilor o constituie aplicarea în mai mare măsură a irigației, folosind ca sursă de alimentare apa din puturi; în felul acesta, investiția specifică este cu circa 2 200 lei la hectar mai mică decât în cazul amenajărilor cu agregate termice staționare. De asemenea, intenționăm să renunțăm într-o primă etapă la automatizarea centralizată a sistemelor de irigații, precum și la unele lucrări și dispozitive accesorii.

În perioada 1971—1975 urmează să se efectueze lucrări de nivelare și amenajări de crovuri pe o suprafață de circa 100 000 ha, în afara perimetrelor care se vor iriga prin brazde; se preconizează ca aceste lucrări să se facă în regia unităților agricole beneficiare, ceea ce va conduce la o diminuare a costurilor de investiții cu circa 50 milioane de lei, comparativ cu execuția lor în antrepriză.

Tot în scopul reducerii volumului de investiții alocate de stat pentru îmbunătățiri funciare, în perioada 1971—1975 se preconizează etapizarea, pe o perioadă mai lungă de timp, a lucrărilor de capturare a canalelor de irigații care, după cum se știe, necesită cheltuieli ridicate și numeroase forțe de muncă; se au în vedere în primul rând canalele ce se vor executa în loess, în anii 1973—1975 care, potrivit tehnologiei adecvate, pot funcționa o perioadă de 2—3 ani, fără să fie captușite. În cifre, această măsură de etapizare se concretizează într-o reducere a efortului de investiții, în cincinalul 1971—1975, de circa 360 milioane de lei.

Citeva cuvinte despre micșorarea volumului de construcții necesare și a consumului de materiale și forță de muncă. Specialiștii au studiat și propus o serie de îmbunătățiri ale soluțiilor tehnice de proiectare și execuție care conduc, în final, la reducerea investiției specifice. Astfel, s-a mărit distanța dintre conductele subterane, atât în amenajările cu stații de pompare sub presiune, cât și la cele cu agregate de pompare termice, staționare, la 612 m; s-a micșorat suprafața deservită de o stație de pompare de punere sub presiune, la irigarea prin aspersiune cu conducte îngropate, de la 2 300 ha la 780 ha. De asemenea, s-au înlocuit stațiile de pompare de punere sub presiune,

cu clădire, prin unele stații care nu mai au nevoie de construcția respectivă, folosind motoare electrice care pot funcționa și în aer liber.

Prin îmbunătățirile de genul celor amintite s-a urmărit să se reducă necesarul de materiale și utilaje tehnologice, îndeosebi al celor importate; s-a reușit să se micșoreze simțitor consumul tuburilor de azbociment și al tuburilor de aluminiu la instalațiile de udare prin aspersiune. Se urmărește, în continuare, ca prin metodele și soluțiile tehnice adoptate, îmbunătățite, să se micșoreze la minimum volumul de terasamente la hectar și, deci, nevoile de mașini terasiere și alte utilaje costisitoare.

Bineînțeles că, la toate cele arătate se vor mai adăuga și alte elemente — mai buna organizare a producției și a muncii pe șantierul de îmbunătățiri funciare, utilizarea cu randament maxim a instalațiilor și utilajelor, ridicarea nivelului profesional al muncitorilor și specialiștilor etc.

Potrivit calculelor, ca urmare a măsurilor arătate, în actualul cincinal se va putea reduce efortul de investiții al

statului cu circa 3 000 lei/ha la amenajările pentru irigații, cu circa 300 lei/ha la îndigui și desecări, cu circa 900 lei/ha la combaterea eroziunii solului față de prevederile inițiale. Apreciem că aceste cifre nu reprezintă limite absolute și că, prin efortul tuturor specialiștilor chemați să concure la realizarea programului amintit, se va putea ajunge la o utilizare și mai chibzuită a investițiilor, la ridicarea eficienței economice a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, la obținerea unor producții mari și sigure.

Este neîndoielnic că, în prezent, reducerea investiției specifice la unitatea de suprafață în amenajările de îmbunătățiri funciare constituie un obiectiv major. Revista noastră își propune să urmărească, pe parcurs, modul în care sint transpuse în viață măsurile amintite, atât în unitățile de proiectare cât și în cele de execuție, popularizând pe larg metodele, măsurile, inițiativele aplicate în scopul utilizării cât mai raționale a investițiilor.

Ing. N. FLORIAN

În atenția silviculturilor — reușita culturilor speciale pentru celuloză

O ACȚIUNE LA CARE SĂ CONCURĂ TOȚI FACTORII INTERESAȚI!

Unitățile Inspectoratului silvic Ilfov vor împăduri în actualul cincinal, cu specii de plop euramericani, sălcii selecționate și pini, peste 2 400 ha, suprafață pe care se va aplica un regim de înființare, conducere și exploatare adecvat culturilor speciale, producătoare de lemn pentru celuloză și hirtie. Pentru realizarea acestei sarcini de importanță deosebită este necesar ca, prin efortul comun al inspectoratului silvic și al unităților cu care colaborează, să se execute în timp util toate lucrările premergătoare instalării acestor culturi.

În legătură cu aceasta am dori să subliniem unele aspecte, deosebit de actuale, de care depinde, în foarte mare măsură, reușita acțiunii la care am pornit; este vorba, mai întâi, de asigurarea dotării unităților agricole cu utilaje grele, la nivelul sarcinilor contractate, înde-

utilizeze din plin întreaga perioadă de lucru. Așa, spre exemplu, în acest an, datorită timpului prielnic, lunile ianuarie și februarie puteau fi folosite mult mai intens pentru lucrările de desrădăcinări și scarificări. În același timp însă se cere și din partea noastră, a inspectoratului și ocoalelor silvice, mai multă insistență pentru perfectarea contractelor și declanșarea campaniei.

Inspectoratului silvic îi revine sarcina de a planifica, în perspectivă, eliberarea de vegetație forestieră (prin unitățile Ministerului Industriei Lemnului) a suprafețelor destinate culturilor speciale, revizuiind eșalonarea inițială, în așa fel încât suprafețele să fie grupate în loturi mari (recomandabil de peste 10 ha), în scopul folosirii cât mai judicioase a utilajelor și, totodată, pentru urmărirea continuă a instalării, întreținerii, conducerii și exploatarea rațională a culturilor create.

Pentru utilizarea integrală a capacității staționale, solicităm în continuare sprijinul prețios al Stațiilor pentru cultura popului și a sălciei, de la Măgurele, din cadrul I.C.S.P.S., în introducerea în cultură a celor mai valoroși cultivari de plop euramericani și sălcii selecționate, înzestrați cu proprietăți biologice superioare, rezistenți la diverse dăunători. Sistemul receptiv la orice propuneri privind introducerea în producție a materialului de plantat cu calitate superioare celui folosit în prezent. În acest sens, apreciem în mod deosebit calitățile cultivarelor R-16 și I-214, introduși în producție.

De asemenea, în ceea ce privește zona dig-malul Dunării se impun, atât din partea I.C.S.P.S. cât și a inspectoratului preocupări mai sustinute în direcția găsirii celor mai potrivite măsuri prin care să se asigure regenerarea pădurilor, protecția digurilor și obținerea de lemn apt pentru celuloză. În legătură cu materialul de împădurit, în condițiile vitrege din această zonă, apreciem ca necesară mărirea rezistenței speciilor la inundabilitate, atât ca grad cât și ca durată. Părerea noastră este că sălciiile au dat rezultate superioare plopilor euramericani și deci trebuie să ocupe locul întâi.

Un alt neajuns de care ne lovim în producție se referă la asigurarea puleților la nivelul ce-ntelor județului. Se întâmplă de multe ori ca materialul săditor să se găsească departe de șantierele de împădurit, nerespectându-se normele de selecție și de protecție. Sistemul convins că Departamentul silviculturii ne va ajuta să remediem lipsurile semnalate, ținând seama de observațiile din producție, care atestă că prin mișcarea puleților și în special a celor de plop euramericani pe distanțe mari, de durată lungă, până la locul de plantare, procentul de pierderi prin lovire, rănire, rupere, deshidratare, depozitare etc., capătă valori foarte mari, ducând uneori la distrugerea totală a plantației.

Ritmul de realizare a culturilor speciale solicită executantului din producție soluții tehnice urgente în privința alegerii speciilor și chiar a cultivarelor de folosit în anumite stațiuni; de aceea, considerăm util ca Departamentul silviculturii și I.C.S.P.S. să publice anumite chei de determinare a stațiilor apte pentru aceste culturi — plop euramericani, plop albi, sălcii, pin silvestru, pin negru — chei care să fie difuzate la ocoale. De asemenea, propunem elaborarea unor instrucțiuni privind lucrările de întreținere, tăierile de îngrijire, administrarea de îngrășăminte, irigații, scheme de plantare, tipizate în broșuri de larg tiraj, care ar veni în sprijinul producției.

Ing. N. FLORICĂ
Inspectoratul silvic
Ilfov

OPINII

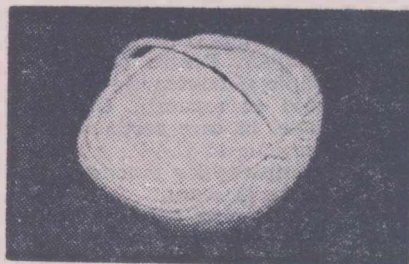
oscbi pentru executarea lucrărilor de scoatere a cioatelor, după exploatare, de scarificare și desfundare, de pregătire a terenului și a solului, fără de care nu se poate asigura reușita culturilor la productivitatea scontată. Ridicăm această problemă intrucit în ultimii trei ani lucrările respective au fost realizate în proporții necorespunzătoare: 70% la desrădăcinări, 43% la scarificări și 36% la desfundări.

Se impune, după opinia mea, ca secțiile noi organizate în cadrul întreprinderilor de mecanizare a agriculturii să

**INSPECTORATUL
SILVIC ARGEȘ
PITEȘTI**

Str. Trivale nr. 80
Tel. 14 300 sau 14 301

O F E R Ă

— un sortiment variat de împletituri din răchită, alun și papură, coșuri de legume din răchită necojită, coșuri din răchită cojită, conform catalogului ILEXIM, ambalaje pentru damigene, rogojini din papură, coșuri de alun de diferite modele și mărimi.

— araci de vie și legume, fascine.

Produsele de mai sus se execută la comanda fermă a beneficiarilor în sortimentele solicitate.

Informații suplimentare se pot lua de la Inspectoratul silvic Argeș și secțiile de împletituri ale centrelor de fructe din Curtea de Argeș și Topoloveni.

Treptele învățării

Luna martie, cum s-a văzut, a fost la fel de capricioasă ca și februarie. Cind am sosit de curind la Brăila fulguia, ca după două ceasuri soarele să polească în aur frunțile clădirilor și străzilor. Apoi cerul iarăși s-a întunecat.

Totuși, oamenii ogoarelor știu cu ce repeziciune trec acum zilele și cu ce pretenții li se înfățișează, din primăvara aceasta, lucrările agricole. De aceea, grijile lor nu vizează, de data aceasta, numai pregătirea materiale ale noii campanii agricole, ci și un spor substanțial de cunoștințe.

La Casa Agronomului am întâlnit nu mai puțin ca 80 de brigadieri din sectorul producției vegetale al cooperativelor agricole. Ei constituiau însă „seria a treia”. De la 11 ianuarie, săliile de curs, laboratorul, biblioteca, dormitoarele, cantina au fost în permanență „ocupate”. Vre-o săptămână, au auzit lecții de specialitate 70 de manipulanți de conducte pentru irigații din cooperativele agricole. După o consfătuire republicană în problema creșterii și îngrășării mieilor destinați exportului, la care au participat 60 de delegați din complexele intercooperatiste, au sosit brigadierii de care vorbeam, după care în săli au luat loc inginerii agronomi care răspund de problema irigațiilor.

Ulterior, au sosit la cursuri președinți de cooperative agricole și tehnicieni și șefi de fermă din întreprinderi agricole de stat cultivate de orez, șefii secțiilor din stațiunile pentru mecanizarea agriculturii ale județului.

Cum se vede, un program desfășurat neîntreput, destinat ridicării nivelului de cunoștințe pentru diferite categorii de lucrători din unitățile agricole so-

cialiste, cu lecții destinate exclusiv actualizării celor mai noi tehnologii.

Dar cât de mare e interesul cursanților pentru a-și însuși, o dată sosiți la Casa agronomului, cunoștințele predate?

Consemnez, în primul rând, câteva clarificații.

Ion Nedeleu, de la cooperativa agricolă din Vultureni:

Cultivăm anul acesta, numai în cadrul brigăzii pe care o conduc, 320 ha cu porumb, 180 ha cu griu, 135 ha cu floarea-soarelui, câte 10 ha cu cartofi și mazare. Sub conducerea mea lucrează 120 de oameni, inclusiv mecanizatorii secției respective a S.M.A. Cireșu. Anul acesta, mai mult ca oricând, oamenii au ascultat expunerile de la cercurile de aprofundarea cunoștințelor foarte, foarte atenți. Își dau seama că agricultura de azi nu mai seamănă cu aceea de acum zece ani; avem fiecare de învățat. Iar eu, în mai mare măsură ca ei. De aceea, m-am bucurat mult cind am fost chemat aici, la cursuri.

Dumitru Mihael, de la cooperativa agricolă din Ciocile:

N-am mai fost niciodată pînă acum la astfel de lecții. Totul îmi place: conținutul lor, modul de expunere, folosindu-se material didactic felurit — tablă, mulaje, planșe, diafilme. Programul de învățare zilnică se termină de obicei în preajma orei 15. Dar, aici există un frumos muzeu-expoziție, cu machete de mașini, aparataje, expozate de tot felul. În plus, discuțiile cu ceilalți cursanți ne oferă un schimb de experiență extrem de folositor.

Trifan Băcanu, de la cooperativa agricolă din Viziru:

Am absolvit 8 clase în cadrul școlii generale și am de gînd să termin ne-

apărat liceul. Vreau să spun, cu alte cuvinte, că-mi sint familiare lecțiile, studiul cărților agricole. Totuși, prelegerile auzite aici mă interesează în cel mai înalt grad. De aceea sint — cum se zice — „ochi și urechi”. Îmi iau notițe cu multă silință. Azi am umplut opt pagini de caiet...

Peste o jumătate de oră mă aflu într-o sală de curs, unde toate locurile în bănci sint ocupate. Predă inginerul Mihael Dincă de la Direcția generală agricolă. Pe perete, lângă tablă, câteva planșe reprezentînd culturi de floarea-soarelui. Lectorul vorbește liber, consultîndu-și uneori o schiță de predare. Explică minuțios modul cum trebuie să se execute lucrările solului pentru această importantă cultură, accentuînd că este suficientă o arătură la adîncimea de 20 cm.

Îi privesc pe cursanți. Unii scriu repede, cursiv. Alții mai greu, se vede că nu prea sint obișnuiți să-și ia notițe. Dar nu-și îngăduie nici o clipă de răgaz, spre a nu se pierde cumva șirul explicațiilor.

Acum, inginerul Dincă vorbește despre soiurile și hibridii cei mai valoroși de floarea-soarelui, subliniază că în țara noastră este raionat în prezent „Record-ul”, care prezintă un procent de ulei ridicat, dar scăzut de coji.

— Acesta, ne satisface azi, precizează lectorul, dar hibridii de floarea-soarelui sint totuși semințele viitorului, deoarece ei ne vor aduce mii de tone de ulei în plus de pe aceleași suprafețe cultivate, fără a fi necesare alte tehnologii.

— Ce părere aveți despre activitatea Casei Agronomului în ce privește sprijinul pentru ridicarea calificării cadrelor de care aveți acum nevoie? Întreb pe tov. **Nicolae S. Nicolae**, președintele cooperativei agricole „Grivița Roșie” din comuna Insurăței.

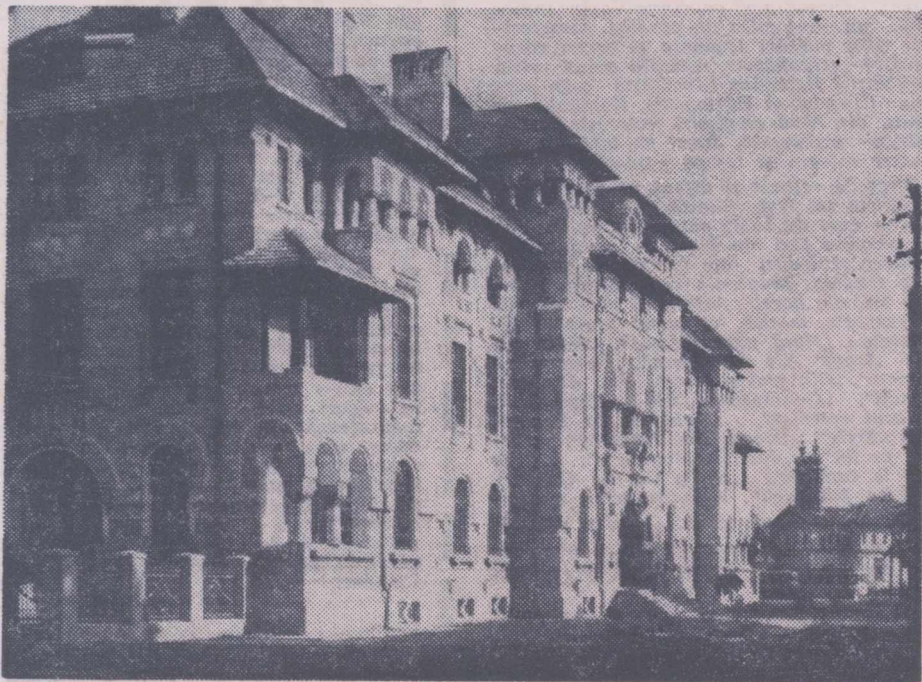
— Cred că atît în prezent, cît și pe viitor, destui ani, ne va fi de un real folos. În cooperativa avem organizate 5 ferme de producție vegetală, inclusiv una de semințe, și două ferme zootehnice. Toate sint conduse de specialiști cu studii superioare. Dar pentru ca să lucreze bine, specialiștii au nevoie de cadre pricepute. Or, îmi dau seama că îngrijitorii de animale, mînuitorii de agregate, viticultorii — trebuie să cunoască multe „secrete” ale științei agricole prezente.

Îmi exprim deschis nemulțumirea că luni de zile pentru Casa Agronomului din Brăila nu s-a găsit un... director! Dar tehniciana Rozalia Popescu, care răspunde acum de conducerea acestei importante instituții, nu știe ce explicații să dea în această privință, în afară de amănuntul că au existat unele propuneri...

Planul de activitate al instituției respective pentru acest an este interesant. În afară de cursurile prevăzute, pentru diferite categorii de cooperatori, lucrătorii din unități agricole de stat și specialiști de diferite profile, el prevede numeroase acțiuni — vizite colective în complexe de creșterea animalelor, organizarea unei expoziții agricole, diferite concursuri, tipărirea mai multor lucrări, pliante, afișe etc.

Este sigur că noile măsuri luate pentru dezvoltarea agriculturii vor include o și mai eficientă activitate la Casa Agronomului.

Ion DRINCUI

Frumoasa și impunătoare clădire a Casei agronomului din Brăila.

POSTA REDACȚIEI

Ing. Marin BOZNA — comuna Verișoara, județul Vaslui:

Salariul tarifar de încadrare al absolvenților institutelor agronomice în perioada de stagiul de trei ani în producție, în întreprinderile agricole de stat, este stabilit prin H.C.M. nr. 914/1966 după cum urmează: în primul an de activitate, 1.410 lei, în al doilea an, 1.720 lei iar în al treilea an (la nivelul de bază al funcției de inginer) 2.000 lei.

Pentru ocuparea funcției de șef de fermă de gradul al II-lea indicatorul de studii și stagiul prevede, în afara studiilor superioare tehnice, un stagiul de cinci ani în funcții tehnice de specialitate.

Intrucît dumneavoastră nu aveți stagiul cerut, conducerea întreprinderii nu vă poate încadra în funcția de șef de fermă.

În cazuri excepționale, la propunerea conducerii întreprinderii, din lipsă de cadre cu pregătirea cerută, conducerea Departamentului agriculturii de stat poate aproba, pe baza H.C.M. nr. 1932/1969, încadrarea în funcții a unor cadre care îndeplinesc condiția de studii, dar nu au stagiul cerut de indicator, fiind salarizați, în această situație, cu o clasă de salarizare sub salariul prevăzut pentru funcția respectivă.

Dacă obțineți această aprobare, salariul dumneavoastră în funcția de șef de fermă de gradul al II-lea va fi de 2.550 lei.

La cealaltă întrebare pe care a-ți adresat-o redacției, vă comunicăm că Ordinul ministrului nr. 2.533, din 12 octombrie 1970, prevede că pentru desăvîrșirea pregătirii profesionale a absolvenților din învățămîntul superior agricol, promoția 1970, repartizați în întreprinderile agricole de stat, s-a organizat instruirea și perfecționarea acestora pe grupe, la unitățile reprezentative menționate în ordin, cu începere de la 10 noiembrie 1970.

Durata de instruire și perfecționare a fost stabilită la 3—4 luni, diferențiat pe specialități.

Ana MOROSAN — cooperativa agricolă Trusești, județul Botoșani:

În conformitate cu prevederile în vigoare, munca inginerilor agronomi este nenormată. Direcția generală a agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor a județului Botoșani, căreia am adresat sesizarea dumneavoastră, ne arată că ați solicitat concediul de odihnă în plină campanie. Acum urmează să precizați perioada cind doriți să vă efectuați concediul, după virfurile de lucrări.

Direcția generală județeană subliniază că, ținînd seama de aglomerarea muncilor și de interesele unităților respective, a aprobat numeroase concedii de odihnă simultan, solului și soției, astfel încît vi se va putea rezolva și dumneavoastră această cerere.

Un grup de membri cooperatori din comuna Rîfov, județul Prahova.

Cercetările întreprinse au stabilit că, într-adevăr, brigadierul Tudor Mihalcea și cooperatorul Gheorghe Dragomir dețineau unele suprafețe de teren în plus, încălcîndu-se prevederile statutare. Ca urmare, s-au luat măsuri corespunzătoare de recuperare a unor cantități de porumb și s-a efectuat măsurătoarea corectă a terenurilor.

BOLETIN AGROMETEOROLOGIC

INSTITUTUL METEOROLOGIC ȘI HIDROLOGIC NE INFORMEAZĂ:

Ultimul interval al lunii, între 24—31 martie, s-a caracterizat prin vreme rece, frumoasă între 24 și 27, închisă și umedă în restul zilelor. Din evoluția regimului termic diurn rezultă că, în general, temperaturile medii au fost sub normal cu 1° la 5°. În stratul arabil al solului temperaturile medii din ultima zi oscilau între 7° și 10° în sudul și vestul țării și între 5° și 8° în restul teritoriului.

Precipitațiile căzute în ultimele zile ale intervalului deși au stîljenit temporar lucrările în cîmp, au avut în genere efect pozitiv asupra culturilor, îmbunătățind regimul de umiditate al stratului superficial al solului, creînd condiții prielnice proceselor de germinare și răsărire a plantelor.

Ploile au fost mai abundente în Banat, Oltenia și cea mai mare parte a Munteniei unde s-au totalizat în genere 10 și 30 mm. În Bărăgan, Dobrogea și Moldova precipitațiile au fost mai slabe (sub 10 mm). În Transilvania, Podișul și Cîmpia Someșană nu s-au semnalat precipitații mai mari de 1 mm. În aceste zone se semnalează deficit moderat de umiditate în stratul arabil, în timp ce în partea de sud a Banatului și în nord-vestul Olteniei solul are un conținut de umiditate ce depășește local capacitatea de cîmp.

Intensificările frecvente de vînt și creșterea treptată a temperaturii favorizează procesele de pierdere a apei prin evaporare, creîndu-se astfel condiții prielnice pentru reluarea intensă a lucrărilor agricole.

Tempul probabil pentru intervalul 1—6 aprilie

În acest interval, variabilitatea cerului va fi destul de pronunțată, ploile vor fi locale, însemnate cantitativ și distribuite mai ales la începutul intervalului cu deosebire în nord-estul țării. Temperaturile minime vor oscila între —1° și 9°, iar maximele între 8° și 18°.

Aprecieri privind vremea în luna aprilie

Înainte de a comenta vremea din luna aprilie, aș vrea să apreciez că prognoza timpului nu reprezintă o certitudine, ci o aproximație, cu scop orientativ, care uneori se apropie destul de mult de realitate, iar alteori mai puțin sau deloc, și aceasta din cauza unor factori ce apar subit și care răstoarnă regulile. Așa a fost cazul în prima parte a lunii martie, cind s-au înregistrat zile de iarnă aspră, în urma unui transport de aer polar, care a ajuns în ținuturile noastre, după un ocol neobișnuit, trecînd prin: Portugalia, Spania, Franța și Italia, așa cum nu se întimplă decît în mod excepțional în luna martie.

În asemenea cazuri, de circulație aeriană excepțională, necunoscută, prognozele de vreme sint parțial sau total necorespunzătoare. În cazurile cind fenomene atmosferice se desfășoară după reguli obișnuite, cunoscute, fără abateri excepționale, atunci prognozele se apropie de realitate, fără a se identifica vreodată cu aceasta.

Trecînd la luna aprilie de anul acesta, menționez că ea se va caracteriza, pe întreaga Emisferă de nord, printr-un regim atmosferic mai puțin perturbat în interiorul continentelor decît în alți ani, dar mult mai agitat, mai furtunos și mai bogat în precipitații deasupra mării și oceanelor.

Ținuturile noastre se vor situa într-o regiune deficitară din punct de vedere pluviometric, cele mai mari ploi căzînd în: Golful Bengal, Insulele Filipine, porțiuni din sudul Siberiei, regiunea Mării Baltice, Insulele Britanice și nord-vestul Franței, zona centrală a Mării Mediterane, Insulele Antile și partea de nord-vest a continentului nord-american.

În țara noastră, vremea va fi ceva mai caldă decît

normal și aceasta cu deosebire în decada a treia a lunii, iar precipitațiile vor fi mai puțin abundente decît cele obișnuite. În decursul lunii, temperatura va crește treptat și aproape continuu în regiunea de șes a țării, atîngînd valori de 20 de grade în decada a doua și de 25 de grade în decada a treia, cind în unele zile vremea va lua aspect de vară.

Primele două nopți ale lunii vor fi reci, cu îngheț și brume în toate ținuturile, apoi nopțile se vor încălzi în regiunea de cîmpie din sudul țării, unde brumele nu se vor mai produce decît ici-colo, în citeva ținuturi și vor fi neînsemnate. În nordul extrem al țării, cu deosebire în Maramureș, obicînel din nordul Moldovei, precum și în depresiunile din răsăritul Transilvaniei, nopțile vor fi răcoroase, cu îngheț și brume pînă la 20 aprilie.

Precipitațiile vor cădea sub formă de ploaie în toate regiunile țării, exceptînd primele două zile, cind pe alocuri, în răsăritul țării se vor semnala citeva averse de lapoviță. Cantitățile de apă date de aceste precipitații vor fi ceva mai mari în nordul țării, regiunea de munte și cea de deal, unde se vor totaliza pînă la 70 litri de apă pe metru pătrat. În zona de cîmpie și îndeosebi în cea din sudul țării, se vor înregistra, în general, cantități mici de apă și neuniform repartizate. Pe unele suprafețe se vor însuma cantități mai mici de 20 litri pe metru pătrat. Perioada cu ploile cele mai importante ale lunii va fi cuprinsă între 15 și 24 aprilie.

Aspectul cerului va fi variabil, cu multe zile însorite, astfel că vremea va fi frumoasă, mult mai frumoasă decît în multe luni aprilie. Numărul zilelor umede, foarte noroase sau acoperite, va fi foarte mic. Pentru executarea lucrărilor în aer liber, condițiile atmosferice vor fi deosebit de prielnice.

Intensitatea fenomenelor menționate mai sus va varia în funcție de influențele locale, care pot de exemplu să intensifice o ploaie sau să risipească norii de ploaie.

N. TOPOR

CALEIDOSCOP

MAGAZIN SPORTIV

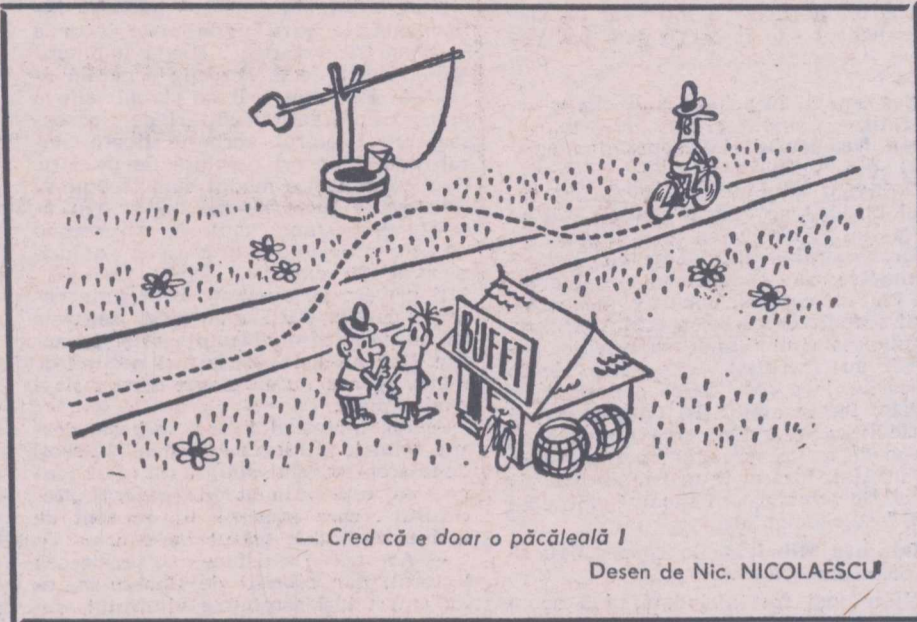
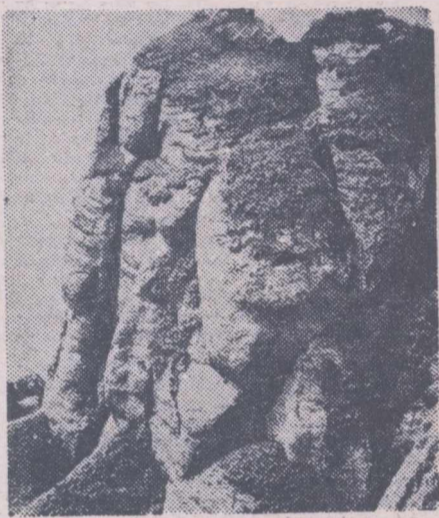
Frumusețile patriei

MUNȚII CIUCAȘ

Situați într-o poziție pitorească, în depresiunea Cheia, încinsă cu un dublu briu de păduri și de munți, munții Ciucaș alcătuiesc unul din cele mai originale masive muntoase din țara noastră. Culmile lui înalte sînt dominate de Virful Ciucaș (1959 m), Virful Groșoare (1882 m) și Virful Zăgan (1785 m). Pe întinsele poeni din regiunea subalpină este așternut un bogat covor vegetal. Se găsește prin aceste locuri minunatele brîndușe, floarea cucului, piciorul caprei, nu mă uita, iar pe clinurile stîncoase — floarea de colț.

Relieful Ciucașului poartă pretutindeni, și mai ales în zonele înalte, pecetea puternicei acțiuni a curenților și apelor. Astfel, în fața drumetilor apar, în chip surprinzător, colți imenși și turnuri masive cu forme curioase și interesante, șlefuite de vînt și acoperite cu galbenul-verzui-cenușiu al lichenilor. Dintre aceste minuni în piatră, cele mai frumoase sînt: Sfînxul Bratocei, Stîncă lui Mihai, Colțul Vinătorului și Cetățile și turnurile Tigăilor Mari și Mici.

Privit dinspre nord, din Valea Delghiu-lui (la 18 km de Zizin) sau dinspre Vama Buzăului, masivul Ciucașului, cu ciudatele lui încrustări în stîncă și fețele lui priporoase, prezintă aspecte ce contrastează izbitor cu peisajul liniștit al laturii sale sudice.

— Cred că e doar o păcăleală !

Desen de Nic. NICOLAESCU

CRONICA DISCULUI

Printre cele mai reușite imprimări din ultimele săptămîni în materie de muzică populară — ale Casei noastre de discuri „Electrecord” — credem că trebuie menționat, în primul rînd, cel pe care interpreta Tita Bărbulescu lansează nouă cîntece, acompaniată de orchestra Constantin Busuioac. Este vorba de melodiile: „La vale, la baltă”, „Dete frunza, dete iarba”, „Mindruliță de pe grui”, „Iliuță, măi Ilie”, „Rupeși floarea din grădină”, „Bate vîntul de la munte”, „Pădure, dragă pădure”, „De ce, Gheorghe, nu tensori ?” și „Dimineață mă sculai” (E.P.D.-1260).

La rîndul-1, tînăra cîntăreață Angela Buciu interpretează cu multă culoare locală, acompaniată de orchestra George Vancu, cinci cîntece de largă circulație: „Inimă, inimă mea”, „Tot așa zic oameneii”, „Bată-vă focul, bărbăți”, „Mi-a poruncit cucu mie” și „Mindru-i steagul” (E.P.C.-10153).

Pe un alt disc, realizat de curînd, sînt înregistrate o serie de jocuri de pe Valea Bistriței, între care cele „Ardelene”, apoi „Sorocul”, „Jocuri bătrînești” din Borlova și „jocuri în doi”. Nicolae Perescu este — pentru interpretarea melodiilor respec-

tive — dirijorul orchestrei de muzică populară din Caransebeș.

Deosebit de interesant ni se pare și discul E.P.E.-0509, ST-E.P.E.-0510 pe care Alexandru Trîntuș, prim violonist în orchestra de muzică populară a Filarmonicii din Cluj, originar din Ocna Mureșului, Județul Alba, interpretează o serie de cîntece și dansuri de pe Mureș și Someș. Cele trei doine prezentate sînt de fapt „melodii de cîntece” cu formă fixă, avînd un caracter recitativ, cu multe înflorituri. Acestora li se zic de obicei „cîntece doinute”. Discul mai cuprinde apoi învîrtita, un dans mixt de perechi, caracterizat prin mișcări legănate și figuri coregrafice schiopătate, melodia avînd ritm asimetric, Hațegana (denumită prin părțile Clujului și Hărtag-ul), Haidul, un dans din Aiud, cu figuri fectorești și strigături prelungite, Jocul cu bătă, cu caracter solemn și tempo moderat.

Trebuie reținut și discul pe care interpretii la nai Radu Simion și Simion Stanciu — care au cules entuziaste aplauze în numeroase țări ale lumii — prezintă noi cîntece și jocuri ale folclorului muzical din Oltenia, Muntenia și Moldova. Printre sirbele, horele, brițele și alte melodii prezentate, merită neapărat citate următoarele: „Horă muntenească”, „Briu ca pe Argeș”, „Ca pe Vlașca”, „Briu muntenească”, „Cîntecul miresei”, „Joc din Dracinești”, „Geamparaua de la Murfatlar”, „Jocul spicelor”, „Sirba de la Bacău”, „Mindrele”, „Breaza din Prahova”, „Sirba pe loc”, „Joc moldovenesc”, „Sirba de la Cotnari”, „Sirba de la Goicea”, „Banu Mărăcine”. Acompaniază orchestra Ionel Budișteanu, pentru primele opt melodii și cîteva orchestre populare pentru celelalte. (E.P.E.-0505, ST-E.P.E.-0506).

R. ALEXANDRU

DE LA LUME ADUNATE

● Un teritoriu cuprinzînd peste 150 ha. pămînt uscat și 250 ha. mlaștină din delta Rhonului, în Camargue (Franța) a fost transformat în parc zoologic populat cu animale exotice. Astfel, în sudul Franței turiștii pot vedea animale sălbatice ca: pantera, girafa, antilopa, leul hipopotamul, cangurul, struțul, cămila etc.

● S-a constatat — spun oceanologii, că diverse specii de mărgean cu o nuanță foarte palidă la lumina obișnuită, cînd călători de raze ultraviolete. S-a reușit să se izoleze în celulele lor granulațiile ce conțin sediul acestui fenomen de fluorescență, dar nu și substanța fluorescentă propriu-zisă.

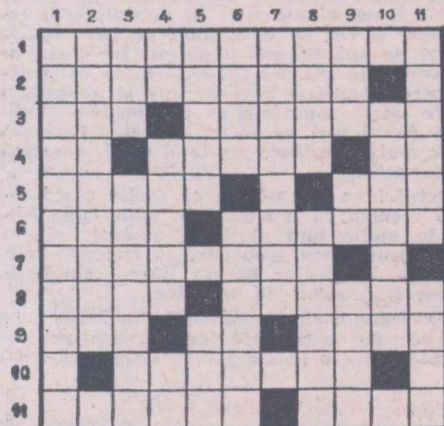
● Amatorul de „farmece” și „vrăji” scoțese salamandra ca simbol al spiritului focului și acesta pentru „podoaba” vestimentară, negru — aurie, a acestor viețuitoare, pentru mișcările lor foarte iute. Mulți atribuiesc aceasta și faptului că salamandrele sînt „incombustibile” și în stare să viețuiască în mijlocul flăcărilor”. Salamandra este un animal amfibiu care nu știe să facă vreo economie de apă. Nu vinează decît pradă aflată în mișcare. În

libertate trăiește aproape 20 de ani, iar în captivitate cea. 24 — 25 de ani.

● Fermele izolate, cătunele, pot fi excluse de la racordul național energetic al Țării, spun specialiștii britanici. Astfel, un generator, pus în mișcare prin energie eoliană, poate să furnizeze — în mod economic — curent electric unei ferme sau locuințe rurale îndepărtate, dacă locurile respective sînt bătute de vînturi.

Dar, își pun întrebarea oamenii de știință, în condițiile intermitente, cum se poate asigura utilizarea judicioasă a curentului? Electrical Research Association din Anglia a dat un răspuns hotărîtor întrebării, punînd la punct un distribuitor automat de sarcini pentru repartizarea producției de energie electrică, conform priorităților care pot fi determinate dinainte de consumator. Astfel, un generator de 8 kWh introdus (în luna decembrie), în sistemul instalat la o fermă, a produs 1080 kWh la o viteză medie a vîntului de 20 km/oră. Combina Diesel electrică, instalată pentru a face față nefuncționării eventuale a generatorului eolian, în perioada încercărilor, n-a trebuit să furnizeze decît cea 17 kWh de electricitate pe întreaga lună.

● CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ● CUVINTE ÎNCRUCIȘATE ●

TOT AȘA!

Surpriză de aprilie

ORIZONTAL : 1) Florile tristeții ; 2) A întovărăși ; 3) Locul unei dureri... proverbiale — Scoase din fire ; 4) În urmă și nu preal — Elită — În orice colț ; 5) În Cismigiu de odinioară (pl) — Document ; 6) Lipsite de luciu — Perla a litoralului ; 7) Pune mult suflet în tot ce face ; 8) Pe un picior de plai — Indicator alpin ; 9) Istria ! — Una după alta ! — Tratat medical ; 10) Învață pe de rost ; 11) Miezul miezului — Mai mare mila.

VERTICAL : Tot așa !

Prof. Marian FIRIMIȚĂ

AH, ACEL 11 METRI!

— De la trimisul nostru —

Am fost duminică pe stadionul „Vasil Levski” din Sofia, pentru a-i vedea la lucru pe juniorii noștri, în întîlnirea cu reprezentativa similară a Bulgariei, disputată în cadrul preliminariilor turneului U.E.F.A.

Spre deosebire de meciul de la Cimpina, în compania selecționatelor Turciei — încheiat, cum se știe, decepționant, la egalitate — de data aceasta juniorii noștri au muncit mult, au dominat, uneori categoric, și-au creat cîteva faze clare de gol și, așa cum recunoștea după meci arbitrul grec al întîlnirii, Christas Mihas, echipa română nu merita să piardă.

Ca martor ocular, pot afirma să partida ne-a scăpat „printre degete”, cum se zice. În primul rînd băieții noștri au avut în minutul 21 o ocazie rarismă de a înscrie prin Aelenei, care de la cîțiva metri a reluat cu capul în bara orizontală, iar fundașul Rangelov, vrînd să degajeze, a lovit balonul cu mina. Firește, penalty. A executat Aelenei fără forță, privind insistent spre colțul din dreapta, dîndu-i astfel ocazie portarului Stoianov să întulască, să execute o săritură și să respingă balonul în corner ! În același minut, în schimb, bulgarii s-au năpustit în atac, utilizînd o pasă lungă interceptată de Pritargov. S-a produs învălmășeală și același Pritargov a reușit să trimită mingea în plasă. Nu știu a cîta oară scriu că la noi nu se acordă atenția necesară pregătirii celor care trebuie să execute 11 metri !

Decepția a fost mare în tabăra noastră, a suporterilor români veniți aici, la Sofia, din aproape toate regiunile țării, cu autocarele.

Ulterior, meciul s-a stins, jucîndu-se „cuminte”. Juniorii noștri n-au avut în linia de atac un om de percuție, gen Năstase, care să-l „execute” pe portarul Stoianov. Mă gîndesc, scriind aceasta, la minutul 54, cînd Blejușcă de la numai cîțiva metri a trimis balonul alături de poarta goală, cînd întreg stadionul îl văzuse în plasă.

În meciul următor, desfășurat pe același stadion, s-au întîlnit echipele Levschi și Slavia, care au terminat la egalitate 1-1.

Cîteva scurte observații cu iz de învățăminte merită a fi reținute: 1) Nici un spectator bulgar nu se așează în tribune decît pe locul indicat pe bileț 2) Lumina reflectoarelor (meciul vedetă s-a disputat sub neonul reflectoarelor) este impecabilă 3) Înaintea oricărei partide, jucătorii schimbă flori și fanioane 4) Fiecare echipă are cîte-o galerie puternică, plasată în colțuri opuse ale stadionului, care încurajează tot timpul favoriții prin coruri care execută marșul clubului respectiv 5) În sfîrșit, m-a impresionat, atît la juniorii bulgari, cît și la cei din echipele Levschi și Slavia, excelența formă a extremelor, care beneficiază și de o condiție fizică impecabilă, și de o măiestrie tehnică de învidiat.

AI. IANCU

Uzina

Arad

STR. ȘTEAGULUI NR. 1 TEL. 14-474

PRODUCE ȘI LIVREAZĂ :

MOARA CU CIOCANE

M.C.-3 reper 75.00.00

Se folosește pentru măcinarea furajelor. Se livrează echipată cu motor de 30 și 40 kW

CARACTERISTICI TEHNICE

- Capacitatea 3 t/h
- Turația rotorului 3000. rot/min.
- Nr. ciocanelor 54 buc.
- Lungimea 1650 mm
- Lățimea 1350 mm
- Înălțimea 1300 mm
- Puterea motorului 30—40 kW

DIN PROGRAMUL DE RADIO și TELEVIZIUNE

pe săptămîna 4 — 10 aprilie

RADIO

BULETINE DE ȘTIRI: Luni, marți, miercuri, joi, vineri și sîmbătă: programul I: 6.00; 9.00; 10.00; 24.00; 2.00; 4.00; 5.00; programul II: 8.05; 12.00; 14.00; 19.00; 23.00; 0.55; programul III: 18.00. **Duminică** programul I: 11.00; 15.00; 24.00; programul II: 14.00; 20.00; 23.00; 0.55; programul III: 19.30.

RADIOJURNAL: Luni, marți, miercuri, joi, vineri, sîmbătă: programul I: 7.00; 13.00; 19.00; 22.00; programul II: 7.00; 16.00. **Duminică** programul II: 7.00.

EMISIUNE PENTRU SATE

DUMINICĂ: programul I: 9.00 — ORA SATULUI. În fiecare zi de lucru: programul I: 6.20 — JURNAL AGRAR.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: Programul I: 8.45 — Deschiderea emisiunii. Gimnastica de dimineață; 9.00 — Matineu duminical pentru copii; 10.00 — VIAȚA SATULUI: Din cuprins: ● Preludiu la ploile artificiale (anchetă pe tema pregătirii utilajelor pentru irigații) ● Tinerii satului; de la dezbateri la acțiune (Consiliile tineretului sîtesc din citeva comune din județul Galați și programele lor de activitate) ● Cum ne ferim de zoonoze? ● Azi despre cereale (Știți ce soiuri de grâu și porumb se cultivă în lume?) ● Legislația muncii ● Muzică populară; 11.30 — Albumul compozitorilor români: Sigismund Toduță; 12.00 — De străjă patriei; 12.30 — În reluare, la cererea telespectatorilor. Interpreți îndrăgiți de muzică populară; 13.00 — Emisiune în limba maghiară; 14.30 — **FOTBAL: DINAMO — PROGRESUL și AUSTRIA — UNGARIA.** Transmisiuni directe de la București și Viena; 18.00 — Cîntare patriei. Concurs coral interjudețean: Județele Galați, Așad și Dolj; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări. Anul 1941; 20.10 — Film artistic: „Inamicul public nr. 1” cu Fernandel; 21.55 — Pagini alse din opere; 22.10 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.20 — Selecțiuni din Concursul „Premiul Eurovizionii” — 1971. Programul II: 20.00 — Reîntîlnire cu personaje îndrăgite de copii; 20.10 — Seară de teatru: „Doi pe un balansoar” de W. Gibson; 22.05 — **BULETIN DE ȘTIRI;** 22.10 — Reluarea serialului de sîmbătă seara.

LUNI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Scena; 18.30 — Mindrele — montaj folcloric; 18.50 — Revista economică TV; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 19.50 — 50 de ani în 50 de evocări. Anul 1942; 20.00 — Anchetă TV: Medicul între teorie și practică; 20.50 — Film serial: „Cavalerul Furtună”. Acțiunea noului serial, este plasată la începutul secolului al XVII-lea; 21.40 — „Steaua fără nume” — muzică populară; 22.35 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.45 — Telesport.

MARTI: 10.00—11.00 — Telescoală. Ciclul de emisiuni-consultații pentru examenul de admitere în învățămîntul superior; 18.00 — Deschiderea emisiunii. Ateneu — emisiune de actualitate muzicală; 18.15 — Toate pinzele sus! — emisiune pentru pionieri; 19.00 — Reflector; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări. Anul 1943; 20.10 — Seară de teatru: „Alibi pentru eternitate”; 21.00 — Saltă hora bucuriei; 21.30 — Carnet cinematografic; 21.40 — Reportaj TV. De aici, încep răspunderile; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.15 — Ritmuri moderne.

MIERCURI: 18.00 — Deschiderea emisiunii. „Ex-Terra '71” — emisiune-concurs de construcții tehnice pentru școlari; 18.30

— Economie, știință, conducere; 19.00 — Un virtuos al țambalului: Dumitru Marinescu-Ciuciu; 19.10 — Tragerea pronocexpres; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări. Anul 1944; 20.10 — Intermezzo muzical; 20.15 — Telectinematca: „Răzbunarea” cu Gregory Peck. Premieră pe țară; 21.50 — Poșta TV de Ion Bucheru; 22.05 — Cadran internațional; 22.35 — Pentru iubitorii muzicii de operă. Fragmente din opera „Turandot” de Puccini; 23.05 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

JOI: Programul I: 18.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba maghiară; 18.30 — La volan — emisiune pentru conducătorii auto; 18.50 — Mult e dulce și frumoasă. Emisiune de prof. dr. Sorin Stati; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — Istorie vie; 20.40 — 50 de ani în 50 de evocări. Anul 1945; 20.50 — Antologie lirică; 21.10 Intermezzo folcloric cu frații Petreus; 21.20 — Planeta se grăbește. Film documentar de montaj: „Contraste pe planetă”; 22.00 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.10 — Recital Enrico Macias. Din înregistrările realizate la cea de a IV-a ediție a Festivalului „Cerbul de aur”. Programul II: 20.00 — Concert simfonic al Orchestrei de studio a radioteleviziunii. Dirijor Ludovic Baci; 20.45 — Univers XX. Planeta albastră are nevoie de... apă; 21.10 — Noutăți literare; 21.20 — **BULETIN DE ȘTIRI. Sport;** 21.30 — Istoria filmului. Mut sau vorbitor? Al Jolson în „Cîntărețul de jazz”.

VINERI: 17.00 — Deschiderea emisiunii. Tele-scoală. Ciclul de emisiuni-consultații pentru examenul de admitere în învățămîntul superior; 18.00 — **CAMINUL:** ● Anchetă Căminului: „Obrăznicia și timiditatea copiilor”. Cauze, consecințe și remedii. Ce spun părinții, pedagogii, medicii. Participă: Luminița Ghivirigă și Costin Ștefănescu, cercetători la Institutul de științe pedagogice ● 1 000 de soluții pentru locuința noastră ● Sfatul medicului: Laptele în alimentația sugarului ● Căminul la sate ● Album de familie: Lumina artificială în portretul fotografic ● Curier juridic ● Moda și silueta ● Traseul turistic al săptămînii; 18.50 — Lumea copiilor: „Mult mi-e dragă primăvara”; 19.10 — Tragerea loto; 19.20 — 1001 de seri: „Cenușă și Fugărită”; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări. Anul 1946; **SEARA TELEVIZIUNII BULGARE;** 20.10 — Film artistic: „Al 8-lea”. Distins cu premiul „Trandafirul de aur” la cel de al VIII-lea festival de la Varna, ediția 1969; 21.50 — Cîrtece și jocuri populare bulgărești; 22.10 — Rodope — film documentar; 22.25 — Un interpret celebra: Nico Ghiaurovi; 22.50 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE.**

SIMBATA: Programul I: 17.00 — Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană; 18.00 — Bună seara fete! Bună seara, băieți!; 19.15 — Publicitate; 19.20 — 1001 de seri; 19.30 — **TELEJURNALUL DE SEARĂ;** 20.00 — 50 de ani în 50 de evocări. Anul 1947; 20.10 — Tele-enciclopedia: ● „12 aprilie”. De pe cosmodromul Baikonur era lansată nava „Vostok-1” avînd la bord pe cosmonautul numărul 1 al omenirii: Iuri Gagarin ● Deriva continentelor — o poveste științifico-detectivă a timpului nostru ● Struț ● Clovn ● Torero; 21.00 — „Lucașfăruș” — emisiune de versuri; 21.10 — Film serial: Incoruptibili „Primejdia are aripi”; 22.00 — Fantezie la un cîntec de petrecere; 22.30 — **TELEJURNALUL DE NOAPTE;** 22.40 — Săptămîna sportivă; 23.00 — Cîntă și dansează Sacha Distel, surorile Kessler și baletul Lido-Paris. Programul II: 20.00 — Film artistic: „Jocul de cuburi”. Reluare la cererea telespectatorilor; 21.45 — **BULETIN DE ȘTIRI. Sport;** 21.55 — Selecțiuni din concertul susținut de Josephine Backer la București; 22.40 — Film serial: „Aghiotantul Excelenței Sale” (ultimul episod).

Cooperativa „ELECTROBOBINAJUL”

cu sediul in str. Ghiociei nr. 20

Sectorul 2 — București

Produce și livrează populației la comandă

- ELECTROMOTOARE MONOFAZICE**
 - de 220 volți, 70 wați, 3000 t/min. cu regulator viteză, la prețul de 753 lei/bucata (pentru mașina de cusut)
 - de 220 volți, 550 wați, 1400 t/min. la prețul de 1.253,50 lei/bucata
 - de 220 volți, 1,1 kw, 2760 t/min., la prețul de 1.651 lei/bucata
- TRANSFORMATORI PENTRU SUDURA CU ARC ELECTRIC, REALIZAT IN TRI TIPO-DIMENSIUNI**
 - de 220 sau 380 volți, 200 Amp. la prețul de 5.582 lei
 - de 220 sau 380 volți, 300 Amp. la prețul de 7.864 lei
 - de 220 sau 380 volți, 500 Amp. la prețul de 14.131 lei
- TANSFORMATORI MONOFAZICI** — la tensiuni de la 220 la 120 volți și de la 120 volți, iar la cerere și de la 220 la 380 volți, in următoarele game de puteri:
 - de 630 wați la prețul de 844,50 lei/bucata
 - de 1000 wați la prețul de 1.118 lei/bucata
 - de 2000 wați la prețul de 2.280 lei/bucata
- POLIZOARE ELECTRICE** — in două variante:
 - monofazice cu două capete de 120 sau 220 volți, 370 wați, 3000 ture/minut, la prețul de lei 1.338 bucata;
 - trifazice cu două capete de 220/380 volți, 530 wați, 2800 ture/minut, la prețul de 1.401,30 lei/bucata
- INJECTOR PENTRU COMBUSTIBIL LICHID** — destinat pentru încălzirea instalațiilor centrale mici, acționat de un electromotor monofazic de 220 volți, 300 wați, cu un debit de consum de 3—9 litri pe oră, la prețul de 2.314 lei/bucata.

ÎNTREPRINDEREA DE FORAJ

București, str. Modestiei nr. 1

telefon 18.33.19, sectorul 8

din cadrul Ministerului Petrolului,

ANGAJEAZĂ URGENT

lucrători necalificați, pentru a se califica la locul de muncă în meseria de sondori foraj.

Solicitanții să aibă vîrsta între 18—40 ani.

Se asigură cazarea.

Informații suplimentare direct la sediul întreprinderii.

Uzina de utilaje și piese de schimb

Municipiul București

cu sediul in Chitila, Șos. Banatului nr. 2

Sector 8, Telefon 17 03 90, 17 03 96

Angajează muncitori calificați categoria 2—6 in ramura construcții mașini pentru meseriile:

- Modelieri lemn
- Turnători in fontă și neferoase
- Strungari
- Frezori
- Rectificatori
- Lăcătuși montatori
- Lăcătuș construcții metalice
- Sudori — electrici și gaze

cu domiciliul in București sau provincie. În incinta fabricii se poate asigura cazarea gratuit la dormitorul comun și masă la cantină contra cost prînz și seara.

Prezentarea zilnic la Biroul Personal — între orele 7—15.

UZINA DE FABRICAȚII, REPARAȚII ȘI MONTAJ IAȘI

Str. Pavlov nr. 14

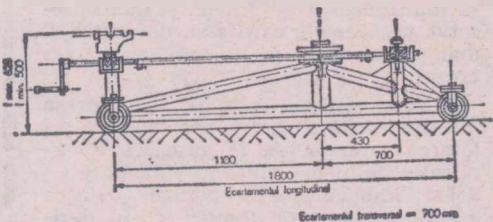
PRODUCE

Cărucior pentru montat și demontat tractoare CM-1

Căruciorul este destinat atelierelor de reparații, pentru demontarea și montarea punții din spate și a carcasei ambreiajelor tractoarelor U-26 (27) U-650 și U-651. El se compune dintr-un cadru, un dispozitiv de ridicare, suportul de sprijin și roțile de rolare.

În poziție de lucru, căruciorul se împinge sub tractor, puntea din spate a acestuia fixîndu-se cu ajutorul suportului transversal și a unui ax. Se execută apoi manevra de ridicare pînă la desprinderea tractorului de pe sol, în vederea demontării părților componente. Ceilalți suportii sînt prevăzuți numai pentru rezemarea tractorului pe cărucior în punctele corespunzătoare reazimelor.

Prețul cu ridicata al întreprinderii: 2 230 lei.

AGRICULTURA PE GLOB

SĂPTĂMINA

Aproape zilnic, străzile Vilniusului, capitala R. S. S. Lituaniei, sînt străbătute de cîteva zeci de autodube alb-albastre, binecunoscute gospodinilor. Mașinile, venind de la mai puțin de 20 km de oraș, își lasă încărcătura în puncte de destăcere anume construite și pornesc iarăși în cursă. Sînt mașinile combinatului avicol din apropiere, unul din cele mai mari de acest tip, din U.R.S.S. În fiecare zi, orașul primește de la combinat între 9 000—10 000 de pui de trigare. O parte din produsele sale — ouă de găină destinate incubajiei și recoltate de la loturile de selecție — ajung cu avioanele în alte 20 de orașe ale Uniunii Sovietice: Moscova, Celiabinsk, Erevan, Alma-Ata, Omsk ...

Mai ales în ultimii ani, producerea cîrnilor de pasăre în combinate de tip industrial a cunoscut o importanță extinsă în Uniunea Sovietică și combinatul de la Vilnius, care livrează anual peste 2 milioane de pui de carne și aproape 9 milioane de ouă, exprimă tocmai o asemenea orientare.

Împreună cu Ieronimas Gircis, director, cu alți specialiști, vizităm cîteva din secțiile combinatului, întins pe 129 de hectare, din care 49 — suprafață acoperită. Nu înainte însă de a face cunoștință, într-o interesantă expoziție, cu începuturile, dinamice și perspectivele acestei adevărate fabrici de carne. Început în 1964, combinatul a dat primele 500 tone de carne în 1967, pentru ca apoi, an de an, să-și dezvolte capacitățile de producție și, implicit, livrările pînă la nivelul cifrelor menționate mai înainte.

O curățenie exemplară domnește peste tot — la incubatoare, în halele de creștere a păsărilor-mată și a puilor, în secția de sacrificare. Adevărați cerberi, cinci medici veterinari urmăresc respectarea cu

rigurozitate a regulilor de igienă, pentru a preveni orice accident. Amenajările de prevenire, cu care este dotată fiecare secție — puncte de dezinfecție, băi, spălătoare — anulează pericolul aducerii din afară a bolilor.

Dacă proiectele de început ale combinatului aveau în vedere numai „fabricarea” de carne și ouă, treptat, colectivul întreprinderii, directorul ei, binecunoscut în țară pentru spiritul său de continuă

îndreptată spre sporirea și ieftinirea producției, spre creșterea productivității muncii. Aceasta se observă urmărind întregul ciclu de producție. Prin eforturi susținute, s-a reușit să se obțină constant un procent de ecloziune ridicat la incubatoare — între 80—82. De la circa 4 kg de furaj combinat cite erau necesare în 1966 pentru obținerea unui kg de carne, anul trecut kilogramul de carne a fost realizat cu 3,5 kg de furaj. Aceasta înseamnă o economie importantă, ținind seama că zilnic combinatul folosește 50 tone de asemenea nutrețuri. În același prim an de referință, un pui în greutatea de 1,200 kg era obținut în 79 de zile, iar în 1970 puilul de aceeași greutate a fost livrat după 70 de zile de la scoaterea din incubator.

Se înțelege că aceste rezultate și altele asemenea au solicitat eforturi susținute, căutări permanente. Organizarea mai judicioasă a muncii, o evidență controlată a cheltuielilor au fost de natură să determine sporirea continuă a beneficiilor. Dacă la incubatoare și în secțiile de creștere a puilor se lucrează în trei schimburi, la loturile de păsări-mată a fost păstrat un singur schimb, cel de zi. Este și aceasta una din explicațiile faptului că s-a realizat reducerea cheltuielilor de producție, ajungîndu-se ca, în medie pe oră, fiecare lucrător al combinatului să dea producție în valoare de 6 ruble.

Cum aminteam, deși tînăr, colectivul combinatului a reușit să se impună printre colectivele fruntașe în muncă ale țării, fiind distins în cîteva rînduri pentru rezultatele obținute. Lucrătorii lui s-au angajat să îndeplinească cel de al XXIV-lea Congres al P.C.U.S. cu noi succese. Iar rezultatele de pînă acum reprezintă îndeplinirea angajamentului.

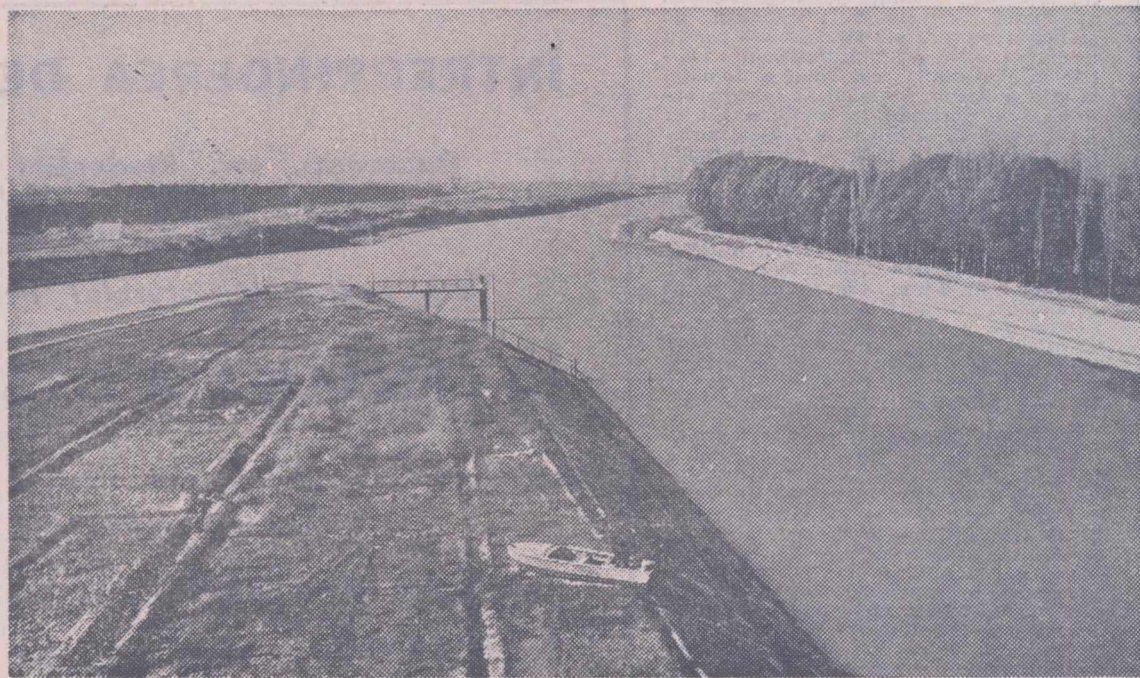
Teoharie OPREA

AGROINDUSTRIE

Insemnări de călătorie din U. R. S. S.

căutare a unor metode de producție noi, mai eficiente au transformat combinatul într-un adevărat centru de cercetări științifice, în care activitatea de selecție pentru crearea de hibrizi cu mare randament ocupă un loc tot mai însemnat. Rezultatele sînt concludente: de aici au fost trimise anul trecut altor combinate, pentru incubajie, peste 3 milioane de ouă selecționate, la un preț de nouă copeici bucata. Aceasta înseamnă un mare câștig financiar, dacă ne gîndim că un ou destinat consumului este vîndut de combinat cu 4,5 — 4,6 copeici.

Dealtminteri, preocuparea de bază a colectivului combinatului este statornic

Un mare canal de irigații în Asia Centrală Sovietică. El udă 300 000 de hectare în Uzbekistan și Tadjikistan, ilustrînd efortul susținut desfășurat de Uniunea Sovietică în domeniul irigațiilor

Foto A.P.N.

Nemulțumirea agricultorilor față de politica CEE

Într-o anumită privință, negocierii consiliului ministerial agricol al Pieții comune și agricultorii din cele șase țări membre ale C.E.E. sînt de acord: săptămîna trecută a fost, la Bruxelles, potrivit expresiei ziarului vest-german „Die Welt”, o „săptămîna fierbinte”.

Miniștrii agriculturii țărilor membre sînt — de fapt — obișnuiți cu „temperaturile” ridicate. Nu s-a pomenit pînă acum, de la crearea C.E.E., ca debaterile lor să fie altfel decît foarte aprinse și extrem de dificile, lucru explicabil dacă avem în vedere varietatea de interese și note specifice pe care trebuie să le pună de acord. De astă dată, însă, negocierii au primit o replică extrem de severă tocmai din partea celor interesați, în numele cărora se duc tratativele, dar care nu sînt nici o dată întrebați ce le convine și ce nu: agricultorii. Aproximativ 100 000 dintre aceștia, veniți din țările Pieții comune, au organizat o manifestație de protest atît de vehementă și expresivă, încît președintele în exercițiu al Consiliului ministerial, dl. Michel Cointat, nu și-a putut reține exclamația: „E groaznic! Nu-mi vine să cred că agricultorii pot să facă asemenea lucruri!”

Ce anume au făcut agricultorii?

Au protestat — și au făcut-o cu o energie încă neatînsă într-un asemenea context — împotriva politicii agrare a C.E.E., ale cărei efecte și-au arătat caracterul dăunător pentru agricultorii și ale cărei perspective — mai ales — nu prevestesc nimic bun.

Dar, ajunși în capitala Belgiei, manifestații au fost împinșate de cîteva mii de polițiști și jandarmi, care au încercat să-i silească să facă, pur și simplu, cale întoarsă. Dar, nici de astă dată, bastoanele de cauciuc, jeturile de apă, gazele lacrimogene și nici chiar gloanțele nu au putut convinge pe demonstranții să renunțe la obiectivul propus: un energetic protest împotriva politicii agrare a Pieții comune.

Correspondentul agenției Reuter, care a asistat la desfășurarea evenimentelor, a înfățișat în corespondențele sale cîteva imagini foarte grăitoare ale acestora. Unii dintre țărani au demonstrat purtînd în virful unor prăjini capete de porci, iar alții au apărut îmbrăcați numai cu lenjeria de corp pentru a sublinia — așa cum arată correspondentul citat — sărăcia la care i-a dus politica agrară a C.E.E. În tot acest timp, gla-

suri puternice strigau: „Țăranii vor să trăiască!”.

Acestor moduri de exprimare li s-a răspuns cu brutalitate, astfel încît un agricultor belgian și-a pierdut viața, alți 128 au fost răniți, iar peste 20 — arestați. Cinci polițiști au fost și ei răniți, iar numeroase mașini, tramvaie, vitrine, chioșcuri au fost distruse sau avariate.

Sub presiunea acestor evenimente, Consiliul ministerial al Pieții comune și-a continuat în grabă tratativele, și după o noapte aibă a ajuns la un compromis. Dar, acest compromis nu poate să mulțumească pe nimeni și nici să rezolve problemele care s-au dovedit a fi mai profunde și mai acute decît s-a crezut.

A doua zi după demonstrație, presa internațională a încercat, o dată cu relatarea faptelor, să le găsească o explicație. Și, concluziile nu sînt, pare-se, deloc îmbucurătoare pentru politica agrară comunitară. Pentru ziarul parizian „L'Aurore”, adevărul e că „țărani” i s-a făgăduit o epocă de aur, iar acum își vede speranțele năruite și, mai mult decît atît, constată că veniturile nete, departe de a crește, se degradează, căci prețurile industriale se află în continuu galop.

„Săptămîna fierbinte” s-a încheiat lăsînd urme de sînge, moloz și un puternic gust amar. Ea a arătat, mai presus de orice, potrivit expresiei ziarului francez „Les Echos”, că este pe cale a se înjgheba o anumită Europă vestică: „aceea a nemulțumirilor”.

A. COSTA

VIZITA MINISTRULUI MAROCAN AL AGRICULTURII ȘI REFORMEI AGRARE

Răspunzînd invitației ministrului agriculturii, industriei alimentare, silviculturii și apelor, Iosif Banc, miercuri la amiază a sosit în București, pentru a face o vizită în țara noastră, Ahmed Lasky ministrul agriculturii și reformei agrare al Marocului.

EXPOZIȚIE UNGARĂ DE APARATE DE MASURĂ ȘI CONTROL

Miercuri dimineață s-a deschis în Pavilionul R. din cadrul Complexului expozițional din Piața Științei, o expoziție de aparate de măsură și control, organizată de Intreprinderea de comerț exterior „Metrimex” din Budapesta. La festivitatea de deschidere au participat Ion Stoian, adjunct al ministrului comerțului exterior, reprezentanți ai Camerei de Comerț. Au fost de față Tardos Jenő, adjunct al ministrului comerțului exterior al R. P. Ungare, membri ai Ambasadei R. P. Ungare la București. Expoziția este deschisă pentru specialiști și public pînă la 9 aprilie.

SESIUNEA COMITETULUI INTERGUVERNAMENTAL AL PROGRAMULUI ALIMENTAR MONDIAL

La Roma se desfășoară în aceste zile cea de-a 19-a sesiune a Comitetului interguvernamental al Programului Alimentar Mondial.

Din partea țării noastre, participă la sesiune o delegație de observatori, reprezentînd Comitetul național F.A.O.

CERCETAREA UNOR NOI SURSE DE CONTAMINARE CU RABIE

Șobolanii, șoarecii și alte rozătoare ar putea fi tot atît de vinovate ca și vulpile de răspîndirea rabiei pe continentul european. Aceasta este una dintre concluziile la care a ajuns un grup de experți reuniți nu demult la München. Cercetătorii, veniți din Cehoslovacia, Danemarca, Elveția și R.F. a Germaniei, desfășoară de mai mulți ani un vast program de investigații cu privire la rabie în Europa Centrală.

Cercetările experților amintiți au fost consacrate cu precădere ecologiei vulpii și altor mamifere mici din Europa. Cercetătorii cehoslovaci au comunicat că, prima oară, au reușit să izoleze virusul turbării la rozătoare.

Includerea rozătoarelor pe lista purtătorilor turbării ar putea duce la modificarea actualelor metode de luptă împotriva bolii. Pînă anul trecut, se credea că principalul vector al acesteia în Europa îl constituiau vulpile. Au fost organizate campanii de exterminare în diverse zone ale continentului, unde populațiile de vulpi au fost reduse chiar cu 80%, fără însă ca aceasta să influențeze asupra răspîndirii turbării.

Raportul întocmit de experții reuniți la München consideră că în viitor va trebui să se procedeze cu prudență înainte de lansarea campaniilor de exterminare masivă a unor anumite specii. Pe de altă parte, subliniază raportul, informațiile de care dispune știința, în momentul de față, cu privire la comportarea și la biologia vulpii, nu sînt suficiente pentru a garanta eficacitatea operațiilor de exterminare organizate împotriva acestei specii. De aceea, cercetările în direcțiile amintite vor continua.

STUDIAREA POLUARII OCEANELOR TREBUIE SĂ ÎNCEAPĂ NEINTRIZIAT

Nu de mult, un grup de oceanografi, care s-au reunit la sediul din Roma al F.A.O., au cerut cu insistență să se întreprindă cercetări în Marea Nordului, în Marea Baltică și în strîmtoarea Puget din America de Nord, ca o primă etapă a unui program mondial de studiere a poluării marine.

„De vreme ce mijloacele tehnice există, este timpul să se studieze efectele factorilor poluanți asupra vieții în mediul marin din Marea Nordului, Baltica și strîmtoarea Puget. Aceste trei regiuni prezintă caracteristici marine distincte. Strîmtoarea Puget este situată între Statele Unite și vestul Canadiei, iar apele sale nu sînt foarte poluate oferind posibilitatea studierii modificărilor calității apei” au afirmat experții oceanografi.

Intrucît pentru a organiza un sistem de supraveghere și cercetare a mediului marin este nevoie de aproximativ doi ani, s-a recomandat ca studiarea să fie începută neîntîrziat. Ea ar trebui să fie întreprinsă cu ajutorul laboratoarelor și vaselor de cercetări ale țărilor riverane.

Această operație urmează să fie coordonată de Comisia oceanografică interguvernamentală cu sediul la Paris, iar cercetările vor avea în vedere poluarea apelor marine cu petrol, D.D.T., mercur și alte substanțe chimice sau metalice. De pe acum, se evaluează la aproximativ 150 000 de tone cantitatea de plumb și cam în aceeași proporție cea de D.D.T. care poluează în fiecare an oceanele lumii.